

မိုးကျော်သူ

အမိတ်မှောင်မိုက်သွင်း

ဦးလှစိမ်း : ဆောင်း : ဟောင်းကျမ်း :

ဒုတိယပိုင်း
ဇာတ်သိမ်းပိုင်း

BURMESE
CLASSIC
.com

မိုးကျော်သူ

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း

(ဒုတိယပိုင်း- ဇာတ်သိမ်း)

BURMESE
CLASSIC
COM

BURMESE
CLASSIC
.com

လုပ်ကြံခြင်း

လက်မတင်ကလေးသာ ရှိသည်။

“ဝိုး...ဝိုး”

“ဒေါက်...ဒေါက်”

အရပ်လေးမျက်နှာမှ မြားအစင်းပေါင်း မြောက်များစွာ
ပျံသန်းလာလေသည်။

ချူရှင်းက ကျင်းလင်ဝါး၏ပခုံးလေးကို ဆောင့်တွန်းလိုက်
လေသည်။

ကျောက်ဖျာပေါ်မှာ ကလေးရောမိခင်ပါ ခွေခွေကလေး
လဲကျသွားသည်။

“ဝှစ်..ဝှစ်..ဝှစ်”

❖ မိုးကျော်သူ

မြားသုံးစင်းက ကျင်းလင်ဝါး၏ ခေါင်းပေါ်မှ ကျော်ဖြတ် သွားလေသည်။

အကယ်၍ ချူရှင်းကသာ ဆောင့်မတွန်းလိုက်လျှင် တွေးရဲ စရာ မရှိတော့ချေ။

“ဟေ့...အပြုံးဘီလူး၊ ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ဟိုချောက်ကမ်း ပါးထိပ်ကို လှမ်းပစ်စမ်း”

“ဟုတ်ကဲ့”

အလွန်လက်ဖြောင့်သည်။

ကျောက်ကမ်းပါးစွန်း တစ်ခုထိပ်မှ ရန်သူမြားသမား နှစ်ဦး အောက်သို့ လိမ့်ကျသွားလေသည်။

ထိုစဉ်....

“ဂျိမ်း...ဂျိမ်း”

ကျယ်လောင်သောမြည်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

“ဟေ့...အဲဒါ ဘာသံတွေလဲ”

“အပေါ်က ကျောက်တုံးကြီးတွေ ကျလာတဲ့အသံပါ”

“ဝေါ...ဝေါ”

အရှိန်အဟုန်ပြင်းထန်စွာ ကျလာသော ကျောက်တုံးကြီး များပင်ဖြစ်၏။

အချို့က ရာဝင်အိုးကြီးတွေလောက် ကြီးသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖

၇

ဥက္ကာပျံကြီးများလို လိမ့်ဆင်းလာကြလေသည်။

တောင်ထိပ်ပေါ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော ကျောက်မောင်း ခလုတ်ကြီးများကို တပြိုင်နက် ဖြုတ်ချလိုက်ဟန်တူသည်။

တဝေါဝေါကျဆင်းလာသော ကျောက်တုံးကြီးများက မည် သူ့ကိုမျှ မကြိတ်မိ။

အောက်သို့ ဝုန်းခနဲ ကျဆင်းသွားသည်။

အရပ်ရှစ်မျက်နှာမှ လှမ်း၍ပစ်သော မြားများကလည်း ပလူပျံသလို ပျံလျက်။

ရန်သူတို့၏ အရေအတွက်မှာ မနည်းလှကြောင်း ချူရှင်း ရိပ်မိလိုက်သည်။

“အင်း...သားရဲတောင်ထိပ်ကို တက်ရတာမလွယ်ကူပါ လား”

ရွေးနှင့်သွေးနှင့်ရင်း၍ တက်ရမည့် တောင်ထိပ်ဖြစ်နေပေ သည်။

“ငါ့နောက်က လိုက်ခဲ့ကြ”

ချူရှင်းက ခြေသွားလမ်းကြောင်းလေးအတိုင်း တောင်ထိပ် ပေါ်သို့ ဦးတည်ပြေးတက်သွားသည်။

“ဆရာ..ကျွန်တော့်နောက်က လိုက်ခဲ့ပါ”

နောက်မှလိုက်လာသော မီးဘီလူးက ရှေ့သို့ ရိပ်ခနဲ ဖြတ်

❖ မိုးကျော်သူ

ကျော်တက်သွားသည်။

အလွန်အားကိုးရသော မီးဘီလူးပင် ဖြစ်လေသည်။

သစ္စာရှိပေသားပဲဟု တွေးလိုက်ပြီးနောက် ချူရှင်းသည်
နောက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

ဤသို့ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်မိချိန်တွင် ကျောက်ဆောင်
တစ်ခု၏အကွယ်မှ ရုတ်တရက် ပေါ်ထွက်လာသော ရန်သူဓားသမား
သုံးဦးက ကျင်းလင်ဝါးအား ပြိုင်တူပြေး၍ ခုတ်ချလိုက်သည်ကို မြင်
လိုက်ရ၏။

“ဟာ”

ချူရှင်း သူ့မျက်လုံးများကိုပင် သူမယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွား
လေသည်။

ဓားသမားသုံးဦး လက်ခနဲဖြစ်သွားသော အလင်းရောင်စက်
ဝိုင်းခြမ်းနှင့်အတူ မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားလေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးသည် ကလေးငယ်ကို တစ်ဘက်မှပွေ့ထားရ
သည့်တိုင် ဖျတ်လတ်မှုရှိသည်။

ရန်သူကို လက်ဦးမှုယူလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အမုန်းဘီလူးက ကျင်းလင်ဝါးနောက်မှ ကပ်လျှက်လိုက်ပါ

ဟ၏။

သုံးချောင်းဆက်တုတ် နံချပ်ကူလက်နက်ကို ကိုင်ဆောင်

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖

၉

ထားလေသည်။

“ဟူး”

လေထုကို အရှိန်ပြင်းစွာ ထိုးခွဲသောအသံတစ်သံက ချူရှင်း
၏ ခေါင်းထက်သို့ ကျဆင်းလာ၏။

“သွားစမ်း”

ကျောက်ဆောင်ကြီး၏ မလွယ်ပေါက်မှ ရုတ်တရက် ထွက်
လာသောရန်သူက ချူရှင်း၏ တောင်ငွေစာမိသွားလေသည်။

မလွယ်ပေါက်မှရန်သူများ အစုလိုက်အပြုံလိုက် ပြေးထွက်
လာပြန်သည်။

ထိုစဉ်...

ရှေ့သို့ ပန်းတက်သွားသော မီးဘီလူး နောက်သို့ပြန်၍ပြေး
လာ၏။

သူက ဆရာဖြစ်သူ ချူရှင်းကို မျက်ရိပ်ဖြပြီး တျောက်တုံး
ကြီးတစ်ခုဘေးသို့ ဝင်ခိုကပ်လိုက်သည်

အနီရောင်ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီဝတ်သုံးဦးက မီးဘီလူးနောက်မှ
ကပ်ပါလာ၏။

သူတို့၏လက်ထဲတွင် ဓားကိုယ်စီနှင့်။

မီးဘီလူး ပုန်းကွယ်နေသည့် ကျောက်တုံးကြီးရှေ့သို့ အ
ရောက်တွင်...

၁၀ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဝှစ်”

“ဝှစ်”

မီးဘီလူး၏လက်ထွင်းမှ ဓားပျံကလေးများက လျှပ်ပြက်သည့်နှယ် လင်းလက်ကာ ပျံသန်းသွားလေသည်။

“အား”

ဓားသမားသုံးဦး လဲပြိုကျသွားစဉ် အခြားရန်သူသုံးယောက်တို့က ဘွားခနဲ ပေါ်လာပြန်လေသည်။

မီးဘီလူး ကျောက်တုံးနောက်မှ ခုန်ထွက်သည်။

သူ၏ လျင်မြန်ပြင်းထန်လွန်းလှသော လက်သီးချက်များက ဆက်တိုက်ထွက်ပေါ်လာသည်။

တစ်ယောက်က ပက်လက်၊ တစ်ယောက်က လေးဘက်ထောက်၊ တစ်ယောက်က ပင့်လက်သီးချက်ကြောင့် အပေါ်မြောက်တက်သွားလေတော့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၁

“ဟဲ...ဟဲ”

မီးဘီလူးက စပ်ဖြူမျက်နှာဖြင့် သူ့ဆရာသခင်ချူရှင်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“ကြည့်လို့ကောင်းတယ်ဟေ့”

“ဆရာ...ကျွန်တော် ရှေ့ကသွားမယ်”

“ကောင်းပြီ”

“ဟေ့..မီးဘီလူး ခဏနေပါဦးကွ”

သွားအံ့ဆဲဆဲ နောက်မှပေါ်လာသောအသံကြောင့် လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

အပြီးဘီလူး ပြေးလာသည်။

မီးဘီလူးက စိတ်ရှည်သူမဟုတ်ချေ။

အပြီးဘီလူးကို မစောင့်တော့ဘဲ ကျောက်ဆောင်ကြီးနှစ်ခုကြားမှ လမ်းကြားထဲသို့ တရွေ့ရွေ့တက်သွားသည်။

အပြီးဘီလူးကလည်း နောက်မှ ထပ်ကြပ်ကွေ့လိုက်ပါသွားသည်။

ကျောက်ထပ် အက်ကွဲကြောင်းကြီးများ အကြားတွင် တိုးလျှိုဝင်ရောက်နေခြင်းဖြစ်ရာ ခဲရာခဲဆစ်နိုင်လှသည်။

လူတစ်ကိုယ်စာ လူးလွန်၍သွားနိုင်ရုံသာ ကျယ်သည့် ကျောက်အက်ကွဲကြောင်း ကျဉ်းကျဉ်းကလေးသာဖြစ်၏။

၁၂ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဟေ့ကောင်...မီးဘီလူး မင်းနောက်ကလိုက်၊ ငါရှေ့ကသွားမယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ငါက မြားသမားကွ၊ ငါရှေ့ကသွားမှ သတာဝကျမယ်”

ဤသို့ဖြင့် အပြုံးဘီလူးသည် ရှေ့သို့ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။

နှစ်ယောက်သား သတိကြီးစွာ သွားနေကြစဉ် လူသေကောင်အပုပ်နံ့များက ထပ်မံ၍ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

အလောင်းတစ်လောင်းပြီးတစ်လောင်း ဆက်တိုက်တွေ့ရသည်။

အပြုံးဘီလူးသည် တွေ့ရသော အလောင်းများကို သေချာစွာစစ်ဆေးကြည့်သည်။

ဘာဒဏ်ရာမျှ မတွေ့ရချေ။

သို့သော်...

ထူးခြားချက်တစ်ရပ်ကိုတော့ တွေ့ရ၏။

တွေ့သမျှအလောင်းအားလုံးတို့၏ မျက်နှာမှာ အညိုရောင်သမီးနေ၏။

“အင်း...သူတို့ဟာ အဆိပ်တစ်ခုခုထိပြီး သေခဲ့ကြတာတွေပဲကွ၊ သတိထားဟေ့၊ အပြုံးဘီလူး သည်နေရာဟာ တို့အတွက်”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၃

အန္တရာယ်ရှိတယ်”

တထောင်းထောင်း ထွက်နေသော အပုပ်နံ့များက ပျံ့ချင်အန်ချင်မှုကို ဖြစ်ပေါ်လာစေသည်။

ဤအပုပ်နံ့ဒဏ်ကို သူမခံနိုင်တော့။

“ရှါး”

“အမယ်လေး”

ကြောက်လန့်တကြား အော်သံနှင့်အတူ အပေါ်ဘက်တက်သွားသော အပြုံးဘီလူးသည် အောက်သို့ ပြန်လျှောကျလာ၏။

“ဘာဖြစ်တာလဲ”

“မြွေဟောက်ကြီးပဲ၊ ငါ့ကို ပေါက်တော့မလို့၊ ဟိုအကောင်ကြီးပေါ့”

မီးဘီလူးသည် မြွေဟောက်ကြီးကို မြင်ရသည်။

လက်မောင်းလုံးခန့် လောက်ကြီးသည်။

ပါးပျဉ်းထောင်ပြီး အောက်သို့လျှောဆင်းလာပြီ။

“ဝစ်”

အပြုံးဘီလူး မြားနှင့်ပစ်လိုက်သည်။

မြွေဟောက်ကြီး တွန့်လိမ်နေခိုက် အပြုံးဘီလူးသည် မြားကျည်တောက်ထဲမှ မြားတစ်ချောင်းကို နောက်ပြန်ယူလိုက်ပြန်သည်။

၁၄ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဝှစ်”

နောက်ထပ်မြွေကြီးတစ်ကောင်ကို ပစ်ချလိုက်ပြန်သည်။

“မြွေဟောက်တွေ အများကြီးပဲကွ”

ဤအချိန်တွင် နောက်မှလိုက်လာသောလူများလည်းမီလာသည်။

“ဘာတွေ့လို့လဲဟေ့”

ချူရှင်းက အပေါ်သို့မော့ကြည့်ယင်း မေးလိုက်သည်။

အပြုံးဘီလူး အကြောင်းစုံ ရှင်းပြလိုက်သည်။

တွေ့ရသော အလောင်းများအကြောင်း။

မြွေဟောက်များအကြောင်း။

ဤမြွေဟောက်ကြီးများမှာ ရိုးရိုးသားသား မဟုတ်နိုင်ကြောင်း။

တစ်စုံတစ်ဦးက ဖမ်းဆီးယူလာပြီး ဤနေရာတွင် လာ၍ လွှတ်ထားခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း။ မိမိ၏ယူဆချက်များကို အပြုံးဘီလူးက တင်ပြလိုက်လေသည်။

“အစက သားရဲတောင်ထိပ်ကိုရောက်မှ ပြိုင်ပွဲဝင်ရမယ်လို့ အောက်မေ့နေတာ၊ အခုတော့ ခုကတည်းက စပြီးပြိုင်ပွဲဝင်နေပြီဟေ့၊ တောင်ထိပ်ပေါ်ကို တို့အသက်ပါသွားမှ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ရမယ့်ပဲ”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၅

ချူရှင်းက ဘီလူးများကို ပြောလိုက်သည်။

သည်တစ်ခါ ရေဘီလူးက မကျေမနပ်ဖြင့်...

“သည်လုပ်ရပ်တွေအားလုံးဟာ သက်သက်ညစ်ပတ်တာပဲ ဆရာ၊ မြွေဟောက်တွေကို သည်နေရာမှာလာပြီး လွှတ်ထားတာဟာ သိပ်ပြီး ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲပါတယ်”

“တို့ ရှေ့ဆက်ပြီး ဘာတွေ့နဲ့ထပ်ရင်ဆိုင်ရဦးမယ်ဆိုတာ ဘယ်သူပြောနိုင်မှာလဲ”

လေလိုက်ဘီလူးကလည်း မကျေမနပ်ဖြင့် ဝင်ပြောလိုက်လေသည်။

◆ ◆ ◆

၁၆ ❖ မိုးကျော်သူ

မီးဘီလူးသည် ရှေ့မှဦးဆောင်၍ ဖြတ်ကျော်သွားသည်။
တောင်ခါးပန်းမှ စူထွက်နေသော ကျောက်ကမူကြီးတစ်
ပေါ်သို့ ရောက်ကြသည်။

အပေါ်သို့ ဆက်တက်ရန် လမ်းကြောင်း လုံးဝရှာမတွေ့
တော့ချေ။

မတ်စောက်ပြောင်ချောသော ကျောက်နံရံကြီးတစ်ခုက
ကာဆီးထားလိုက်ပြီဖြစ်သည်။

မြင့်မားလှသော သားရဲတောင်ထိပ်၏ ခါးလည်တစ်ဝက်
ခရီး ရောက်လာပြီဟုဆိုရမည်။

အပေါ်သို့မော့ကြည့်လိုက်ရာ ကျောက်နံရံမြင့်ကြီးဘေးတွင်
ပွတ်တိုက်၍ရွှေ့လျားနေသော တိမ်များကိုမြင်ရသည်။

တောင်ထိပ်ဖျားကို လုံးဝမမြင်ရချေ။

တိမ်လိပ်တိမ်တောင်တို့ အုပ်အုပ်ဆိုင်းဆိုင်းကြီးများကြား
တွင် နှစ်မြို့ပျောက်ကွယ်နေသည်။

လေလိုက်ဘီလူးမှာ အလုပ်များသွား၏။

သက်ရင့်ကျောက်တောင်ကြီးဖြစ်သဖြင့် အလွန်မာကျော
လေသည်။

ကျောက်နံရံထဲသို့ ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ စူးဝင်အောင်သံငုတ်သွင်း
သည်မှာ မလွယ်ကူချေ။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၃-သိမ်း) ❖ ၁၇

အမုန်းဘီလူးနှင့်ရေဘီလူးတို့ကလည်း လေလိုက်ဘီလူးကို
ထိထိရောက်ရောက်ဝင်၍ အကူအညီပေးသည်။

ကျန်လူများက ကင်းသမားများအဖြစ် တာဝန်ယူကြ၏။

မတ်စောက်လှသော ကျောက်နံရံကြီးတွင် သံငုတ်စိုက်သွင်း
နေချိန်၌ မမျှော်လင့်ဘဲ အေးမြသော လေပြင်းများတဟူးဟူး တိုက်
ခတ်လာနေလေသည်။

“ဟေ့...လေလိုက်ဘီလူး ဂရုစိုက်ဟေ့၊ နှင်းမုန်တိုင်းကျလာ
နေပြီ”

ချူရှင်း၏သတိပေးချက်မှာ မှန်ကန်ပေ၏။

နှင်းမုန်တိုင်းမှာ ရုတ်တရက် ကျလာလေသည်။

လေအဟုန်မှာ လွန်စွာပြင်းထန်သည်။

အကာအကွယ်မဲ့လျှက်ရှိသောနေရာ ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့်...

အေးမြသောဒဏ်ကို အသည်းခိုက်မတတ် ခံစားရသည်။

တောင်ခါးပန်းမှ စူထွက်နေသော ကမူချွန်မှာ ကျယ်ဝန်းလှ
သည်မဟုတ်ရကား ပြင်းထန်သောလေနှောက်သို့ လူများလွင့်ပါသွား
မှာကို စိုးရိမ်ရသည်။

ကျောက်နံရံတွင် စိုက်ဝင်နေသော သံငုတ်ကြီးများကို ကြိုး
ဖြင့်ခိုင်အောင် ချိရသည်။

၁၈ ❖ မိုးကျော်သူ

လူများသည် ကြိုးကို မြဲမြံမြဲမြံကိုင်ထားရလေသည်။

လေပြင်းသည် ကြမ်းသည်ထက်ကြမ်းလာသည်။

တအားကုန် မွေနှောက်တိုက်ခတ်နေသည်။

ကြိုးစများမှာ လှုပ်ရှားနေပေပြီ။

မီးဘီလူးဆိုလျှင် ကြိုးရှာလူပါ အထက်သို့မြောက်တက်
သွားလေတော့သည်။

ကြိုးစကို တအားဆွဲကိုင်ထားလိုက်ရသည်။

လက်များက ကြိုးစကိုသာ မြဲမြံစွာဆွဲကိုင်မထားမိလျှင် မီး
ဘီလူး၏ အခြေအနေမှာ တွေးရဲစရာလုံးဝရှိတော့မည် မဟုတ်ပေ။

တောင်အောက်သို့ ကျသွားလျှင်တော့ အရိုးတခြား အသား
တခြားဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။

လက်တစ်ဘက်ကလည်း တွယ်ကြိုးကို ခိုင်ခိုင်ကိုင်ထားရ
သေးသည်။

သို့သော်...

ကျင်းလင်ဝါးက ချူရှင်းအတွက် စိုးရိမ်နေ၏။

ချူရှင်းမှာ အတွင်းအားကုန်ခမ်းနေပြီဖြစ်ရာ ပင်ပန်းနွမ်း

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၉

နယ်နေသေး၏။

သူသည် ကြိုးကိုအားစိုက်၍ မြဲမြံကိုင်ထားနေရလေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးက စိုးရိမ်စွာဖြင့် ချူရှင်းအားကြည့်လိုက်ပြီး
လျှင်...

“အစ်ကို..အစ်ကို..ကြိုးကိုမြဲမြံကိုင်ထားပါ။ လေတိုက်တာ
သိပ်ကြမ်းလာပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချူရှင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ငါ့အတွက် ဘာမှမပူနဲ့၊ မင်းနဲ့ကလေးအတွက်ကိုသာ ဂရု
စိုက်ပါ”

ကျင်းလင်ဝါးသည် ကြိတ်၍သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

တော်ရုံတန်ရုံ ဇွဲမျိုးနှင့် ဤတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်ဝံ့ကြ
လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

အများသူငါလို ကိုယ့်အသက်အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်မှုမပြု
လုပ်ဘဲ ကြိုးစားပန်းစား လှုပ်ရှားနေသူက လေလိုက်ဘီလူး။

နှင်းမုန်တိုင်း လေပြင်းကြီးများကြားတွင် သူလုပ်ရမည့်အ
လုပ်ကို ခက်ခဲပင်ပန်းစွာ ဆက်လုပ်နေသည်။

သာမန်အချိန်၌ သံငုတ်များ ရိုက်သွင်းရသည်မှာ လွယ်ကူ
သည်မဟုတ်။

၂၀ ❖ မိုးကျော်သူ

လေပြင်းကြီးတိုက်ခတ်နေတော့ ပို၍အခြေအနေဆိုးသွားသည်။

ကျောက်နံရံကြီးမှ ကွာမကျအောင် ဂရုစိုက်ရသည့်အပြင် မာကျောလှသော ကျောက်နံရံကြီးထဲသို့ သံဝတ်ကိုတူနှင့်တအား ရိုက်သွင်းနေရပေသေးရာ ဤအလုပ်မျိုးကို လေလိုက်ဘီလူးမှတစ်ပါး အခြားသူများ လုံးဝမလုပ်နိုင်ချေ။

အန္တရာယ်များသောကြောင့် လေလိုက်ဘီလူးကို အောက်သို့ပြန်ဆင်းရန်၊ မုန်တိုင်းငြိမ်သွားသည်အထိ စောင့်ဆိုင်းပြီးမှ အလုပ်ဆက်လုပ်ရန် ချူရှင်းက အောက်မှအပေါ်သို့မော့ကြည့်ကာ အော်ပြောသည်။

အလွန်မြင့်မားလှသောနေရာသို့ ရောက်လာပြီဖြစ်၍ လေလိုက်ဘီလူးက အောက်မှလှမ်းပြောနေသော ချူရှင်း၏အော်သံကို ကြားရလိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

သူ့အလုပ်ကို လုပ်မြဲအတိုင်း ဆက်လုပ်နေလေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် လေလိုက်ဘီလူးမှာ အောင်ပွဲခံနိုင်ခဲ့လေသည်။

သူသည် တိမ်တိုက်ကြီးများအပေါ်သို့ ရောက်လာခဲ့ပြီ။

ကျယ်ပြန့်သော ကျောက်ဖျာကြီးတစ်ချပ်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၁

ထို့ကြောင့်...

သူသည် အလွန်အမင်း ဝမ်းသာသွားသည်။

လူရိပ်လူရောင် လုံးဝမမြင်ရချေ။

အမြင့်ဆုံးသံဝတ်ကို လက်နှင့်ခို၍ တစ်ပတ်ကျွမ်းထိုးကာ အပေါ်သို့တက်လိုက်သည်။

သူ့ခါးတွင် ကြိုးခွေတစ်ခွေ ပါလာသည်။

ကြိုးစကို အနီးတွင်တွေ့ရသော ဧရာမကျောက်တုံးကြီးတွင် သုံးလေးပတ်ရစ်ပတ်လိုက်ပြီး ကြိုးခွေကို အောက်သို့ ပစ်ချလိုက်သည်။

အောက်မှလူများ အပေါ်သို့ တက်လာနိုင်ရန်ဖြစ်သည်။

သူ၏ကျောတွင် ဓားတစ်လက် အသင့်ပါလာလေသည်။

သတိဝီရိယရှိစွာဖြင့် ဘေးဝဲယာကို မျက်လုံးဝှေ့၍ အကဲခတ်လိုက်သည်။

အံ့ဩစရာ ကောင်းလှပေသည်။

အပေါ်ဘက်တွင် မုန်တိုင်းမှာ လုံးဝတိုက်ခတ်ခြင်းမရှိချေ။

ရာသီဥတုမှာလည်း အလွန်သာယာကြည်လင်လျှက်ရှိသည်။

နေရောင်ခြည် ပူပူနွေးနွေးကိုလည်း ခံစားထိတွေ့ရသည်။

ထိုစဉ်...

၂၂ ❖ မိုးကျော်သူ

အောက်သို့ ပစ်ချလိုက်သောကြိုးစမှာ အဆက်မပြတ်လှုပ်
ယမ်းလာသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက ချူရှင်းတို့ အပေါ်ဘက်သို့ တက်လာ
နေပြီဖြစ်ကြောင်း သတိပြုမိလိုက်၏။

ရောက်လာသည့်နေရာမှာ လယ်နှစ်ကွက်စာနီးပါး ကျယ်
ဝန်းသော ကျောက်ဖျာလွင်ပြင်ကြီးတစ်ချပ်ဖြစ်ပေသည်။

ကျောက်ဆောင်ငယ်များ၊ ကျောက်တုံးများလည်း အ
မြောက်အများ တွေ့ရသည်။

နေရာကွက်လပ်ပြင်မှာလည်း အတော်ပင်ကျယ်လေသည်။

အချို့ကျောက်တုံးကြီးများက ရာဝင်အိုးကြီးများလောက်
ကြီးမားသည်။

ကြည့်နေရင်းမှ ကျောက်တုံးကြီးများနောက်ကွယ်တွင် ထူး
ခြားမှုများ ပုန်းကွယ်နေသလို ခံစားလိုက်ရသည်။

လေလိုက်ဘီလူး ကြက်သီးမွေးညင်း ထလာမိလေတော့
သည်။

◆ ◆ ◆

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(၃-သိမ်း) ❖ ၂၃

ရုတ်တရက်...

ညာသံပေးသံများ၊ အော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ အနီရောင်
အရိပ်များက ကျောက်တုံးကြီးနောက်ကွယ်မှ တဖြိုင်နက်ပြေးထွက်
လာကြသည်။

လေလိုက်ဘီလူး ရုတ်တရက် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား
သည်။

သို့သော်...

ချက်ချင်း သတိပြန်ဝင်လာသည်။

အကျင့်ပါနေသောလက်များက လှုပ်ရှားစေ့ယမ်းလိုက်
သည်။

နေရောင်အောက်တွင် ပြုံးပြုံးပြက်ပြက်လက်သော အ
လင်းတန်းများ ဖြစ်ပေါ်သွားသည်။

“အား”

“အမယ်လေး”

ဓားသမားဆယ်ဦးအနက် ခြောက်ဦး လဲကျသွားသည်ကို
လေလိုက်ဘီလူးက တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကျန်ဓားသမားလေးဦးသည် လေအဟုန်ထက်ပင် မြန်လိမ့်
ဦးမည်ထင်သည်။

လေလိုက်ဘီလူးကို ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြသည်။

၂၄ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဟိတ်”

“ယား”

ဓားသမားသုံးယောက်က လေလိုက်ဘီလူးကို ညှပ်ပူးညှပ်
ပိတ်တိုက်ခိုက်သည်။

ကျန်တစ်ယောက်က တောင်အောက်သို့ တွဲလောင်းကျ
သောကြိုးကို ဓားနှင့်ခုတ်ဖြတ်ပစ်ရန် ကြိုးစားလိုက်လေသည်။

လေလိုက်ဘီလူး အလွန်အမင်း စိုးရိမ်သွားလေတော့၏။

“ရပ်လိုက်”

ဟု ဟန့်တားလိုက်၏။

ထို့နောက်...

ကြိုးစကိုဖြတ်ချရန် ကြိုးစားနေသော ဓားသမားကို
လေလိုက်ဘီလူးက သဲသဲမဲမဲပြေး၍ ခုတ်လိုက်လေသည်။

ကြိုးများလှည့်ပတ်ချည်ထားသော ကျောက်တုံးကြီးအနား
သို့ မည်သူမျှကပ်မလာနိုင်အောင် အစွမ်းကုန် သူကကာကွယ်လှံ
ရှားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ရန်သူများကလည်း ကြိုးကိုဖြတ်ချရန်သာ လုံးပမ်းနေကြ
သည်။

ထို့အတူ...

လေလိုက်ဘီလူးက ကြိုးနားကို ကပ်သွားသူတိုင်းအား ပြ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၅

ပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်၏။

ရန်သူတို့မှာ မိမိထက် ဓားပညာအဆင့်နိမ့်မှန်း ရိပ်မိသည်။

သို့ရာတွင် သူတို့က ကြီးသားရေအင်္ကျီများကို ဝတ်ဆင်ထား
ကြသည်။

ဤကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီများမှာ မြားနှင့်ပစ်သော်လည်း မ
ပေါက်နိုင်ချေ။

“ဟေး...တို့လာပြီဟေ့”

လေလိုက်ဘီလူးက အသံလာရာဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်
သည်။

ရန်သူတွေဘက်မှ အကူအညီတွေ လာနေပြီဖြစ်လေသည်။

အားလုံးပေါင်းလျှင် အနည်းဆုံး ဆယ်ယောက်ခန့်ရှိမည်။

လေလိုက်ဘီလူး တစ်ချက်ကလေး သတိလစ်သွားလေ
သည်။

ရန်သူဘက်မှ လာနေသော အကူအညီများကို ခေတ္တအာရုံ
ရောက်သွားမိ၏။

ထို့ကြောင့် ဓားသမားတစ်ဦး အခွင့်အရေးရသွား၏။

အနီးရှိ ဓားသမားတစ်ဦးက ကြိုးစရှိရာသို့ တန်းတန်းမတ်
မတ် ပြေးသွား၏။

ထို့နောက်...

၂၆ ❖ မိုးကျော်သူ

စားသံများတချင်းချင်းပေါ်ထွက်လာသည်။

ညာသံပေးသံ၊ အော်ဟစ်သံများက ဆူညံသွားလေတော့သည်။

လေလိုက်ဘီလူးသည် အလွန်မောဟိုက်နေလေသည်။

သူသည် ရရှိထားသော ဒဏ်ရာများကြောင့် မျက်စိများ ဝေဝါးသွား၏။

“လေလိုက်ဘီလူး...ငါတို့လာပြီ”

ဟုအော်ပြောလိုက်သံနှင့်အတူ ချူရှင်းတို့ တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ချူရှင်းတို့သည် တောင်ထိပ်ပေါ်ရောက်သည်နှင့် ရန်သူများအား ဝိုင်း၍တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

ရန်သူများမှာ သိုင်းပညာအဆင့်နိမ့်သူများဖြစ်ပေရာ...

“အား”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

ဟုစူးရှစွာအော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ မြေပေါ်လဲကျသွား၏။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၇

လေလိုက်ဘီလူးသည် ပွဲကြည့်ပရိသတ်အဖြစ် အေးအေးဆေးဆေး ဘေးမှရပ်ကြည့်နေသည်။

သူ၏ဘယ်ဘက်လက်မောင်းမှ သွေးများစီးကျနေသည်။

ဘာမျှ မကြာလိုက်ချေ။

ရန်သူများ၏ ဝိညာဉ်များမှာ သူတို့၏ခန္ဓာကိုယ်မှ ကျော့ခိုင်းထွက်ခွာသွားကြလေပြီ။

“လေလိုက်ဘီလူး...မင်းဟာ အင်မတန် တာဝန်ကျေပါတယ်”

ချူရှင်းက လေလိုက်ဘီလူးအား ပြောလိုက်လေသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“ဆရာ...ကျွန်တော့်အသက်ကိုစွန့်ဖို့ ဝန်မလေးပါဘူး”

ဟုပြော၏။

ချူရှင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ငါ ယုံကြည်တယ်”

ချူရှင်းကိုယ်တိုင် လေလိုက်ဘီလူး၏ဒဏ်ရာကို ဆေးမှုန့်များ သိပ်ပေးလိုက်၏။

ဒဏ်ရာမှာ လက်မောင်းရင်းတွင် အတော်နက်နက် စူးဝင်သွားသည်။

သို့ရာတွင်...

၂၈ ❖ မိုးကျော်သူ

လေးငါးရက်အတွင်း ပြန်လည်သက်သာသွားလိမ့်မည် ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်...

ရေဘီလူးက...

“ရှေ့...အစ်ကို အရက်နည်းနည်းလောက် သောက်လိုက်ပါ”

ဟုဒဏ်ရာရသွားသော လေလိုက်ဘီလူးကို အရက်တိုက်

လိုက်သည်။

အမုန်းဘီလူးနှင့် အပြုံးဘီလူးတို့က တောင်ထိပ်သို့တက်လာလမ်းကြောင်းကို ရှာနေကြလေသည်။

မကြာလိုက်ချေ။

အပြုံးဘီလူးနှင့် အမုန်းဘီလူးတို့နှစ်ယောက် ချူးရှင်းတိုရာသို့ အပြေးအလွှား ပြန်လည်ရောက်လာကြသည်။

အပြုံးဘီလူးက...

“ဆရာ...ကျွန်တော်တို့ တောင်ပေါ်တက်ဖို့လမ်း တွေ့ခဲ့ရုံ ကျွန်တော်တို့နောက်ကို လိုက်ခဲ့ပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ချူးရှင်းတို့သည် အပြုံးဘီလူးတို့နောက်သို့ လိုက်လာ

သည်။

အမုန်းဘီလူးက...

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၉

“သည်ကျောက်လှေကားထစ်ကလေးတွေပါပဲ၊ အပေါ်တက်သွားယင် တစ်နေရာရာကို ရောက်သွားမှာသေချာပါတယ်”

ဟုပြော၏။

အမုန်းဘီလူးတို့ပြသော ကျောက်လှေကားထစ်များကို ချူး

ရှင်းက သေသေချာချာ စစ်ဆေးကြည့်ရှုလိုက်၏။

ထိုအခါ...

ထိုကျောက်လှေကားထစ်များမှာ ထုထည်ကြီးမားလှသော

ကျောက်နံရံကြီးတွင် ထွင်းဖောက်ထားခြင်းဖြစ်သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

အတွင်းပိုင်းတွင်လည်း မှောင်မိုက်နေသည်။

လှေကားထစ် မည်မျှမည်မျှရှိလိမ့်မည်ကို ခန့်မှန်း၍မရနိုင်ပေ။

အပြုံးဘီလူးက....

“ဆရာ...ကျွန်တော်တို့ သည်လှေကားအတိုင်း ဆက်ပြီးတက်သွားမလား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ချူးရှင်းက အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်၏။

ပြီးမှ မျက်မှောင်ကုပ်ကာ...

“တခြားနေရာ ကြည့်ပါဦးကွာ၊ ငါသည်နေရာက သွားရမှာ

၃၀ ❖ မိုးကျော်သူ

သိပ်သဘောမကျဘူး”

ဟုပြောလိုက်၏။

အမုန်းဘီလူးက...

“ကျွန်တော် ရှာကြည့်ပြီးပါပြီ၊ သည်တစ်နေရာကပဲ အပေါ်
ကိုတက်နိုင်ပါတယ်”

“ဒါဆိုယင်လည်း သည်လမ်းအတိုင်း တက်သွားကြတာ
ပေါ့”

“ကျွန်တော် ရှေ့ကသွားမယ်၊ ဆရာတို့က အနောက်က
အရိပ်အခြည်ကြည့်ပြီး လိုက်လာခဲ့ကြပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ချူရှင်းက...

“နေဦး”

ဟုဟန့်တားလိုက်သည်။

ပြီးမှ...

“ငါရှေ့ကသွားမှဖြစ်မယ်၊ သည်နေရာက အင်မတန်
အန္တရာယ်ကြီးလိမ့်မယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

အမုန်းဘီလူးက...

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ၊ အန္တရာယ်ကြီးလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကွ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၃၁

တော်လည်း ရိပ်မိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ရှေ့က သွားပါရစေ”

ချူရှင်းက လက်မခံပါ။

“သည်ကျောက်လှေကားဟာ ထောင်ချောက်လှေကားပဲ၊

ငါအရှေ့က ဦးဆောင်သွားမှဖြစ်မယ်”

ဟု လေသံမာမာဖြင့် ပြောလိုက်၏။

ထိုအခါ...

အမုန်းဘီလူး တိတ်သွား၏။

တစ်ဖန်...

ချူရှင်းက အားလုံးကို လေးလေးနက်နက် ပြောလိုက်လေ
သည်။

“သည်ကျောက်လှေကားပေါ်ကို ငါရှေ့ဆုံးကတက်မယ်၊
အားလုံး သည်အဝင်အဝမှာ စောင့်နေကြဦး၊ အောက်ဘက်ကို
ကျောက်ခဲတစ်လုံးပစ်လိုက်မှ အပေါ်ကို တက်လာကြရမယ်”

ထို့နောက်...

ချူရှင်းက ကျောက်လှေကားထစ်များပေါ်သို့ စတင်၍
တက်သည်။

လူတစ်ကိုယ်စာ ဝင်ရုံမျှသာကျယ်ပေလိမ့်မည်။

လှေကားဆယ်ထစ်ခန့် တက်မိလျှင် တဖြည်းဖြည်း မှောင်
ကျသွားသည်။

၃၂ ❖ မိုးကျော်သူ

သာမန်မျက်လုံးဖြင့် ဘာမှမမြင်ရတော့။

မျက်လုံးအစား နားသောတအာရုံကိုသာ အဓိကထားရ
မည်ဖြစ်၏။

ချူရှင်း၏မျက်လုံးများသည် ညအမှောင်ထဲတွင် ဆယ်ပေ
အကွာအဝေးသို့တိုင် ဖောက်ထွင်းမြင်ရသည်။

ဆယ်ပေတိတိ အကွာအဝေးတွင်ရှိသော လူတစ်ယောက်
၏အသက်ရှူသံကိုလည်း သဲသဲကွဲကွဲ ကြားနိုင်သည်။

ယင်းကဲ့သို့ ထူးခြားသည့် စွမ်းရည်များကိုရရှိလာအောင်
နှစ်ပေါင်းများစွာ လေ့ကျင့်ခဲ့ရသည်။

လှေကားထစ်များ အထစ်သုံးဆယ်တိတိ တက်လာနိုင်ခဲ့
ပြီဖြစ်၏။

ထူးခြားချက် ဘာမျှမတွေ့ရချေ။

လက်ရာမြောက်သည့် ကျောက်ထွင်းဗိသုကာအား တက်
လာယင်းမှ ချိုးမွမ်းမိသည်။

ကျောက်တောင်ကြီးထဲတွင် ခဲရာခဲဆစ် ထွင်းထားသော
လှေကားထစ်များမှာ ညီညာချောမွေ့လှသည်။

ခေတ္တရပ်၍ အကဲခတ်ကြည့်လျှင် ပကတိတိတ်ဆိတ်ငြိမ်
သက်လျှက် အသံဗလံများကို ဘာမျှမကြားရချေ။

ကျောက်တောင်ကြီးအတွင်းပိုင်းသို့ ရောက်လာပြီမို့ ထူးထူး

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၃၃

ခြားခြား အေးစိမ့်လာလေသည်။

လှေကားထစ်များပေါ်တွင် ရှိနေသော ကျောက်သားအမိုး
မှာ လူတစ်ရပ်မျှ လွတ်ရုံမျှသာရှိလေသည်။

ထောင်ချောက်များ ရှိမရှိလည်း သတိကြီးစွာစစ်ဆေးရ
သေးသည်။

ယခုအချိန်အထိ မည်သည့် ထူးခြားချက်မျှမတွေ့ရသေး
ချေ။

သို့သော်...

တစ်နေရာအရောက်တွင် လှေကားထစ်များ၏ ဝဲဘက်ရှိ
နံရံတွင် ရေးထားသောစာတမ်းကို မြင်လိုက်ရလေသည်။

‘ကြိုဆိုပါသည်’

(ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားရှိဦး)

ဤစာတမ်း ရေးသားထားသည်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်
ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားဖြစ်ကြောင်း ချူရှင်း သဘောပေါက်လိုက်
ရသည်။

ထိုစဉ်...

မမျှော်လင့်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုက ဘွားခနဲပေါ်ပေါက်လာ
ခဲ့၏။

ချူရှင်း၏ရှေ့ လှေကားသုံးထစ်အကွာ လှေကားပေါ်ရှိ

၃၄ ❖ မိုးကျော်သူ

အမိုးပေါ်မှ လျှို့ဝှက်အပေါက်တစ်ပေါက် ရုတ်တရက် ပွင့်လာပြီး
မည်းမည်းသဏ္ဌာန်တစ်ခု ခုန်ချလာလေသည်။

“အိုး”

နားကွဲမတတ် စူးရှကျယ်လောင်သောအသံကြီးကို ပြုလိုက်
သည်။

ဧရာမ လူဝံကြီးတစ်ကောင် ဖြစ်လေတော့သည်။

လူဝံကြီး၏လက်ထဲတွင် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ လက်နက်
ကြီးတစ်ခုစွဲကိုင်ထားသည်။

သံဘုလုံးတင်းပုတ်ကြီး ဖြစ်သည်။

သံဘုလုံးကြီးတွင် ငါးမန်းစွယ်ကဲ့သို့သော ထိုးထိုးထောင်
ထောင် ဆူးတောင်များပါရှိသည်။

သံဘုလုံးကြီးကား ကြီးမားလှပေသည်။

သာမန်လူတစ်ယောက်အဖို့ရာတွင် ထိုကြောက်စရာ
ကောင်းသော သံဘုလုံးဆူးတောင်တင်းပုတ်ကြီးကို မြင်ရုံနှင့် လိပ်
ပြာလွင့်စဉ်သွားနိုင်လောက်သည်။

လူဝံကြီးမှာလည်း အလွန်ထွားကျိုင်းသည်။

လက်မောင်းကြီးတစ်လုံးတစ်လုံး ပေါင်လုံးခန့် ကြီးမားလေ
သည်။

ထူထပ်လှသော အမွှေးအမျှင်များမှာ ပကတိ နက်မှောင်

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၃၅

နေလေတော့သည်။

“ဝိုး”

လူဝံကြီးက လက်ဦးမှုယူ၍ စတင်တိုက်ခိုက်သည်။

တင်းပုတ်ကြီးဖြင့် ချူရှင်း၏ ခေါင်းကိုထုချလိုက်လေသည်။

“ဝိုး”

ဝဲယာဘေးများသို့ ရှောင်ထွက်ရန်နေရာ မရှိသဖြင့် ချိုင်း
အောက်သို့ ဆတ်ခနဲ ခေါင်းလျှိုဝင်၍ အတင်းပူးကပ်လိုက်ရသည်။

တင်းပုတ်ကြီး တအားထုချလိုက်သော ညာလက်၏ အရင်း
ပိုင်းကို အောက်မှတိုးပင့်၍ဖမ်းဆုပ်ထားလိုက်သည်။

လူဝံကြီးက သံတင်းပုတ်ကြီးကို အားရှိသလောက် ထုချ
လိုက်သော အရှိန်အဟုန်မှာ ကြီးမားပြင်းထန်လွန်းလှသည်။

ချူရှင်းက သူ့လက်မောင်းရင်းကို ဖမ်းဆုပ်ပြီး အထက်သို့
တွန်းမြှောက်လိုက်ခြင်းဖြစ်ရာ ဆန့်ကျင်ဘက်အားနှစ်ခု ကြီးမားစွာ
ထိပ်တိုက်ဖြစ်သွားကြ၏။

လူဝံကြီး၏ လက်ကောက်ဝတ်ပိုင်းတွင် အောက်သို့ အရှိန်
ကျဆင်းလာသောအားများ စုဝေးနေ၏။

လက်မောင်းရင်းပိုင်းကမူ အပေါ်သို့ အရှိန်ပြင်းစွာပင့်
တင်လိုက်သောအားများ သက်ရောက်သွားလေသည်။

“ဖြောင်း”

၃၆ ❖ မိုးကျော်သူ

“ပိုး”

လက်မောင်းရိုး ကျိုးသွားသော လူဝံကြီး နာကျင်စွာအော်
ဟစ်လိုက်သည်။

သူ့လက်ဝဲဘက်မှ သံတင်းပုတ်ကြီး လွတ်ကျသွားခိုက် ချူ
ရှင်းသည် ချိုင်းထောက်ဖြင့် လူဝံကြီး၏ ခြေသလုံးကို အားကုန်ရိုက်
ပစ်လိုက်ပြန်သည်။

“ကဲကွာ”

“သွားစမ်း”

အောက်သို့ ကန်ချပစ်လိုက်သည်။

“ပူး-ပူး”

ဤတစ်ကြိမ် ပေါ်လာပြန်သည်က နှစ်ကောင်။

သံတင်းပုတ်များကိုယ်စီဖြင့် လှေကားပေါ်မှ တရကြမ်း
ပြေးဆင်းလာ၏။

ချူရှင်းက သံကောင်ငှေး၏လျှို့ဝှက်ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်
လိုက်၏။

အပေါ်သို့ မြားတစ်စင်းပမာ ပြေးတက်ရင်ဆိုင်လေသည်။

လမ်းခုလတ်တွင် ရင်ဆိုင်တိုးသည်။

“ပိုး”

ရှေ့ဆုံးမှ ပြေးလာသောလူဝံမှာ ရှေ့သို့ ကုန်းကုန်းကြီး လဲ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၃၇

ကျသွားသည်။

ချူရှင်းက သံတောင်ငှေးထိပ်ဖျားမှ လေးပေခန့်ရှည်ထွက်
နေသော သံချွန်ကို လူဝံကြီး၏ဝမ်းဗိုက်ထဲမှ ပြန်၍ဆွဲချွတ်လိုက်၏။

နောက်မှ ကပ်ပါလာသော အကောင်ကြီးက တင်းပုတ်ဖြင့်
ဒေါသကြီးစွာ လှမ်းထုသည်။

ချူရှင်း နောက်သို့ ခြေနှစ်လှမ်းခန့် ပြန်ဆုတ်လိုက်၏။

“ဝုန်း”

ပေါက်ကွဲသံကြီးတစ်ခုအလား ထင်လိုက်ရလေသည်။

ချူရှင်း၏လက်ချက်ကြောင့် ရှေ့သို့မှောက်လျက်လဲကျသွား
သောလူဝံကြီး၏ ဦးခေါင်းမှာ စိမ့်ညက်ညက် ကျေသွားရလေတော့
သည်။

နောက်မှ တင်းပုတ်နှင့် အားကုန်ထုချလိုက်သည့်လူဝံကြီး။

အပေါ်လှေကားထစ်မှ အောက်ထစ်သို့ ကိုယ်တစ်စောင်း
ယိုင်၍ကျလာသည်။

သူ့တင်းပုတ်ကြီးကို သူပြန်မယူလိုက်ခြင်း မပြုနိုင်မီ လူဝံ
ကြီး၏ အခြေအနေမှာ ချူရှင်း၏ရှေ့တွင် လည်စင်းပေးလိုက်သကဲ့
သို့ရှိ၏။

“ခွမ်း”

သံတောင်ငှေးစာ မိသွား၏။

၃၈ ❖ မိုးကျော်သူ

ဦးခေါင်းနောက်စေ့ကို ဗိုမိရရ ကြီးထိသွားခြင်းဖြစ်လေရာ
တစ်ချက်တည်းနှင့်ပင် လဲကျသွားတော့သည်။

ချူရှင်းက ကျောက်လှေကားထစ်များပေါ်သို့ ပြေးတက်
သည်။

သံတင်းပုတ်လူဝံကြီးများနှင့် ရင်မဆိုင်ရတော့သော်လည်း
တစ်နေရာတွင် ကျောက်တံခါးတစ်ချပ်က လှေကားထစ်လမ်း
ကြောင်းကို ပိတ်ဆို့နေခြင်းအား မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရ၏။

ကျောက်တံခါးတွင် စာလုံးများ ရေးသားထားသည်။

“ကြိုဆိုပါသည်”

ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(၃-သိမ်း) ❖ ၃၉

ချူရှင်းက ကျောက်တံခါးကို အသေအချာ စစ်ဆေးလိုက်
သည်။

ထောင်ချောက်တံခါးတစ်ခု ဖြစ်နေမည်စိုး၍ ရဲရဲတင်းတင်း
တီးခေါက်ကိုင်တွင် မကြည့်ဝံ့ပေ။

ခပ်လှမ်းလှမ်းမှသာ အခြေအနေကို အကဲခတ်ကြည့်နေ၏။

ဘာမှ ထူးခြားမလာချေ။

အတော်ကလေးကြာမှ အမုန်းဘီလူးကို သတိရလာသည်။

အမုန်းဘီလူးက အတွင်းမှပိတ်ထားသော တံခါးများကို အ
ပြင်မှဖွင့်နိုင်သည်။

လျှို့ဝှက်တံခါးများ၏ ယန္တရားခလုတ်များကိုပင် အလွယ်
တကူရှာဖွေနိုင်သည်။

ချူရှင်းသည် သူ၏အင်္ကျီအိတ်ထဲမှာ ပါလာသော လုံးဝိုင်း
သော ကျောက်စရစ်ခဲကလေးများကို လှေကားအောက်သို့ ကျဲချ
လိုက်သည်။

သိပ်မစောင့်လိုက်ရပါ။

အောက်မှ တဝုန်းဝုန်းတဒိုင်းဒိုင်းနှင့် ပြေးတက်လာသော
ခြေသံများကို ကြားရသည်။

မကြာမီ မှောင်မည်းမည်းကြီးထဲသို့ အားလုံးရောက်လာ
ကြလေသည်။

၄၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ကျင်းလင်ဝါးက...

“အစ်ကို အခြေအနေကောင်းရဲ့လားဟင်”

ဟုလေသံ တိုးတိုးဖြင့် မေးလာသည်။

“ကောင်းပါတယ်၊ ဟို အမုန်းဘီလူးကော”

အမုန်းဘီလူးက...

“ကျွန်တော့်ကို ခေါ်သလားဆရာ”

“အေး...သည်ကို ခဏလာခဲ့”

ဟုခေါ်လိုက်၏။

“ဟုတ်ကဲ့”

ချူရှင်းက...

“ငါ့ရှေ့မှာ ကျောက်တံခါးတစ်ချပ် ခံနေတယ်၊ မီးထွန်းပြီး သေသေချာချာကြည့်၊ သည်တံခါးကို မင်းဖွင့်နိုင်မယ်လို့ ငါယုံတယ်”

ဖယောင်းတိုင်၏ အလင်းရောင်ကြောင့် ကျောက်တံခါးကို လူတိုင်းမြင်ကြရ၏။

အမုန်းဘီလူးက သေချာစွာ စစ်ဆေးကြည့်သည်။

“အားလုံး ခဏလောက် နောက်ဆုတ်ကြပါ၊ အကယ်၍ ထောင်ချောက်တံခါးတစ်ခု ဖြစ်နေယင် အန္တရာယ်ရှိလို့ပါ”

အမုန်းဘီလူးက ပြောလိုက်သဖြင့် ချူရှင်း အပါအဝင်လူ အားလုံး အောက်ဘက်သို့ လှေကား နှစ်ဆစ်ဆုတ်ပေးလိုက်ကြ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၄၁

သည်။ အမုန်းဘီလူးက တံခါးကိုစစ်ဆေးနေပုံမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ရာကောင်းသည်။

အမုန်းဘီလူးက ကျေကျေနပ်နပ် ပြုံးလိုက်သည်

“ဆရာတို့ နောက်ကို အားလုံးဆုတ်လိုက်ကြပါဦး၊ ကျွန်တော် သည်ကျောက်တံခါးကို ဖွင့်လိုက်တော့မယ်”

“လျှို့ဝှက်ချက်ကို တွေ့ပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့ တွေ့ပါပြီ”

အမုန်းဘီလူးသည် ကျောက်သံားကို ဘေးသို့တွန်းလိုက် လေသည်။

မမြင်သာအောင် စေ့ကပ်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်း အက်ကြောင်းထင်လာလေသည်။

“ဂျိန်း”

တံခါးပွင့်သွားသဖြင့် ပြင်ပအလင်းရောင်များက စူးရှစွာ တိုးဝင်လာလေတော့သည်။

“ဟာ..ဟိုဘက်မှာ ချောက်ကမ်းပါးကြီးပါလား”

မှန်ပေသည်။

အသူတရာနက်သော ချောက်ကမ်းပါးကြီးတစ်ခု ခံနေလေသည်။

ချောက်ကမ်းပါးကြီး ဟိုမှာဘက်တွင်တော့ ကျောက်

၄၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ဆောင်များတွင် မီးထွန်းညှိထားသော ရောင်စုံမီးပုံးများကို တွေ့ရလေသည်။

ယင်းမီးပုံးများအောက်တွင် စားပွဲကုလားထိုင်များ တည်ခင်းထားသည်။

အမွှေးတိုင်း၊ မီးရှူးတိုင်းများလည်း ထွန်းညှိပူဇော်ထားလေသည်။

လူပေါင်းတစ်ရာခန့် အေးအေးဆေးဆေး လှုပ်ရှားသွားလာနေသည်ကို အပေါ်စီးမှ တွေ့ရ၏။

“အင်း...လူတွေကလည်း မနည်းပါလား၊ တောင်ထိပ်ပေါ်ကို ရောက်အောင် တက်နိုင်တာနဲ့ သူရဲကောင်းဘွဲ့တောင် ပေးထိုက်တယ်”

ကျင်းလင်ဝါးက ချောက်ကမ်းပါးကြီးတစ်ဘက်မှ မြင်ကွင်းကိုကြည့်ယင်း ပြန်ပြောမိသည်။

“ကျွန်တော်တို့တာဝန် မပြီးဆုံးသေးဘူး၊ သည်ချောက်ကမ်းပါးအကျယ်ကြီးကို ဖြတ်ကျော်သွားရဦးမယ်၊ တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့ လမ်းမှားပြီး တက်လာခဲ့မိတာပဲ”

“သည်ချောက်ကမ်းပါးကြီးကို ကြည့်ပြီးပြီထင်တယ်”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုဖြတ်ကူးကြမလဲ”

“ပူမနေစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ ဒါက လွယ်ပါတယ်”

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၄၃

ချောက်ကမ်းပါးကြီး၏အကျယ်မှာ အနည်းဆုံး ပေသုံးရာခန့် ကျယ်လိမ့်မည်။

ကိုယ်ဖော့ပညာရှင်များလည်း ဟိုဘက်ရောက်အောင် ခုန်ကျော်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့်...

စကားခပ်လွယ်လွယ်ပြောနေသော ကျင်းလင်ဝါးကို ရေဘီလူးက မကျေနပ်ပေ။

ကျင်းလင်ဝါးက...

“အပြုံးဘီလူး...မင်းကျောမှာဝိုးလာတဲ့ အစ်မရဲ့အိတ်ကို ပေးပါ”

ကျင်းလင်ဝါးသည် အပြုံးဘီလူး လှမ်းပေးသောအိတ်ကိုဖွင့်လိုက်၏။

ထူးဆန်းသော ကိုယ်ကျပ်ဝတ်စုံနှစ်ထည်ကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

“ရော...အစ်ကို”

ဝတ်စုံတစ်ထည်ကို ချူရှင်းအားလှမ်းပေးလိုက်လေသည်။

ထိုဝတ်စုံ ထူးခြားသည်က လက်မောင်းများကိုကားလိုက်ကျူလိုက်လုပ်လိုက်သည့်အခါ လင်းနီတောင်ပံပုံစံမျိုး ဖြစ်နေခြင်းပင်။

၄၄ ❖ မိုးကျော်သူ

သူတို့၏ခေါင်းတွင်လည်း လင်းနီပုံစံခေါင်းစွပ်ကြီးများ ကိုယ်စီ စွပ်ထားလိုက်ကြသေးသည်။

“အားလုံး နားထောင်ကြ၊ ငါတို့ သည်ချောက်ကမ်းပါးကြီး ကို ကျော်ဖြတ်ပျံသန်းပြီး ဟိုဘက်ကို ကူးတော့မယ်”

“ကျွန်တော်တို့က ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊ သည်ဘက်မှာ နေ ကျန်ရစ်ခဲ့ရမှာလား”

“ကျွန်တော်တို့က ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ ဟိုဘက်ကို ကူးရမလဲ”
အဖြိုးဘီလူးတို့က ဝိုင်းမေးကြသည်။

ကျင်းလင်ဝါးက...

“လွယ်ပါတယ်၊ သည်လိုလုပ်၊ မင်းတို့နဲ့ပါလာတဲ့ကြိုးတွေကို အကုန်ဆက်လိုက်၊ ခိုင်အောင်လည်း ဆက်ကြနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆက်ပြီးသားပါခင်ဗျာ”

“ပေသုံးရာကျော်ကျော်လောက် ရှိရဲ့လား”

“မကပါဘူး၊ ပေလေးရာတောင် ကျော်သေးတယ်”

“လာစမ်း...ရေဘီလူး၊ သည်သံချွတ်ပါတဲ့ ကြိုးစတစ်ဘက် ကို ဟိုကျောက်စွန်းမှာ ခိုင်အောင်သွားတပ်စမ်း”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ခိုင်အောင် သေသေချာချာ ချည်နော်၊ မခိုင်ယင် သိပ်ဟန် မကျဘူး၊ မင်းတို့ လူတစ်ကိုယ်စာ ခိုစီးနိုင်အောင်ခိုင်မှဖြစ်မယ်”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၄၅

“ပေးစမ်းပါကွာ”

ရေဘီလူး၏လက်ထဲမှ ကြိုးကို လုယူလိုက်ပြီးနောက် လွန်စွာ ဗလကောင်းသော မီးဘီလူးက သူ့စိတ်ကြိုက်ချည်လိုက်၏။

“ကောင်းပြီ၊ သည်ကြိုးစကို တို့ဟိုဘက်ယူသွားမယ်၊ ဟိုရောက်ရင် ကျောက်ဆောင်တစ်ခုမှာ ခိုင်အောင်ချည်ထားလိုက်မယ်၊ သည်လိုဆိုယင် မင်းတို့ ဟိုဘက်ကို ကူးလာနိုင်ပါ့မလား”

“ဟာ..သည်လိုဆိုယင် ဖြစ်ပါတယ်”

ကျင်းလင်ဝါးမှာ ကလေးကို သူမ၏ကျောပေါ်တွင် ကပ်၍ ပဝါရှည်ကြီးတစ်ထည်ဖြင့် ခိုင်မြဲစွာစည်းထားပြီးဖြစ်သည်။

“ကဲ..ညီမ၊ အစ်ကို ဟိုဘက်ကို ပျံနှင့်မယ်၊ မင်းနောက်က လိုက်နဲ့”

ချူးရှင်းက လှေကားထိပ်မှအောက်သို့ ခုန်ချသွား၏။

ကျင်းလင်ဝါးက လိုက်သွား၏။

ဘီလူးငါးဖော်တို့ ကျန်ရစ်ခဲ့ချိန်တွင် ချူးရှင်းတို့ဇနီးမောင်နှံ လေတွင် ပျံဝနေကြပြီဖြစ်၏။

အသူတရာနက်သော ချောက်ကမ်းပါးကြီးပေါ်တွင် ပျံသန်းနေကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ချောက်ကမ်းပါးကြီးမှာ မတ်စောက်လှသော ကျောက်နံရံ စီအကြားတွင် ဖြစ်ပေါ်နေခြင်းဖြစ်၏။

၄၆ ❖ မိုးကျော်သူ

အနည်းဆုံး ပေပေါင်းတစ်သောင်းခန့် နက်ရှိုင်းလိမ့်မည် ထင်ရသည်။

ချောက်ကမ်းပါးအောက်ခြေမှ သစ်ပင်ကြီးများကို ရေးရေး လောက်သာ မြင်ရတော့၏။

ချောက်ကမ်းပါးအောက်မှ ဆန်တက်လာသောလေလေ လှိုင်းက ချူရှင်းနှင့်ကျင်းလင်ဝါးတို့အပေါ်သို့ ပင့်တင်ပေးနေသည် ထို့ကြောင့်...

သူတို့ အားစိုက်စရာမလိုတော့ဘဲ လေဟုန်တွင် ဝဲသွား နှင့် ချောက်ကမ်းပါးကြီး၏ ဟိုမှာဘက်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ကြီးရောက်သွားကြလေတော့သည်။

“အလို ဘာကောင်းကြီးတွေလဲဟေ့၊ ဧရာမလင်းနီကြီးတွေ ပါလား”

ချူရှင်းနှင့်ကျင်းလင်ဝါးတို့ လေဟုန်တွင် ပျံဝဲကာ ဆင် သက်လိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် အောက်မှမော့ကြည့်နေသော လူ အုပ်ကြီးမှာ တအံ့တသြဇာသွားကြသည်။

အောက်တွင် ရှိနေကြသောလူအားလုံးက မိုးပျံ့နှံ့ကြ ပမာ ဆင်းသက်သူနှစ်ယောက်အား အလှအယက် ဝိုင်းအုံကြည့် နေကြသည်။

“ဖယ်ကြစမ်း”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(၃-သိမ်း) ❖ ၄၇

ကျင်းလင်ဝါးသည် လူအုပ်ကြီးအကြားမှ တိုးထွက်သွားလေ သည်။

မနီးမဝေးရှိ ကျောက်တုံးကြီးကပ်ရရှိရာသို့ ရောက်သွားလေ သည်။

သူနှင့်ပါလာသော ကြိုးစကို ကျောက်ဆောင်ကြီးတွင်လှည့် ပတ်ပြေး၍ လျင်မြန်စွာ ရစ်ပတ်လိုက်သည်။

ချူရှင်းလည်း နောက်မှထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်ပါလာလေ သည်။

“ကျွန်မကို ကူပါဦးအစ်ကို၊ ကြိုးကြီးက အလေးကြီးပဲ၊ ညီမ တို့တင်းတင်းဆွဲပြီး ရစ်ပတ်နိုင်မှ ဟိုဘက်မှာကျန်ခဲ့တဲ့ ဘီလူးငါးဖော် တို့ သည်ဘက်ကို အလွယ်တကူလာနိုင်မှာ”

နှစ်ယောက်ပေါင်း အင်အားဖြင့် ကြိုးစကိုဆွဲ၍ ကျောက် ဆောင်ကြီးအား မြဲမြံစွာ ရစ်ပတ်ထားလိုက်နိုင်ပြီဖြစ်၏။

ထို့နောက်...

ကျင်းလင်ဝါးနှင့်ချူရှင်းသည် လူအုပ်ကြီးရှိရာသို့ ပြိုင်တူ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

၄၈ ❖ မိုးကျော်သူ

လူအားလုံးတို့က သူတို့အား တအံ့တဩ ကြည့်နေကြဆဲ။
တီးတိုးတီးတိုး ပြောဆိုသံများကိုလည်း ကြားနေရလေ
သည်။

“လာ..ညီမ..ဟိုကိုသွားရအောင်”

နှစ်ဦးသား စားပွဲကုလားထိုင်များ တည်ခင်းထားသောနေရာသို့ လျှောက်လာခဲ့ကြ၏။

ရှည်လျားသော ကျောက်စားပွဲကြီး ခင်းထားလေသည်။

စားပွဲကြီးတစ်လုံးတွင် အနည်းဆုံး လူနှစ်ဆယ်ခန့်မျှ ထိုင်နိုင်သည်။

စုစုပေါင်း စားပွဲရှည်ကြီး အလုံးနှစ်ဆယ် ခင်းကျင်းထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

အကယ်၍သာ ထိုစားပွဲကုလားထိုင်များတွင် လူအပြည့်ထိုင်ပါက လူပေါင်းလေးရာခန့်မျှ ရှိပေလိမ့်မည်။

ယခုမူကား...

လူတစ်ရာခန့်မျှသာ မြင်ရလေသည်။

မြင်ရသောလူများ၏ ပုံစံများက အမျိုးမျိုး။

အချို့က မုတ်ဆိတ်ရှည်များထားသည်။

အချို့က ဦးခေါင်းတွင် လုံးဝဆံပင်မပေါက်။

ပြောင်လက်နေသော သူတို့၏ဦးခေါင်းများမှာ ရောင်

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၄၉

မီးပွင့်များအောက်တွင် ဖိတ်ဖိတ်လက်နေလေသည်။

အချို့က အသက်အရွယ် အိုမင်းသည်။

အချို့က ငယ်ရွယ်နေလျှိုးသည်။

ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဥပဓိရုပ် ခန့်သားတည်ကြည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကို တွေ့ရသလို ညစ်နွမ်းသည့် အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားသည့်လူများကိုလည်း တွေ့ရသည်။

စားပွဲရှည်ကြီးပေါ်တွင် အဖိုးထိုက်တန်လှသော အဝါရောင် ကတ္တီပါများ ဖုံးအုပ်ထားသည်။

တိုက်ပန်းကန်ကြီးများ၊ ကြွေပန်းကန်လုံးကြီးများ၊ ရေတကောင်းများ အစရှိသည်တို့ကို ခင်းကျင်းထားသော်လည်း စားသောက်ဖွယ်ရာများ၊ ဟင်းလျာအမယ်များကို လုံးဝမမြင်တွေ့ရချေ။

အရက်အိုးများတွင်လည်း အရက်ဟူ၍ တစ်စက်ကလေးမျှ မရှိပေ။

လူအားလုံးတို့မှာ စားစရာသောက်စရာ ကင်းမဲ့စွာဖြင့် ဟိတ်ဟန်ကြီးမားသည့် ကျောက်စားပွဲရှည်များတွင် ငေါင်းစင်းစင်း ကြောင်တောင်တောင်နှင့် ထိုင်နေကြခြင်းသာဖြစ်သည်။

“အစ်ကို..ညီမတို့ ဘယ်မှာထိုင်ကြမလဲ”

“လာပါကွာ၊ ထိုင်စရာနေရာလွတ်တွေက အများကြီးပါ”

ထိုအခိုက်တွင် လျင်မြန်လှသော အရိပ်တစ်ရိပ်က ချူရှင်

၅၀ ❖ မိုးကျော်သူ

၏ရှေ့သို့ ဘွားခနဲ ရောက်လာသည်။

ထိုလူမှာ အဝါရောင်ဝတ်စုံရှည်ကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဆင်
မြန်းထားသူဖြစ်သည်။

သူ၏ညာဘက်လက်တွင် ယပ်တောင်တစ်ချောင်းကို ကိုင်
ထားသည်။

သူ့မျက်နှာကိုကား မမြင်ရပေ။

အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံတစ်ခုက သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် ဖုံးအုပ်
ထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သူကား ယပ်တောင်ရှင် ဖန်းသခင်လေး ဖြစ်သည်။

“ဆရာတို့ ကြွလာပြီကိုး၊ ကျွန်တော်တို့ စောင့်မျှော်နေတာ
ကြာပါပြီ”

ယပ်တောင်ရှင်ဖန်းသခင်လေးက လှိုက်လှဲဖော်ရွေစွာ ခရီး
ဦးကြိုပြုလိုက်သည်။

“ရှင်တို့အဖွဲ့ သည်ကိုရောက်နေတာ ကြာပြီလား”

“ကျွန်တော်တို့ရောက်တာ သုံးရက်တိတိ ရှိပါပြီဗျာ”

“လမ်းခုလတ်မှာ ဘယ်နှစ်ယောက်လောက် စတေးခံခဲ့ရသ

လဲ”

ယပ်တောင်ရှင် ဖန်းသခင်လေးက ကျင်းလင်းဝါး၏အမေး
ကို နှုတ်မှမဖြေ။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၅၁

သူ၏လက်ငါးချောင်းကိုသာ ထောင်ပြလိုက်ပြီး...

“ဟိုဘီလူးငါးဖော်ကို မတွေ့ရပါလား။

ဟု ပြန်မေး၏။

ကျင်းလင်းဝါးက...

“သူတို့မကြာခင် သည်နေရာကို ရောက်လာကြပါလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။

ကျင်းလင်းဝါးနှင့် ယပ်တောင်ရှင် ဖန်းသခင်လေးတို့ အပြန်
အလှန်ပြောဆိုနေကြခိုက် ချူရှင်းသည် အနီးတွင်ရှိသော ကုလား
ထိုင်တစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်ချလိုက်သည်။

ထိုအခါ...

ယပ်တောင်ရှင် ဖန်းသခင်လေးက ပျာပျာသလဲ အမူအရာ
ဖြင့်...

“အို..သည်မှာထိုင်တာ မသင့်တော်ပါဘူး၊ သည်နေရာက
ဆရာထိုင်အပ်တဲ့နေရာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆရာလို သိုင်းလောကမှာ
ကြီးမြတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဟာ ဟိုနေရာမျိုးမှာသာထိုင်ဖို့ သင့်မြတ်
လျော်ကန်ပါတယ်ဗျာ”

“မိတ်ဆွေက ကျုပ်ထိုင်ဖို့အတွက် ဘယ်နေရာကို ရည်ညွှန်း
နေတာလဲ”

“လာပါ၊ ကျွန်တော်နဲ့လိုက်ခဲ့ပါ၊ ဆရာတို့ထိုင်ဖို့အတွက် သီး

၅၂ ❖ မိုးကျော်သူ

သန့်နေရာတစ်ခု ကျွန်တော် အသင့်ပြင်ဆင်ထားပါတယ်”

ဖန်းသခင်လေးမှာ ဤနေရာသို့ မိမိတို့ထက် အယင်ရောက်
နေသူဖြစ်သည်။

သူက မိမိတို့ထက် ဤနေရာကို ကျွမ်းကျင်နေသည်။

ထို့ကြောင့်...

သူစီစဉ်ရာကို လက်ခံရန် ချူရှင်းက ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ချူရှင်းတို့ ဇနီးမောင်နှံသည် ဖန်းသခင်လေးနောက်သို့
လိုက်ပါသွားကြလေသည်။

ကုလားထိုင်များတွင် တိုင်နေကြသူများအားလုံးက သူတို့
နှစ်ဦးအား မျက်တောင်မခတ် ငေးမောကြည့်နေကြသည်။

အထူးသဖြင့် မျက်လုံးပေါင်းများစွာတို့က ကျင်းလင်ဝါးသွား
ရာနောက်သို့ တကောက်ကောက် လိုက်ပါလျက်ရှိနေကြသည်။

စားပွဲကုလားထိုင်များတွင် နေရာယူထားကြသူများထဲတွင်
အမျိုးသမီးဟူ၍ တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ မပါပေ။

အားလုံး အမျိုးသားတွေချည်း ဖြစ်ကြသည်။

အမျိုးသမီးဆို၍ ကျင်းလင်ဝါးတစ်ယောက်ကိုသာ တွေ့မြင်
ရလေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးသည် မိမိအကြောင်းကို တီးတိုးပြော၍ မဆုံး
နိုင်အောင် ဖြစ်ကျန်ခဲ့သော လူအုပ်ကြီးအား ကျော်ဖြတ်လျက် ချူရှင်း

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၅၃

ဘေးမှယှဉ်တွဲလျက် ခပ်တည်တည်ပင် လိုက်ပါသွားတော့သည်။

◆ ◆ ◆

တစ်နေရာသို့ အရောက်တွင် ယပ်တောင်ရှင် ဖန်းသခင်
လေး ရပ်တန့်လိုက်သည်။

ဤနေရာတဝိုက်တွင် ပြင်ဆင်ထားသည်တို့မှာ အခြားနေ
ရာများထက် ဟစ်မှုထူးခြားသည်။

ဝဲယာတွင်ရှိသော ကျောက်ဆောင်ကြီးများတွင် လှပသော
ရောင်စုံမီးအိမ်ကလေးများကို အစီအရီ ထွန်းညှိချိတ်ဆွဲထားသည်။

အလွန်မွှေးကြိုင်သော ကတိုး၊ ကရမက်၊ နံ့သာပေါင်းစုံ
အမွှေးတိုင်များကို ထွန်းညှိထားသည်

ကျင်းလင်ဝါးသည် မွှေးကြိုင်သော နံ့သာမျိုးစုံတို့၏ဆီးကြို
ပွေ့ပိုက်မှုကို ခံစားလိုက်ရ၏။

ရောင်စုံမီးလုံးလေးများ အစီအရီပတ်ဝိုင်း၍ ထွန်းညှိထား
သည့်နေရာတွင် အကွက်ချထားသော သီးသန့်နေရာတစ်ခု ပြင်
ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုနေရာတွင် စားပွဲတစ်လုံးနှင့် ကုလားထိုင်များ ခင်းကျင်း
ထားလေသည်။

၅၄ ❖ မိုးကျော်သူ

သို့ရာတွင် ထိုစားပွဲနှင့်ကုလားထိုင်များကို အစိမ်းရောင် ကတ္တီပါစကြီးဖြင့် ထူးထူးဆန်းဆန်းဖုံးအုပ်ထားသည်။

“သည်ရာဇမတ်ကာထားတဲ့နေရာဟာ ဆရာတို့အတွက် သီးသန့်ပြင်ဆင်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်၊ အထဲကို ကြွပါ”

ပြောပြောဆိုဆို ဖန်းသခင်လေးသည် ရှေ့မှဦးဆောင်၍ဝင် သွားသည်။

ချူရှင်းက ကျင်းလင်ဝါးကို မသိမသာ တစ်ချက်ကြည့်လိုက် ပြီး ဖန်းသခင်လေးနောက်သို့ လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၅၅

ချူရှင်းတို့နှစ်ယောက် ရာဇမတ်ကွက်အတွင်းသို့ ရောက် သည်နှင့် တပြိုင်နက် ဖန်းသခင်လေးသည် စားပွဲကုလားထိုင်များအ တွင်း ဖုံးလွှမ်းထားသော အစိမ်းရောင်ကတ္တီပါစကြီးကို ဆွဲခွာလိုက် လေသည်။

တွေ့မြင်ရသော စားပွဲကုလားထိုင်တို့မှာ ရိုးရိုးကုလားထိုင် များမဟုတ်ပေ။

ရွှေကလားထိုင်၊ ရွှေစားပွဲ၊ ကျောက်မျက်ရတနာမျိုးစုံတို့ စီချယ်ထားသဖြင့် တဖိတ်ဖိတ် တလက်လက် အလင်းရောင် အောက်တွင် မျက်စိကျိန်းစပ်ဖွယ်ရာ ဖြစ်နေလေတော့သည်။

“သည်မှာ ထိုင်ကြပါ၊ ဆရာသခင်နဲ့ ဆရာကတော်”

ဖန်းသခင်လေးက ရွှေအတိပြီးသော ကုလားထိုင်များတွင် ဝင်ထိုင်ရန် ပြောသည်။

ချူရှင်းက မထိုင်သေးဘဲ ရပ်လျှက်ပင်ရှိ၏။

“သည်နေရာဟာ သိပ်ပြီး ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်နေတယ်၊ မိတ် ဆွေ ကျုပ်က တခြားသူတွေနဲ့ တန်းတူရည်တူ အခွင့်အရေးမျိုးကိုပဲ လိုချင်တယ်”

“သည်လိုလည်း မဟုတ်သေးပါဘူး၊ ခြင်္သေ့မင်းဟာ ဝံပုလွေ တွေလို တွင်းထဲမှာနေယဉ် မသင့်တော်ပါဘူး”

“ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ”

၅၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ချူရှင်း ရာဇမတ်ကွက်ကာရံထားသည့်အတွင်းမှ ပြန်ထွက်လာသည်။

အခြားသူများကဲ့သို့ပင် သင့်လျော်လျောက်ပတ်မည့်စားပွဲတစ်လုံးတွင် သွား၍နေရာယူလိုက်၏။

ဖန်းသခင်လေးကား ပါမလာတော့ချေ။

သူ့စီစဉ်မှုကို ချူရှင်းက ငြင်းပယ်ခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြစ်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်ဟုဆိုနိုင်သည်။

“အစ်ကို..ခုနက ညီမတို့တွေ့ခဲ့တဲ့ ရွှေကုလားထိုင်တွေက ဘယ်သူ့အတွက်လဲ”

“ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားရှိုဝူးအတွက်ပေါ့၊ ဒါကြောင့် သည်လောက် ခမ်းခမ်းနားနား ဖြစ်အောင် ဟိတ်ကြီးဟန်ကြီးလုပ်ထားတာပေါ့၊ သည်ရှိုဝူးဆိုတဲ့ အဘိုးကြီးက အစစအရာရာ သူများထက် ခေါင်းတစ်လုံးပိုမြင့်ရမှ ကျေနပ်တဲ့လူစားပဲ”

“ဒါဖြင့်ယင် ဖန်းသခင်လေးက အစ်ကိုနဲ့ညီမကို အဲသည် ရွှေကုလားထိုင်တွေမှာ ဘာဖြစ်လို့ထိုင်စေချင်တာလဲ”

“ဟိတ်ကြီးဟန်ကြီးတဲ့ ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားကို အမြင်ကပ်ပြီး အစ်ကိုတို့ကို သည်ကုလားထိုင်တွေပေါ်မှာ ထိုင်စေချင်တာလဲ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ သည်လိုမှမဟုတ်ယင် ဖန်းသခင်လေးဟာ အစ်ကိုနဲ့ရှိုဝူးကို ရန်တိုက်ပေးချင်လို့လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၃-သိမ်း) ❖ ၅၇

“အစ်ကို..ဟိုမှာကြည့်လိုက်စမ်း၊ ဘီလူးငါးဖော်တို့ သည်ဘက်ကို ကူးလာနေကြပြီ”

ချူရှင်းသည် ကျင်းလင်ဝါး လှမ်းပြရာသို့ ကြည့်လိုက်ရာ ချောက်ကမ်းပါးကြီးပေါ်တွင် သွယ်တန်းထားသောကြိုးပေါ်၌ ဘီလူးငါးဖော်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

စားပွဲကုလားထိုင်များတွင် နေရာယူထားကြသည့် လူအပေါင်းကလည်း ဘီလူးငါးဖော် ကြိုးတန်းဖြင့် ကူးလာနေကြပုံကို စိတ်ဝင်စားစွာ လှမ်းကြည့်နေကြလေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးက ဘေးဘီဝဲယာကို မသိမသာ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

လူများသည် မိမိတို့အား စိတ်ဝင်စားနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

သူတို့က မိမိတို့နှစ်ဦးကို လှမ်းကြည့်ပြီး အချင်းချင်း တီးတိုးဝေဖန်နေကြသည်။

မိမိတို့ ဝတ်စားထားကြပုံကလည်း အများနှင့်လုံးဝမတူဘဲ ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါသေး။

“စားပွဲ ကုလားထိုင်တွေကို သည်တောင်ထိပ်ပေါ်ရောက်အောင် ဘယ်လိုယူလာကြတာလဲ၊ သည်အပေါ်ရောက်အောင် လူတွေတောင် မနည်းကုတ်ခြစ်ပြီး တက်ရတဲ့ဥစ္စာ”

“ဒါက သိပ်မထူးဆန်းလှပါဘူး ညီမရယ်”

၅၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဟိုမှာ လှမ်းကြည့်လိုက်စမ်းပါဦး အစ်ကို၊ အဲသည်လူဝံကြီးတွေက သိပ်အလုပ်များနေကြပါလား”

ကျင်းလင်ဝါး ညွှန်ပြလိုက်သော ကျောက်ဆောင်ကြီးဘေးတွင် မီးဖိုကြီးများ ဖိုထားသည်။

သန်မာထွားကျိုင်းလှသော ဧရာမ လူဝံကြီးဆယ်ကောင်ကိုတွေ့ရပြီး သူတို့က မီးဖိုများပေါ်တွင် ထမင်းနှင့်ဟင်းလျာများကို ချက်ပြုတ်နေကြလေသည်။

ထိုစဉ်...

ဘီလူးငါးယောက်တို့ ရောက်လာကြ၏။

သူတို့အား ယပ်တောင်ရှင် ဖန်းသခင်လေး ကြိုဆို၍ချူရှင်းရှိရာသို့ ခေါ်ဆောင်လာသည်။

ချူရှင်းက ဘီလူးငါးယောက်ကို မိမိနှင့် အနီးကပ်ဆုံးစားပွဲတွင် နေရာယူစေသည်။

“မင်းတို့အားလုံး ငါပြောတာကို အလေးအနက်ထားပြီး နားထောင်ကြစမ်း”

“ဟုတ်ကဲ့”

“သည်နေရာမှာ နေတာထိုင်တာ အတော်ကလေးဂရုစိုက်ရမယ်၊ ဘာမှမဟုတ်တဲ့ကိစ္စလေးကို အကြောင်းပြုပြီး ပြဿနာပေါ်လာတာကို ငါမမြင်ချင်ဘူး”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၅၉

ချူရှင်းက ကြိုတင်သတိပေးရသည်မှာ အကြောင်းရှိလေသည်။

ဘီလူးငါးဖော်တို့မှာ ငါးယောက်စုပေါင်းမိလျှင် မည်သူ့ကိုမျှ လူထင်ကြတော့မည် မဟုတ်တော့။

မကြာခဏ ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားလေ့ရှိကြသည်။

အထူးသဖြင့် ရေဘီလူးသည် သူတို့အထဲတွင် အသက်အငယ်ဆုံးနှင့် အစွာဆုံးဖြစ်သည်။

စိတ်လည်း အလွန်တိုသူဖြစ်သည်။

ထစ်ခနဲဆိုလျှင် ထိန်းမနိုင်သိမ်းမရ ဖြစ်တတ်သူပင်။

ဘီလူးငါးဖော်တို့ကား မိမိအပေါ်တွင် လွန်စွာသစ္စာစောင့်သိရှိသေသည်။

သို့သော်...

သူတို့ငါးယောက်ကို နိုင်အောင်ထိန်းရသည်မှာ မလွယ်ကူလှချေ။

မိမိမျက်စိအောက်မှ ကွယ်လျှင် ကွယ်သလို ထင်ရာလုပ်တတ်ကြသည်။

ထိုစဉ်...

ဘီလူးငါးဖော်ကို လိုက်ပို့ပြီး ပြန်ထွက်သွားသော ဖန်းသခင်လေးသည် ရောက်လာပြန်သည်။

၆၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ဖန်းသခင်လေး၏နောက်တွင် ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီဖြူများ ဝတ်ဆင်ထားကြသည့် လူရွယ်လေးဦးသာ ပါလာကြလေသည်။

ထိန်ဂှက်တို့ညီအစ်ကိုနှင့် အခြားသူနှစ်ယောက်ကို မတွေ့ရတော့ချေ။

ရောဘီလူးက...

“ထိန်ဂှက်တို့ ညီအစ်ကိုလည်း မပါဘူးလား”

ထိုအခါ...

ဖန်းသခင်လေးက ရောဘီလူးကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ဖန်းသခင်လေး စိတ်ဆိုးသွားပြီး သူ၏လက်ထဲမှ ယပ်တောင်ကို ဖွင့်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါမှ ချူရှင်းက ကြားဝင်၍ ပြောလိုက်ရလေတော့သည်။

“စိတ်မဆိုးပါနဲ့ဗျာ၊ ကဲ ထိုင်ပါဦး”

ဖန်းသခင်လေးသည် ချူရှင်းကို မလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့် ဖွင့်ထားသောယပ်တောင်ကို ပြန်စုပြီး အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ ပြန်ထည့်လိုက်သည်။

ချူရှင်း၏ရှေ့မှ ကုလားထိုင်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်လေသည်။

ထိုင်မိလျှင် ဖန်းသခင်လေးက စကားစလိုက်သည်။

“ကျွန်တော် သည်တောင်ထိပ်ပေါ်ကို တက်လာတာ အ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၆၁

မှောင်ရာဇာရွေးပွဲမှာ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့မဟုတ်ပါဘူး၊ ပွဲကြည့်ပရိသတ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ လာခွဲတာပါပဲ”

ချူရှင်းက တည်ကြည်စွာပင် နားထောင်နေ၏။

ကျင်းလင်ဝါးက ကြားဖြတ်၍မေးမြန်းလိုက်သည်။

“ရှင်က ကျွန်မတို့အယင် သည်တောင်ထိပ်ပေါ်ကို ရောက်နေသူဖြစ်တော့ သတင်းထူးကို ကျွန်မတို့ထက် ပိုသိမှာပေါ့၊ အခုကျင်းပမယ့် အမှောင်ရာဇာရွေးချယ်ပွဲမှာ ဘယ်သူတွေ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်မယ်လို့ သတင်းပြေးနေသလဲ”

“ကျွန်တော် သိရသလောက်တော့ သည်တောင်ပေါ်ကို ရောက်နေကြတဲ့လူတိုင်းဟာ ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားရှ်ဂူကို ယှဉ်ပြိုင်ခံသူတစ်ယောက်မှ မရှိဘူး၊ သူတို့လည်း ကျွန်တော်တို့လိုပဲ ပွဲကြည့်ပရိသတ်အဖြစ်နဲ့ ရောက်လာကြတာ များပါတယ်”

“ဒါဖြင့် ဟောသည် ကျွန်မအစ်ကိုတစ်ယောက်ထဲပဲ ရှ်ဂူကို ယှဉ်ပြိုင်မယ့်သူ ရှိတယ်ဆိုပါတော့”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် သိသလောက်တော့ တခြားဘယ်သူမှ မရှိသေးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ပွဲစခန်း သူရဲကောင်းတစ်ယောက်တစ်ယောက်တော့ မျက်စိလည်လမ်းမှားပြီး ဘွားခနဲ ပေါ်လာယင် မပြောတတ်ဘူးလေ”

“ဘာဖြစ်လို့ ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားရှ်ဂူကို ယှဉ်ပြိုင်

၆၂ ❖ မိုးကျော်သူ

မယ့်သူမရှိတာလဲ”

ဤမေးခွန်းကို ကျင်းလင်ဝါးက မေးလာသည့်အခါတွင် ဖန်းသခင်လေးသည် သူ၏လေသံကို တခြားသူများ မကြားရအောင် နှိမ့်ချလိုက်၏။

“တစ်မျိုးကလည်း ရှိရူးကို ကြောက်ပြီးမယှဉ်ပြိုင်ခွဲကြတာဗျ။ အဲသည်အတိုင်းကြီးက သိပ်ရက်စက်တယ် သူ့ပြိုင်ဘက်တွေကို ဘယ်တော့မှ အသက်ချမ်းသာခွင့်ပေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့အနိုင်ရလို့ ရှိယင် ရက်ရက်စက်စက် သတ်ပစ်လေ့ရှိတယ်”

“ဆက်ပြောပါဦး”

“တစ်မျိုးကတော့ သည်တောင်ထိပ်ပေါ်ကို အသက်စွန့်ပြီး တက်လာခဲ့ကြတာဟာ အမှောင်ရာဇာဘွဲ့ထူးအတွက် ဝင်ကြမလို့ပဲ။ ဒါပေမယ့် သည်အပေါ်ကိုရောက်ပြီး မကြာခင်မှာပဲ တစ်မျိုးပြောင်းသွားတယ်”

“ဘယ်လို တစ်မျိုးပြောင်းသွားတာလဲ”

“သည်လိုပါ ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားရှိရူးက သူတို့က ရွှေဒဂါးတစ်သိန်းစီ ပေးပြီး ဆူလူတွေဖြစ်သွားအောင် စည်းရုံးလိုက်တယ်ဗျ”

ကျင်းလင်ဝါး၏မျက်နှာ သိသိသာသာ တင်းမာသွားသည်

“ယှဉ်ပြိုင်ဖို့တက်လာတဲ့ သိုင်းသမားကြီးတွေကလည်း

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၆၃

ဘာမှသွေးထွက်သံယို မဖြစ်ဘဲ ရွှေဒဂါးတစ်သိန်းစီ အချောင်ရတော့ ကျိတ်ပြီး ကျေနပ်သွားကြတာပေါ့ဗျာ”

“ဘယ်သူတွေက ရွှေဒဂါးတစ်သိန်းစီယူပြီး ကျေနပ်သွားကြသလဲ၊ ရှင်သီယင် ကျွန်မကို ပြောမပြနိုင်ဘူးလား”

“သူတို့နာမည်တွေကို ကျွန်တော်က စာရင်းပြုစုထားပါဇာယ်၊ ဆရာကတော် ရှုစားပါခင်ဗျာ”

ဖန်းသခင်လေးသည် သူ၏အိတ်ထဲမှ စာရွက်တစ်ရွက်ကို နှိုက်ယူပြီး ကျင်းလင်ဝါးကို ကမ်းပေးလိုက်လေသည်။

ချူရှင်းက ထိုစာရွက်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။

“အားလုံး ဆယ်ယောက်တိတိပါလား”

ပြည်နယ်ဆယ်ပြည်နယ်မှ ထိတ်ထိတ်ကြ အကျော်အမော် သိုင်းသမားဆယ်ယောက်။

“ရွှေဒဂါးတစ်သိန်းစီရသွားတော့ သည်ဆရာကြီးများက ကျေနပ်သွားကြတဲ့အပြင် အမှောင်ရာဇာကို အမှောင်ရာဇာအဖြစ် ရာသက်ပန် ဆက်လက်တည်မြဲအောင် ကျွန်တော်တို့ နည်းမျိုးစုံနဲ့ အကူအညီပေးပျံ့မယ်လို့ သိုင်းသမားဆယ်ယောက်က ရှိရူးကို ကတိပေးလိုက်ကြပါတယ်”

“သည်စကား အမှန်ပဲလား ဖန်းသခင်လေး”

“သူတို့ရဲ့ လျှို့ဝှက်ဆွေးနွေးပွဲကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်

၆၄ ❖ မိုးကျော်သူ

သွားခိုးနားထောင်ပြီး နားနဲ့ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့တာပါ”

ချူရှင်းက တစ်လုံးတစ်ပါးမျှ ဝင်မပြောချေ။

နားထောင်၍သာနေသည်။

“ရှိုဝူးက ကျွန်တော့်ကိုလည်း ခေါ်ပြီး သူ့ဘက်ကိုပါအောင် စည်းရုံးခဲ့ပါသေးတယ်”

“ရွှေဒဂီးတစ်သိန်းစီပေးပြီး စည်းရုံးတာ တကယ်ပဲလား”

“ကျွန်တော့်ကိုကျတော့ တစ်သိန်းမပေးဘူး၊ ကျွန်တော့် ပညာက အဆင့်နိမ့်သေးတယ်တဲ့၊ အဲဒါကြောင့် ရွှေဒဂီးသုံးသောင်းပဲ ပေးနိုင်မယ်လို့ ပြောတယ်”

“အခု ရှင့်အနေအထားကကော ဘယ်လိုလဲ”

“ကျွန်တော်ကတော့ လက်မခံဘဲ ငြင်းပယ်လိုက်ပါတယ်”

“ဘာဖြစ်လို့ ငြင်းပယ်လိုက်တာလဲ”

“ကျွန်တော်က ဆိုးတဲ့နေရာမှာ သိပ်ဆိုးတတ်ပေမယ့် ကောင်းတဲ့နေရာကျယ်လည်း သိပ်ကောင်းပါတယ်၊ အထူးသဖြင့် မတရားလုပ်တာမျိုးကို နည်းနည်းမှမကြိုက်ပါဘူး၊ ရှိုဝူးလုပ်တာတွေအားလုံးဟာ မတရားတာတွေချည်းပါပဲ၊ သည်တော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မထောက်ခံနိုင်ပါဘူးခင်ဗျာ”

ကျင်းလင်ဝါးသည် လူကဲခတ်ညီဖျင်းသူတစ်ယောက် မဟုတ်ချေ။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၃-သိမ်း) ❖ ၆၅

စကားအနည်းငယ် ပြောကြည့်ရုံဖြင့် ဖန်းသခင်လေး၏ စိတ်နေသဘောထားကို နားလည်လိုက်ပြီဖြစ်၏။

ဖန်းသခင်လေးသည် ဆောင့်ကြားကြားနေတတ်သည်။

သို့သော်...

မဟုတ်မခံစိတ်ထားမျိုး ရှိသည်။

အခြေခံအားဖြင့် သူ၏စိတ်ဓာတ်သည် ရိုးသားဖြောင့်မတ်မှု ရှိကြောင်း အကဲခတ်မိလေသည်။

ကျင်းလင်ဝါးက မေးလိုက်သည်။

“သိုင်းသမားကြီးဆယ်ယောက်ကို မတွေ့မိပါလား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ သူတို့ကို လွန်ခဲ့တဲ့သုံးရက်လောက်က တစ် ခါနှစ်ခါသာ မြင်လိုက်ရပြီးနောက် တစ်ခါပဲ ပျောက်ချက်သားကောင်း သွားတယ်”

“သူတို့ ဘယ်ကိုရောက်သွားကြတာလဲ”

“ကျွန်တော့်အထင် ပြောရယင်တော့ ရွှေဒဂီးတစ်သိန်းစီကို ဝမ်းသာအားရယူပြီး တောင်အောက်ကို ပြန်ဆင်းသွားကြတာပဲဖြစ် မယ်”

“အခု သည်စားပွဲကုလားထိုင်တွေမှာ ထိုင်တဲ့လူတွေက ဘယ်သူတွေလဲ”

“သူတို့အားလုံးဟာလည်း အခုလောက်ဆိုယင် ရှိုဝူးရဲ့သစ္စာ

၆၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ခံတွေ ဖြစ်နေရာပေါ့”

ခေတ္တမျှ နှုတ်ဆိတ်သွားကြပြီးမှ ဖန်းသခင်လေးက ဆိုလိုက်ပြန်သည်။

“ကျွန်တော် အခုလာရတဲ့ကိစ္စကို ပြောပြချင်ပါတယ်”

“ဗွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောနိုင်ပါတယ်ရှင်”

“ဟိုတစ်နေ့တုန်းက ကျွန်တော် စော်ကားခဲ့မိတာ တောင်းပန်ဖို့နဲ့..”

“အို တောင်းပန်ဖို့ မလိုပါဘူး၊ ဖြစ်ပြီးသားကိစ္စတွေကို မေ့ပျောက်ပစ်လိုက်ပါဗျာ”

ချူရှင်းက ဝင်ပြောလိုက်သည်။

ဖန်းသခင်လေးက...

“ဒါတင်မကသေးဘူး၊ အခုအချိန်ကစပြီး ကျွန်တော့်ကို ဆရာရဲ့နောက်လိုက်အဖြစ် တဆက်တည်း အသိအမှတ်ပြုပါခင်ဗျာ၊ ဟိုတစ်နေ့က ဆရာကတော်ဟာ ကျွန်တော့်အသက်ကို ချမ်းသာပေးလိုက်တဲ့ကျေးဇူးကို ပြန်ဆပ်ချင်ပါတယ်”

ချူရှင်း လှုပ်ရှားလာရတော့သည်။

“မိတ်ဆွေလို အရည်အချင်းပြည့်ဝတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ကျွန်တော်လည်း လိုလိုလားလား နှစ်သက်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့နဲ့ ဒုစရိုက်လောကကို အလွန်မုန်းတီးနေပြီဗျ”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၆၇

“ဟုတ်ကဲ့”

“ကျုပ်နဲ့လက်တွဲချင်ယင်တော့ မိတ်ဆွေအနေနဲ့ ကျုပ်တို့ကတိတစ်ခုပေးရလိမ့်မယ်၊ အဲဒါကတော့ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းတွေကို လုံးဝ မလုပ်တော့ဘူးဆိုတဲ့ ကတိပါပဲ”

“ကျွန်တော်ကလည်း ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းတွေလုပ်ခဲ့ရတာများလာတော့ သိပ်ပြီး ငြီးငွေ့လာပါပြီ၊ အခုဆိုယင် နောင်တရနေပါပြီ၊ လူကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားဖို့ရာအတွက် သန္နိဋ္ဌာန်ချထားပြီး ဖြစ်ပါတယ်”

“သည်လိုဆိုယင် ခင်ဗျား ကျုပ်တို့နဲ့လက်တွဲလို့ရပါတယ်၊ ဤတွင် ဖန်းသခင်လေးက ဝမ်းသာသွားလေတော့သည်။

၆၈ ❖ မိုးကျော်သူ

ချူရှင်းက...

“လာ..ညီတော် နောင်တော်တို့ သည်မှာထိုင်ကြ၊ အခုဆို ယင် ငါတို့ဟာ တစ်ဖွဲ့တည်းသားတွေ ဖြစ်သွားကြပြီကွ၊ ပျော်ပျော် ပါးပါး ရင်းရင်းနှီးနှီးပေါ့”

မိမိတို့၏ စားပွဲဝိုင်းတွင် စည်ကားသွားသည်ကို တွေ့ရလျှင် မီးဘီလူးက စ၍ဆိုလိုက်သည်။

“အေးကွာ အခုလို မိတ်ဆွေတိုးလာတုန်း အရက်ကလေး ဘာလေးသောက်ပြီး အချင်းချင်း မိတ်ဆက်လိုက်ရယင် သိပ် ကောင်းမှာ၊ အခုတော့ အရက်ဆိုတာ ဝေလာဝေး၊ ရေတစ်ပေါက် လောက်တောင် သောက်စရာမရှိဘူး”

“ဟုတ်တယ်အစ်ကို ကျွန်တော်တို့ သည်တောင်ထိပ်ပေါ် ရောက်တာ သုံးရက်ရှိပြီ၊ ဘာအစားအစာမှ လာမကျွေးဘူး၊ အခုဆို ယင် ထမင်းလုံးဝမစားရတာ သုံးရက်တိတိ ရှိပါပြီဗျာ”

ဖုန်းသခင်လေး၏တပည့်တစ်ဦးဖြစ်သူ လူရွယ်တစ်ဦးက အခြေအနေကို ရှင်းပြလိုက်သည်။

သူ၏အမည်မှာ ပုကျားဖြစ်သည်။

“ဒါ ဘာအဓိပ္ပါယ်လဲကွ၊ ဧည့်သည်ရောက်လာယင် အိမ်ရှင် က ဧည့်ခံရမှာပေါ့၊ အခုလို သုံးရက်လုံးလုံး အငတ်ထားတာ ဘယ် ကောင်းမလဲ”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၆၉

ရေဘီလူး၏အပြောကို မီးဘီလူးက ဝင်၍ထောက်ခံလေ သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ တစ်ခုခုတော့ စားသောက်ရအောင် ကြံဦးဖန် ဦးမှ ဖြစ်လိမ့်မယ်”

လေလိုက်ဘီလူးက ခေါင်းထောင်လာသည်။

“ဟိုမှာထားတဲ့ ဝက်ကောင်လုံးကင်တစ်ကောင်ကို မရေရ အောင် သွားပြီးခိုးယူလိုက်ရုံပေါ့”

လေလိုက်ဘီလူး၏စကားကြောင့် အပြုံးဘီလူးက လူဝံကြီး များချက်ပြုတ်လုပ်ကိုင်သောနေရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ရှည်လျားသော ကျောက်စားပွဲရှည်ကြီးတစ်ခုပေါ်တွင် ဝက် ကောင်လုံးကင်များ၊ ဘဲကောင်လုံးကင်များနှင့် အခြားစားစရာများ စီတင်ထားလေသည်။

ထိုနေရာမှ ပျံ့လွင့်လာသော ညှော်နံ့များကလည်း သူတို့ အားလုံးကို စားသောက်ချင်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာစေသည်။

အမုန်းဘီလူးက မျက်မှောင်ကြုတ်၍ အကြံထုတ်လေ သည်။

ကြာကြာ မစဉ်းစားလိုက်ရချေ။

အလွန်ကောင်းသော အကြံတစ်ခုက ဦးနှောက်ထဲမှာ လက် ခနဲပေါ်လာသည်။

❖ မိုးကျော်သူ

အမုန်းဘီလူး ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

“ဟိုအိတ်ကို ယူလာပြီး ငါ့နောက်ကိုလိုက်ခဲ့၊ ဆရာမမြင်
နိုင်လိုက်လာခဲ့”

အပြုံးဘီလူး လွန်စွာအကင်းပါးသည်။

အမုန်းဘီလူး ညွှန်ပြသော အိတ်ကြီးကိုဆွဲကာ သုတ်ခနဲ
သွားသည်။

နှစ်ဦးသား လူသူများနှင့်ဝေးရာ ကျောက်ဆောင်ကြီးတစ်ခု
ကပ်သို့ ရောက်လာကြသည်။

အမုန်းဘီလူး အိတ်ကြီးကို ဖွင့်လိုက်သည်။

အထဲမှ လှုပ်အရေခွံကြီးနှစ်ခုကို ဆွဲထုတ်လိုက်၏။

အမုန်းဘီလူးသည် လှုပ်အင်္ကျီကို ကပျက်ယာဝတီလိုက်
လေသည်။

ချက်ချင်းလိုပင် လှုပ်တစ်ကောင် ဖြစ်သွား၏။

“မင်းလည်း ဝတ်လေ”

အမုန်းဘီလူးက ပြောလိုက်သဖြင့် ကွက်ကျော်မြင်သော
ဘီလူးကလည်း ကျန်သောလှုပ်မွေးအင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်လိုက်၏။

“ကဲ...တို့သွားကြမယ်”

နှစ်ဦးသား ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

ရိက္ခာပြင်ဆင်ရာ ကျောက်ဆောင်ကြီးဘေးသို့ ရောက်လာ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(၃-သိမ်း) ❖ ၇၁

ကြသည်။

အမုန်းဘီလူးသည် အလုပ်ရှုပ်နေသော လှုပ်ကြီးများအား
ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ အကဲခတ်ကြည့်သည်။

ကျောက်ဆောင်ကြီးများဘေးတွင် မီးကျိမ်များရဲနေသော
မီးမြောင်းရှည်ကြီး သုံးမြောင်းကို တွေ့ရသည်။

မီးမြောင်းရှည်ကြီးများပေါ်တွင် သစ်သားတန်းရှည်ကြီး
တင်ထားသည်။

ယင်းသစ်သားတန်းကြီးများတွင် ဝက်များ၊ ဘဲများ၊ ကြက်
များနှင့် အခြားသောအမဲကောင်များကို သံချိတ်ကြီးများဖြင့် ချိတ်
ဆွဲကာ တင်ထားလေသည်။

ယင်းသစ်သားတန်းကြီးများမှာလည်း အလွန်ခိုင်ခံ့သည်။

“ဟိုမှာတွေ့လား၊ အရက်စည်တွေ ဖြစ်လိမ့်မယ်”

“အေး ဟုတ်တယ်”

“မင်း အရက်စည်တစ်စည် သွားခိုးချေ”

“ကောင်းပြီ”

အပြုံးဘီလူးသည် ကုတ်ချောင်းကုတ်ချောင်းနှင့် ထွက်သွား
သည်။

အမုန်းဘီလူးကမူ ဝက်ကြီးများကင်ထားသော မီးမြောင်း
ကြီးများရှိရာသို့ ခပ်တည်တည်နှင့် ဝင်သွားသည်။

၇၂ ❖ မိုးကျော်သူ

လူဝံများသည် သူ့အလုပ်နှင့်သူ၊ သူ့တာဝန်နှင့်သူ အလုပ်
ရှုပ်နေကြသည်ဖြစ်ရာ အမုန်းဘီလူးကို လှည့်၍ပင်မကြည့်ကြချေ။
ထိုအခါ...

အမုန်းဘီလူးသည် အလယ်ဗဟိုပိုင်းသို့ မယောင်မလည်
နှင့် ဝင်ရောက်သွားသည်။

လူဝံကြီးနှစ်ကောင်က အလောတော်ကျက်သွားပြီဖြစ်သော
ဝက်ကောင်လုံးကင်ကြီးများကို မီးမြောင်းများပေါ်မှ ဖြုတ်၍ တစ်
နေရာသို့ သယ်ဆောင်သွားကြသည်ကို အမှတ်မထင် မြင်လိုက်ရ၏။

ထိုအချင်းအရာကို မြင်လိုက်ရလျှင် အမုန်းဘီလူး၏ မျက်
လုံးများက စူးရှဝင်းလက်သွားလေတော့သည်။

သူကလည်း မီးမြောင်းပေါ်မှ အကြီးဆုံး ဝက်ကောင်လုံး
ကင်ကြီးတစ်ကောင်ကို သွား၍ဖြုတ်ယူလိုက်သည်။

မီးမြောင်းပေါ်မှ လောလောဆယ် ဖြုတ်ယူလိုက်သော
စောစောကလူဝံကြီးနှစ်ကောင်သည် ဝက်ကင်ကြီးများကို ထမ်းပိုးနှစ်
ထမ်း၍ ရှေ့တစ်ကောင် နောက်တစ်ကောင် ထမ်းယူသွား ကြခြင်း
ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်...

မိမိတွင် ထမ်းစရာ ထမ်းပိုးမရှိချေ။

ထမ်းစရာတွေ့မည်လားဟု ဟိုဟိုသည်သည် ရှာကြည့်ရာ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၇၃

ကံအားလျော်စွာပင် မီးဆွသော သံကောက်တုတ်ရှည်ကြီးတစ်
ချောင်းကို တွေ့ရ၏။

အမုန်းဘီလူးက ဝက်ကင်ကြီးတစ်ကောင် ထပ်ဖြုတ်လိုက်
သည်။

ဝက်ကင်ကြီးနှစ်ကောင်ကို ဦးနှင့်ပဲ့မှာ သွင်းလျှို့လိုက်သည်။

သူ့ကို မည်သူကမျှ တားမြစ်ကန့်ကွက်ခြင်းမရှိ။

အမုန်းဘီလူး အလွန်ပျော်သွားသည်။

ဝက်ကင်နှစ်ကောင်ကို ဦးနှင့်ပဲ့မှာသိမ်းကာ မီးမြောင်းကြီး
နှစ်မြောင်းကြားမှ ခပ်သုတ်သုတ်ထမ်းယူလာခဲ့သည်။

စောစောက လူဝံကြီးနှစ်ကောင်သွားရာနောက်သို့ ခြေ
ယောင်ပြကာ ထမ်းပြေးခဲ့သည်။

မီးမြောင်းကြီးများကို လွန်ပြီး ကျောက်ဆောင်ရှည်ကြီးနှစ်
ခုကြားကို ရောက်လာ၏။

ဝက်ကင်ကြီးများမှာ ဧရာမအကောင်ကြီးများ ဖြစ်ပေ
သည်။

အမုန်းဘီလူးမှာ မချီမဆန့် ထမ်းပိုးယူလာခဲ့ရသောကြောင့်
မနိုင်မနင်းဖြစ်နေရှာတော့သည်။

ထိုစဉ်...

စောစောက ဝက်ကင်ကြီးများကို ထမ်းပိုးသွားသော

၇၄ ❖ မိုးကျော်သူ

ကြီးနှစ်ကောင် ပြန်လာသည်ကို ရင်ဆိုင်ဘွားခနဲ တွေ့မြင်လိုက် ရသည်။

ဝက်ကင်ကြီးများကို တစ်နေရာတွင် ထားခဲ့ပြီး ပြန်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

အမုန်းဘီလူးကိုမြင်သော် သူတို့က ရှေ့မှဆီး၍ ရပ်လိုက်ကြသည်။

တစ်ကောင်က အမုန်းဘီလူး၏လက်မောင်းကို အလွန်စိတ်ဆိုးစွာ လှမ်းကိုင်လိုက်၏။

အမုန်းဘီလူးက မခံဘဲ ပခုံးကိုကြိုး၍ ဖြတ်ခနဲ ရှောင်ပေးလိုက်သည်။

ကျန်တစ်ကောင်ကလည်း အမုန်းဘီလူး၏ပခုံးပေါ်မှ ဝက်ကင်များကို အတင်းဆွဲလှသည်။

အခြေအနေ လုံးဝမဟန်မှန်းသိသည်နှင့် တပြိုင်နက် အမုန်းဘီလူး၏လက်သီးချက်များက အဆက်မပြတ် တန်းဝင်သွားသည်။

ဝက်ကင်များကို အတင်းလှလိုက်သော လူဝံကြီးအား ပထမဦးစွာ တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရင်ဝကို တန်းတန်းမတ်မတ် ပိတ်အထိုးခံလိုက်ရသောကြောင့် လူဝံကြီး ခူးညွတ်ကျသွားသည်။

ကျန်တစ်ကောင်က လည်ပင်းကို ပြေးညှစ်သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၇၅

အမုန်းဘီလူး လှဲချလိုက်ပြီး လူဝံကြီး၏အောက်ပိုင်း ခြေထောက်များကို ရိုက်လိုက်သည်။

လူဝံကြီး လဲကျသွားတော့သည်။

အမုန်းဘီလူးက ဝက်ကောင်လုံးကင်ကြီးများကိုထမ်းကာ သုတ်ခြေတင်လေတော့သည်။

အပြီးဘီလူးက ဝက်ကောင်လုံးကင်ကြီးများကို ထမ်းလာသော အမုန်းဘီလူးအား တွေ့လေ၏။

အပြီးဘီလူးနှင့် ချိန်းထားသည့်နေရာဖြစ်သည့် ကျောက်ဆောင်ကြီးသို့ရောက်တော့ အရက်စည်ကြီးက ပွင့်နေပြီဖြစ်သည်။

သူတို့အတွက် စားစရာနှင့်အရက် ရရှိလိုက်ပြီဖြစ်လေသည်။

၇၆ ❖ မိုးကျော်သူ

သားရဲတောင်ထိပ်တွင် ငွေလရောင်ရွန်းမြဲနေသော သန်းခေါင်ယံအချိန် ဖြစ်သည်။

လူသွားလူလာကျပါးလှသော ကျောက်ဆောင်ကြီးတစ်
ဘေးသို့ လူဝံကလေးနှစ်ကောင် လျင်မြန်စွာ ပြေးကပ်လိုက်သည်။

လရောင် ခပ်စွေစွေကျဆင်းနေသည်ဖြစ်ရာ ကျောက်
ဆောင်ကြီး၏ တစ်ဘက်တွင် အမှောင်ရိပ်က လွှမ်းထားသည်။

ယင်း အမှောင်ရိပ်အောက်သို့ ခိုဝင်ပြီး အခြေအနေ
လေ့လာကြည့်ရှုနေသည်။

သူတို့ရောက်လာသည့်နေရာမှာ စောစောက ရိက္ခာဌာန
မဝေးကွာလှချေ။

သူတို့၏ရှေ့တွင် ပေါင်းဆယ်ခန့်မြင့်သော ကျောက်နံရံ
တစ်ခု တည်ရှိနေသည်။

ထို့နောက်...

ကျောက်နံရံကြီးတွင် လိုဏ်ခေါင်းရှည်ကြီးတစ်ခု ဖောက်
ထားသည်။

လိုဏ်ခေါင်းထဲသို့ လူဝံများ ထွက်လိုက်ဝင်လိုက်နှင့်
ကြသည်။

မီးရောင်များ ထိန်ထိန်လင်းနေသည့် လိုဏ်ခေါင်းကြီး
ခုဖြစ်သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၇၇

“ဟာ”

“ဘာလဲ အမုန်းဘီလူး”

“ဟိုလိုဏ်ခေါင်းထဲကို ဝင်ကြည့်ယင်တော့ တစ်ခုခု ထူးခြား
ချက်တွေ့ရမှာပဲကွ”

“အေး ငါလည်း သည်လိုပဲ တွေးနေမိတယ်”

“လာကွာ ဝင်ကြမယ်”

“နေဦး အရိပ်အခြည် ခဏစောင့်ကြည့်ဦးမယ်”

လိုဏ်ခေါင်းဝတွင် ထွားကျိုင်းသော လူဝံကြီးနှစ်ကောင်
ရပ်နေကြသည်။

သံခမောက်ကြီးများကို ဟန်ကျပန်ကျဆောင်းထားပြီး
လက်များတွင် သံစူးချွန်တင်းပုတ်ကြီးများကို ကိုင်ထားလေသည်။

လူဝံကြီးနှစ်ကောင်နှင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့ရဖူးသော အတွေ့
အကြုံရှိသည့် အမုန်းဘီလူးသည် လူဝံကြီးများအား အထင်မသေးဝံ့
ချေ။

သူတို့မှာလည်း သူတို့အတွေ့အကြုံနှင့်သူတို့။

သူတို့ ပါးနပ်လိမ္မာမှုနှင့်သူတို့။

အမုန်းဘီလူးသည် တင်းပုတ်ကိုင်လူဝံကြီးနှစ်ကောင်စောင့်
ကြပ်နေသည့်လမ်းမှ လိုဏ်ခေါင်းထဲသို့ဝင်ရန် ဝန်လေးတွန့်ဆုတ်နေ
မိသည်။

၇၈ ❖ မိုးကျော်သူ

တစ်ခြားလမ်းမှ ဝင်ရသော် ကောင်းလေစွဟု တွေးတော
နေမိသည်။

သို့သော်...

တစ်ခြားလမ်းကို ရှာဖွေနေလျှင် အချိန်များစွာကြာမည် ဖြစ်
သည်။

သို့ဖြစ်၍ လူဝဲကြီးနှစ်ကောင် စောင့်ကြပ်နေသောလမ်း
ကြောင်းအတိုင်းပင် ဝင်ရန် အမုန်းဘီလူး ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

မဝင်မီ အခြေအနေကို သေသေချာချာ ထပ်မံအကဲခတ်
လေသည်။

ဤအချိန်တွင် လိုဏ်ခေါင်းထဲမှ လက်တွန်းလှည်းများ
ထွက်လာသည်။

လက်တွန်းလှည်းကို လူဝဲကြီးတစ်ကောင်က တွန်းလာခြင်း
ဖြစ်သည်။

သစ်သားစည်ကြီးများအား စားပွဲကုလားထိုင်များ ခံ
ကျင်း ထားသောနေရာသို့ တန်းစီတွန်းယူသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

အလုပ်ပိတ်ထားသော စည်ကြီးများဖြစ်သည်။

အထဲတွင် အရက်များထည့်ထားခြင်းဖြစ်ပေမည်။

လူဝဲကြီးများသည် သစ်သားစည်ကြီးများကို ကျင်းလင်း
တို့ ကျန်ရစ်ခဲ့သော ကွင်းကြီးပတ်လည်တွင် လျှောက်ချထား

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၇၉

နောက် လှည်းများကိုတွန်း၍ပြန်လာကြသည်။

ဦးဆုံးပြန်လာသောလူဝဲက လက်တွန်းလှည်းကို လိုဏ်
ခေါင်းထဲသို့ ပြန်တွန်းဝင်သွား၏။

သံခမောက်ဆောင်း အစောင့်လူဝဲကြီးနှစ်ကောင်က လက်
တွန်းလှည်းကိုတွန်းသော လူဝဲအား မည်သို့မျှ စစ်ဆေးမှုမပြုလုပ်
ချေ။

အမုန်းဘီလူး ကျေနပ်သွားသည်။

သူ့အကြံအစည်ကို အပြုံးဘီလူးအား တိုင်ပင်လိုက်လေ
သည်။

အပြုံးဘီလူးကလည်း သဘောတူလိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်...

ကျောက်ဆောင်ကြီးဘေးမှကပ်လျှက် ပြန်တွန်းလာသော
လက်တွန်းလှည်းသံပေါ်လာသည်။

လှည်းနှစ်စင်း ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် တွန်းလာနေသည်ကို
တွေ့ရ၏။

ကျောက်ဆောင်ကြီးဘေး မှောင်ရိပ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာ
လျှင် အပြုံးဘီလူးတို့ ပြိုင်တူခုန်ထွက်လိုက်လေသည်။

၈၀ ❖ မိုးကျော်သူ

အမုန်းဘီလူးနှင့် အပြုံးဘီလူးတို့က အလွန်သွက်လက်သည်။

လူဝံကြီးနှစ်ကောင်ကို တိုက်ခိုက်ပြီး အမှောင်ရိပ်ထဲသို့ ကပျာကယာ ဆွဲသွင်းလိုက်၏။

ထို့နောက်...

လက်တွန်းလှည်း တစ်စီးစီ ခပ်တည်တည် တွန်းလာကြသည်။

သံခမောက်ဆောင်း အစောင့်လူဝံကြီးနှစ်ကောင်က မည်သည့်စစ်ဆေးမှုမျှမပင် မလုပ်တော့ချေ။

လိုက်ခေါင်းကြီးထဲသို့ ဘေးမသီရန်မခ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်းဝင်လာနိုင်ခဲ့သည်။

အထဲဘက် အတွင်းပိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ သူတို့အုံ့သွားရသည်။

အကြောင်းကား ဓားသမားနှစ်ယောက်စီ နှစ်ယောက်စီ သစ်သားစည်ကြီးများထဲသို့ ဝင်ထိုင်သည်။

ထို့နောက်...

ဓားသမားနှစ်ယောက်စီပါသော သစ်သားစည်ကြီးများက လက်တွန်းလှည်းပေါ်တင်သည်။

ထိုလှည်းများကို လူဝံများကတွန်း၍ လိုက်ခေါင်းအပြ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၈၁

ဘက်သို့ တွန်းထုတ်ယူသွားကြပြန်လေသည်။

အမုန်းဘီလူး အံ့အားသင့်သွား၏။

ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော အကြံအစည်တစ်ခုခုတော့ ရှိနေပြီဖြစ်လေသည်။

“သည်အကြောင်းကို အမြန်ဆုံး သတင်းပို့မှပဲ”

ထူးခြားချက်ကို မိမိသတင်းပြန်ပို့မည်ဟု အပြုံးဘီလူးက ဆိုသည်။

အမုန်းဘီလူးက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

သစ်သားစည်ကြီးကို ခပ်တည်တည်တွန်းယူ၍ လိုက်ခေါင်းအပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားသည်။

သစ်သားစည်ကြီးကို တွန်းယူလာသော အပြုံးဘီလူးသည် ကျောက်ဆောင်မှောင်ရိပ်သို့ရောက်လျှင် လက်တွန်းလှည်းကို ရပ်လိုက်သည်။

ဓားကိုဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး အဖုံးကို ဓားနှင့်ကလန်၍ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

အဖုံးပွင့်သွားလျှင် ခေါင်းနှစ်လုံးဖြိုင်တူ ထွက်လာသည်။

“ရွှစ်...ရွှစ်”

လက်မြန်မြန်ရှင်းပစ်လိုက်ပြီးနောက် အပြုံးဘီလူးသည် ကျောက်ဆောင်ရိပ်မှ တအားခုန်ထွက်ပြေးသွားသည်။

၈၂ ❖ မိုးကျော်သူ

လေလိုက်ဘီလူးရှိရာသို့ ရောက်သောအခါ သူမြင်တွေ့ခဲ့ရသည်များကို ချက်ချင်း ပြန်ပြောပြလိုက်လေသည်။

“ဟေ ဟုတ်လား၊ အဲသည်သစ်သားစည်ကြီးတွေကို အရက်စည်ကြီးတွေ အောက်မေ့နေတာ”

လေလိုက်ဘီလူးအပါအဝင် အားလုံးတို့မှာ အလွန်အမင်း အံ့သြသွားကြသည်။

အပြုံးဘီလူးက ဆက်ပြောသည်။

“စည်တစ်စည်ထဲမှာ ဓားသမားနှစ်ယောက် ပါတယ်ဗျ”

“အင်း”

“စည်အကြောင်းကို ဆရာဆီကို မြန်မြန်သွားပြီး သတင်းပို့လိုက်ပါ။ အချိန်နောက်ကျသွားလို့ မဖြစ်ပါဘူး”

“လာဟေ့..အခြေအနေ သိပ်မကောင်းဘူး၊ တို့ပြန်ကြစို့”

“ကဲ ကျွန်တော်လည်း သွားလိုက်ဦးမယ်ဗျ”

“ဟေ့..နေဦး မင်းက ဘယ်ကိုပြန်သွားဦးမှာလဲ”

“ဟိုမှာ အမုန်းဘီလူး တစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့တယ်ဗျ။

အဲသည်ကို ပြန်သွားဦးမှပေါ့”

“ဒါဆို မြန်မြန်သွား”

အပြုံးဘီလူး လှစ်နေ ပြေးထွက်သွားသည်။

အလွန်လျင်မြန်စွာ ပြေးပြီး လက်တွန်းလှည်းထားခဲ့သော

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၈၃

နေရာသို့ ပြန်ရောက်လာ၏။

စည်ကြီးကို လှည်းပေါ်မှ တွန်းကန်ချပစ်ခဲ့သည်။

လက်တွန်းလှည်းကို အမြန် လိုဏ်ခေါင်းထဲသို့ တွန်းယူလာခဲ့သည်။

ဤတစ်ကြိမ်လည်း ဘာအခက်အခဲမှမရှိ။

အလွယ်တကူ ဝင်ခွင့်ရသည်။

သစ်သားစည်ကြီးများ သယ်ယူခြင်းလုပ်ငန်း ပြီးသွားပုံရလေသည်။

လူဝံများ လိုဏ်ခေါင်းကြီးအတွင်းရှိသော ကျောက်လှေကားထစ်များပေါ်သို့ အစုအဝေးလိုက် တက်ရောက်သွားနေသည်ကို မြင်ရလေသည်။

၈၄ ❖ မိုးကျော်သူ

အပြုံးဘီလူး လှေကားထစ်ပေါ်သို့ တက်လိုက်လေသည်။
အမုန်းဘီလူးကို မတွေ့ရချေ။
တွေ့အောင်ရှာမှဖြစ်မည်ဟု သူတွေ့လိက်မိသည်။
ကျောက်လှေကားထစ်လေးများဆုံးသော် အခန်းကျယ်ကြီး

ကိုတွေ့ရသည်။

မီးများထွန်းထားသည်။

အရက်စည်ကြီးများ ဖွင့်ထားလေသည်။

ထိုစဉ်...

“ဒုတ်”

ညှို့သကျည်းကို အကန်ခံလိုက်ရသောကြောင့် လွန်စွာနာ
ကျင်သွား၏။

ဒေါသထွက်ထွက်နှင့် ကြည့်လိုက်ရာ အမုန်းဘီလူး ဖြစ်နေ
လေသည်။

အမုန်းဘီလူးသည် လူယောင်ပြလိုက်ပြီးနောက် လှစ်ခနဲ
ထွက်သွားသည်။

အပြုံးဘီလူး သူ့နောက်မှ အမီလိုက်၏။

မကြာမီ အမှောင်ရိပ်ကျသော လှေကားနံရံတစ်ခုဘေးတွင်
ရှေ့မှသွားနေသော အမုန်းဘီလူးကို မိလားသည်။

“မင်း”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၈၅

“ရှုး”

တိုးတိုးနေရန် အချက်ပြလိုက်သောကြောင့် အပြုံးဘီလူး
သည် အနီးရှိ လိုက်ကာမည်းကြီးတစ်ချပ်ဘေးသို့ ပြေးဝင်ကပ်နေ
လိုက်သည်။

ခြေသံလိုလို ကြားရသော်လည်း အကောင်အထည် ပေါ်မ
လာချေ။

တစ်ခဏအကြာတွင် ယင်းခြေသံများ ပြန်လည်ပျောက်
ကွယ်သွားသည်။

“ဟိုဘက်နားက လူသံတွေကြားရသလိုလိုပဲ၊ တို့ အဲသည်
ဘက်ကို သွားကြည့်ရအောင်”

“ကောင်းပြီ”

“မင်း ငါ့နောက်ကပ်မလိုက်နဲ့ ခပ်ခွာခွာလိုက်”

“အေး”

ထို့နောက်...

နှစ်ယောက်သား တိတ်ဆိတ်စွာ လှုပ်ရှားလိုက်ကြလေ
တော့သည်။

၈၆ ❖ မိုးကျော်သူ

လမ်းမှာ ကွေ့ကွေ့ကောက်ကောက်ဖြင့် ရှိနေလေသည်။
ဘယ်ဘက်သို့ ကွေ့သွားပြီးလျှင် ညာဘက်သို့ တဆစ်ချိုး
ပြန်လည်ကောက်သွားသော လမ်းမျိုးဖြစ်သည်။

သုံးပေခန့်ကျယ်ပြီး လမ်းတလျှောက်လုံး ကော်ဇောနီကြီး
ခင်းထားသည်။

အမိုးမျက်နှာကျက် ကျောက်သားပြင်မှာ လွန်စွာနိမ့်လေ
သည်။

လူတစ်ရပ်ပင်လျှင် မလွတ်ချင်ပေ။

မီးအိမ်ကလေးများ ထွန်းထားသည်။

လေလုံနေသောကြောင့် အသက်ရှူ မွန်းကျပ်ချင်သလိုလို
ရှိသည်။

ထိုစဉ်....

“သတိထား”

ရှေ့မှသွားနေသော အမုန်းဘီလူးက သတိပေးလိုက်၏။

ပြီးလျှင် သူကရပ်၍ ကျောက်နံရံကိုလည်းကပ်နေ၏။

အပြီးဘီလူးလည်း ရောက်ရာနေရာတွင် ရပ်လိုက်လေ
သည်။

သူရပ်နေသောနေရာမှာ လှေကားထစ်များဘေးတွင် ဖြစ်
သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၈၇

လေးလေးလံလံရှိသော ခြေသံတစ်သံ ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

အနီးကပ် ရောက်လာသည်။

ထိုခြေသံရပ်သွားပြီး နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်သွား၏။

အမုန်းဘီလူးက ရှေ့မှနောက်သို့ ပြန်ဆုတ်လာသည်။

“အစောင့်တစ်ယောက်ပဲကွ”

“လက်ထဲမှာ သံဆူးတင်းပုတ်ကြီးကို ကိုင်ထားတယ်”

“ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

အပြီးဘီလူးက မေးလိုက်၏။

“ငါ စဉ်းစားလိုက်ဦးမယ်”

အမုန်းဘီလူးသည် ခေတ္တမျှ စဉ်းစားလိုက်ပြီးနောက် တစ်
ခဏအတွင်း အကြံရလာလေတော့သည်။

၈၈ ❖ မိုးကျော်သူ

မကြာပါချေ။

• ခြေသံများ နီးကပ်လာသည်။

ရှေ့မှ ခြေလှမ်းများက အနည်းငယ်သွက်သည်။

နောက်မှ ခြေလှမ်းများက ကမူးရှူးထိုး။

တစ်ခဏတာအတွင်း လှေကားရှေ့တည့်တည့်သို့ ရောက်လာလေသည်။

အစောင့်လူဝံကြီး ဖြစ်သည်။

အပြုံးဘီလူးက လူယောင်ပြလိုက်သည်။

အစောင့်လူဝံကြီး အပြုံးဘီလူးထံ အာရုံရောက်သွားလျှင် အမုန်းဘီလူးက ရိပ်ခနဲ လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

“ဒုတ်”

အမုန်းဘီလူးသည် အချိန်ကြာကြာ ဆွဲမနေတော့ပါ။

ဘာဆက်လုပ်ရမည်ဆိုသည်ကလည်း စဉ်းစားထားပြီးသား ဖြစ်လေသည်။

သတိလစ်သွားသော လူဝံကြီး၏ခေါင်းမှ သံခမောက်ကို ဖြုတ်၍ သူ့ခေါင်းပေါ်ဆောင်းလိုက်၏။

ကြီးမားသော သံတင်းပုတ်ကြီးကိုလည်း ယူလိုက်၏။

ပုခုံးပေါ်သို့ မြှောက်တင်လိုက်သည်။

“ငါသွားမယ်၊ မင်းက သည့်လှေကားကနေစောင့်၊ အချက်

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၈၉

ပေးလိုက်ယင် ငါ့နောက်ကို လိုက်ခွဲ”

“ကောင်းပြီ”

အမုန်းဘီလူး ထွက်သွားသည်။

တင်းပုတ်ကြီးက မနည်းလေးသည်။

မနည်းကြီး ထမ်းထားရ၏။

ကြားနေရသော စကားပြောသံများက တဖြည်းဖြည်း ပိုကျယ်လာသည်။

ခြေလှမ်း ဆယ်လှမ်းခန့်လှမ်းပြီးသော် သံတိုင်များ စိုက်ထားသည့် အခန်းတစ်ခန်းရှေ့သို့ ရောက်လာ၏။

အခန်းထဲတွင် လူဆယ့်လေးငါးဦးခန့် တွေ့ရသည်။

ကုလားထိုင်များတွင် ထိုင်နေကြသည်။

လူတစ်ယောက်က သူတို့အား မတ်တတ်ရပ်၍ စကားပြောနေလေသည်။

“ယပ်တောင်ရှင် ဖုန်းသခင်လေးဟာ ချူရှင်နဲ့ပူးပေါင်းလိုက်ပြီလို့ ကြားရတယ်၊ သည်သတင်းဟာ အမှန်ပဲလား”

မတ်တတ်ရပ်နေသူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက သူ့ရှေ့ရှိ ကုလားထိုင်များပေါ်တွင် ထိုင်နေသူများအား မေးလိုက်လေသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအား အမုန်းဘီလူးက မသိမသာ ငဲ့စောင်း၍ အကဲခတ်လိုက်သည်။

၉၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ယင်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ သူ့ရှေ့ရှိကုလားထိုင်များပေါ်တွင် ထိုင်နေသူများကို မေးလိုက်၏။

ယင်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်ခန့်ရှိပြီ ဖြစ်လေသည်။

အသံကြောနှင့် လွန်စွာပြည့်စုံသည်။

ဖွေးဖွေးဆွတ်အောင် ရှည်လျားသော ဆံပင်ကြီးများမှာ သူ့ပခုံးပေါ်တွင် ဝဲပျံ့ကျဆင်းနေ၏။

ဆံပင်တို့သည် အထက်ငယ်ထိပ်တွင် ဆံထုံးသေးသေးလေး ထုံးထား၏။

မှတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်များ ရှည်လျားစွာ ကျဆင်းနေလေသည်။

ညိုမောင်းသော ဝတ်ရုံရှည်ကြီးကိုလည်း ဆင်မြန်းထားသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားကြီး ကြားရတယ်သတင်းဟာ မှန်ကန်ပါတယ်၊ ယပ်တောင်ရှင် ဖန်းသခင်လေးဟာ ချူရှင်းနဲ့သွားရောက် ပူးပေါင်းလိုက်တာ အမှန်ပါပဲ”

အမုန်းဘီလူးက အခန်းထဲသို့ မသိမသာ ကြည့်လိုက်လေသည်။

အလွန်ခမ်းနားစွာ ဆင်ယင်ထားသော အခန်းတစ်ခန်းဖြစ်

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၉၁

အမုန်းဘီလူးက အခန်းပြင်တွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်နေသည်။

သံတင်းပုတ်ကြီးကို ပခုံးပေါ်တွင် ထမ်းထားရသည်မှာ အချိန်ကြာလာသည့်အခါ ကြီးမားလေးလံသော ကျောက်တုံးကြီး တစ်တုံးကို ထမ်းထားရသလိုမျိုး ရှိလာလေတော့သည်။

၉၄ ❖ မိုးကျော်သူ

အမုန်းဘီလူးသည် အံ့ကြိတ်၍ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် ဟန်မပျက် ဆက်လျှောက်နေဆဲ။

အခန်းတွင်းမှ လူများကမူ ဖန်းသခင်လေးအကြောင်းကို ဆက်လက်၍ ဆွေးနွေးနေကြလေသည်။

ထိုစဉ်...

ကြားရုံနှင့် ကြက်သီးမွေးညင်းထလူမျှ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော အသံသြသြကြီး ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

“ကျုပ်တို့ရဲ့ ဆူးညောင့်ခလုတ်ဖြစ်နေတဲ့ ဖန်းသခင်လေးကို ရှင်းလင်းပြီး သုတ်သင်ပစ်ရမယ်ဆိုပါတော့”

“လူပုံအလယ်မှာ ရှင်းလင်းသုတ်သင်ပစ်ယင် ကျုပ်တို့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ အဖတ်ဆယ်မရအောင် ကျဆင်းသွားနိုင်ပါတယ်၊ ကျုပ်ကတော့ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် သိပ်မလုပ်စေချင်ပါဘူး”

“ဒါဖြင့် အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းကို ပြောပါဦး”

“ဖန်းသခင်လေးရဲ့ ယပ်တောင်ကို ခိုးယူထားရင်လည်း ငြိတတ်ပါပဲ၊ သည်ယပ်တောင် သူ့လက်ထဲမှာမရှိတော့ယင် ဖန်းသခင်လေးဟာ အစွယ်ချိုးခံရတဲ့ မြွေတစ်ကောင်လို ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ သည်နည်း အကောင်းဆုံးပဲ”

“ဒါပေမယ့် သူ့ယပ်တောင်ကို ခိုးယူဖို့ဆိုတာ လွယ်ပါတယ်လားဗျ၊ ဖန်းသခင်လေးဟာ သည်ယပ်တောင်ကို သိပ်အားကိုးတတ်ပါတယ်”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(၃-သိမ်း) ❖ ၉၅

အတွက် လက်ထဲက သိပ်ချတာမဟုတ်ဘူး”

“လွယ်ပါတယ်၊ မပူပါနဲ့၊ သည်ကိစ္စကျုပ်တာဝန်ထားလိုက်”

“ကောင်းပြီ..ဖန်းသခင်လေးရဲ့ ယပ်တောင်ကို ခိုးယူလာနိုင်ခဲ့ယင် ကျုပ်က ရွှေဒင်္ဂါးတစ်သောင်း ဆုလာဘ်ပေးမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ အမှောင်ရာဇာ သည်လိုဆိုယင် ကျွန်တော့်ကို သွားခွင့်ပြုပါဦး”

“အချိန်သိပ်ဆွဲနေလို့ မဖြစ်ဘူး၊ မြန်မြန်ဆန်ဆန် ဆောင်ရွက်ပါ”

ရွှေကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်မှ လူတစ်ယောက် ထ၍ထွက်ခွာသွားသည်ကို အမုန်းဘီလူးက သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

ထိုသူသည် အနက်ရောင်ဝတ်စုံရှည်ကို ဆင်မြန်းထားပြီး ဦးချိုနှစ်ချောင်းပုံစံမျိုး ပြုလုပ်ထားသော သံခမောက်တစ်လုံးကို ဆောင်းထားလေသည်။

“သည်လူတွေဟာ အင်မတန်ကောက်ကျစ်ယုတ်မာပါလား၊ နာမည်ကျော် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေ ဖြစ်လျက်သားနဲ့ မဖွယ်မရာ အကြံအစည်တွေကို သူတို့ဖို့လို့ ကြံစည်ဝံ့တယ်၊ အင်း ဂုဏ်သိက္ခာဆိုလို့ သူတို့မှာ နည်းနည်းမှမရှိကြပါလား”

အခန်းထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဆက်လက်ဆွေးနွေးနေကြပါသည်။

၉၆ ❖ မိုးကျော်သူ

သည်တစ်ခါ သူတို့ဆွေးနွေးချက်က ပြောင်းလဲသွားသည်။

“ချူရှင်းနဲ့ ပါလာတဲ့ မိန်းကလေးက ဘယ်သူလဲ၊ မိတ်ဆွေတို့ကော သိကြပါသလား”

ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားရှိဦးက မေးလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...

မောင်းကွဲကြီးတစ်လုံး ထုလိုက်သည်သို့ အသံမြည်သော အသံ အက်ကွဲကွဲကြီးတစ်သံက ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

“သည်မိန်းကလေးကို ကျုပ်သိပါတယ်၊ သူဟာ အယဉ်တုန်းက ယူနန်ပြည်နယ်ထဲက ထုံပင်ခရိုင်မှာနေခဲ့တယ်၊ သူ့နာမည်က ကျင်းလင်ဝါးလို့ခေါ်ပါတယ်”

အမုန်းဘီလူးသည် သူတို့စကားကို စိတ်ဝင်စားသွားမိလေသည်။ ရုတ်တရက်...

အနောက်ဘက်မှ ဆူဆူညံညံ အသံဗလံများကို ကြားလိုက်ရသည်။

အပြုံးဘီလူးကျန်ရစ်ခဲ့သောနေရာမှ ပေါ်လာသော အသံဗလံများ။

အမုန်းဘီလူး ခေါင်းနုပန်းကြီးသွားပြီး ထိုနေရာသို့ တစ်ချို့တည်း သုတ်ခြေတင်ခဲ့သည်။

“ဟင်”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၉၇

လူဝံကြီးငါးကောင်က အပြုံးဘီလူးကို ဖမ်းဆီးသွားကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

ခွန်အားချင်း မညီမျှသောကြောင့် အပြုံးဘီလူး မတတ်နိုင်တော့ချေ။

အမုန်းဘီလူးက အချိန်မဖြုန်းဘဲ တဟုန်ထိုးပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

၉၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

တဒဂုံအတွင်း လူဝံကြီးသုံးကောင် လဲကျသွားသည်။

သို့ရာတွင် လူဝံများ၏ အရေအတွက်က တဖြည်းဖြည်း များ
သည်ထက်များလာသည်။

ဆွေးနွေးပွဲခန်းမထဲမှ လူများလည်း ဝေါခနဲ ပြေးထွက်လာ
သည်။

အမုန်းဘီလူးကို ဝိုင်းဖမ်းကြရာ အများနှင့်တစ်ယောက်ဖြစ်
၍ နောက်ဆုံးတွင် အဖမ်းခံလိုက်ရလေတော့သည်။

လူဝံကြီးများက အမုန်းဘီလူးနှင့် အပြုံးဘီလူးတို့၏ ကိုယ်
ပေါ်မှ လူဝံအရေခွံများကို ဆုတ်ဖြုတ်လိုက်ကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်ကို စောစောက ဆွေးနွေးပွဲခန်းမထဲသို့
ဆွဲသွင်းသွားကြ၏။

ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားက စတင်စစ်ဆေးမေးမြန်း၏။

“မင်းနာမည်က ဘယ်သူလဲ”

ဟုမေး၏။

“အမုန်းဘီလူး”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၉၉

ခပ်ပြတ်ဖြတ် ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

“ဪ...ဘီလူးငါးဖော် ညီအစ်ကိုထဲကပါလား”

“ဘီလူးငါးကောင် မဟုတ်တော့ဘူးဗျ၊ ခြောက်ကောင်ဖြစ်
သွားပြီ”

“ဘယ်က ဘီလူးတစ်ကောင် ထပ်တိုးလာလို့လဲ”

“ယပ်တောင်ရှင်ဖုန်းသခင်လေးပေါ့ဗျ၊ ခင်ဗျားတို့ကို မကျေ
နပ်လို့ ဆရာချူရှင်းရဲ့တပည့်အဖြစ် ခံယူလိုက်ပြီ”

ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားရှိပုဒ် ဒေါသချောင်းချောင်းထွက်
သွားလေတော့သည်။

၁၀၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ထပ်မေးသည်။

“သည်အထဲဝင်လာတာ မင်းတို့နှစ်ယောက်ထဲပဲလား”

“ဘယ်ဟုတ်ရမှာလဲ၊ သုံးယောက်ဝင်လာတာဗျ”

အမုန်းဘီလူးသည် လွန်စွာအကင်းပါးသည်။

သူတို့အဖွဲ့ အလုပ်များပြီး အချိန်ကုန်သွားအောင် ပြောဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ရှိုးက...

“ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဝင်လာတာလဲဆိုတာ ဖြေပါဦး”

“ကျုပ် မဖြေနိုင်ဘူး”

အမုန်းဘီလူးက ခေါင်းခါယမ်း၍ဖြေသည်။

“ကောင်းပြီ”

ရှိုးက အသက်အရွယ်နှင့်မလိုက်အောင် ရက်စက်လှသည်။

အမုန်းဘီလူးသည် နာကျင်သွား၏။

ထို့ကြောင့်...

သူသည် ငယ်သံပါအောင်ပင် အော်ဟစ်လိုက်မိလေသည်။

“ငါမေးတာကိုဖြေပါ၊ မဖြေယင် နောက်နားရွက်တစ်ဘက်

ကိုလည်း”

“အမယ်လေး၊ ထပ်မလုပ်ပါနဲ့၊ ကျွန်တော် ဖြေပါ့မယ်”

“ကောင်းပြီ၊ မှန်မှန်ကန်ကန်ဖြေ”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၀၁

အမုန်းဘီလူးက...

“သည်လိုက်ခေါင်းကြီးထဲမှာဘာတွေ အထူးအဆန်းရှိသလဲလို့ ဝင်ကြည့်မိတာပါခင်ဗျာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ရှိုး၏ မျက်နှာခက်ထန်လာသည်။

“မင်းလိမ်ပြောနေတာ၊ ငါဒေါသထွက်လာယင် မင်းရဲ့နားရွက်တွေကိုသာမက နှုတ်ခမ်းတွေကိုပါ ဓားနဲ့လှီးပစ်လိုက်မယ်”

“မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ၊ ကျွန်တော် အံ့မှန်အတိုင်း ပြောပါတော့မယ်”

“အေး...သည်လိုမှပေါ့”

“ကျွန်တော် အပျော်မယ်တစ်ယောက် လာရှာတာပါ”

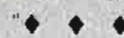
“ဘာကွ”

“အား”

ရှိုးသည် အလွန်ရက်စက်ပြီး ညှာတာသနားမှု ကင်းမဲ့သူ ဖြစ်လေသည်။

အမုန်းဘီလူးသည် တစ်ခဏအတွင်း အကျည်းတန် အရှုပ်ဆိုးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားရလေသည်။

နားရွက်ကလေးနှစ်ဘက် မရှိတော့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

၁၀၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ရှိဂူးက ရက်စက်လိုက်ရသော်လည်း ဒေါသမပြေသေးပါ။
အမုန်းဘီလူးကို စိုက်ကြည့်ပြီးလျှင် ဒေါသတကြီး ပြော
လိုက်သည်။

“ဟေ့..သည်ကောင်ဟာ ချူရှင်းရဲ့တပည့်ပဲ၊ အလွယ်တကူ
ဖြေမှာမဟုတ်ဘူး၊ သူတို့ကိုခေါ်သွား အကျဉ်းချထားလိုက်၊ မြေနန်း
ကြီးနှစ်ကောင် လွှတ်ပေးပြီး စစ်ဆေးမယ်”

ပြီးလျှင် လူဝံကြီးလေးကောင်က အမုန်းဘီလူးနှင့်အပြီးဘီ
လူးတို့ကို ဖမ်းချုပ်စောင့်ကြပ် ခေါ်ဆောင်သွားကြလေသည်။

“ကဲ..ကျွန်နတ် ဖန်းသခင်လေးရဲ့ယပ်တောင်ကိစ္စ ဘယ်
လိုလဲဗျ”

ရှိဂူးက တောင်ပင်လယ်မှလာသော သိုင်းဆရာကြီးကို မေး
လိုက်သည်။

ဦးချိုနှစ်ချောင်းတပ်ဆင်ထားသည့် သံခမောက်ဆောင်း
ထားသော တောင်ပင်လယ်သိုင်းဆရာ ကျွန်နတ်က ရှိဂူး၏အမေး
ကို ပြန်ဖြေလေသည်။

“အောင်မြင်မှာ သေချာပါတယ်ဗျာ”

ထိုစဉ်...

အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံနှင့် မုတ်ဆိတ်ဖြူရှိသော အသက်လေး
ဆယ်ခန့် လူတစ်ယောက်က ရှိဂူးရှေ့သို့ ရိပ်ခနဲရောက်လာသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၀၃

ထိုလူ၏ခါးတွင် ကြီးမားသော ဓားကောက်ကြီးတစ်လက်
ကိုချိတ်ဆွဲထားလေသည်။

ထိုလူရောက်လာသည်နှင့် တပြိုင်နက် ရှိဂူးက မေးလိုက်
သည်။

“သစ်သားစည်ကြီးတွေကို နေရာချထားပြီးပြီလားဟေ့”

ဟု မေးလိုက်၏။

ထိုလူထွေးကြီးက...

“ဟုတ်ကဲ့ နေရာချထားပြီးပါပြီ”

ဟုဖြေလိုက်သည်။

ရှိဂူးက...

“စည်တစ်စည်မှာ လက်ရွေးစင်ဓားသမားနှစ်ဦးစီပါရဲ့နော်”

ဟု ထပ်မေး၏။

လူထွေးကြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“ဟုတ်ကဲ့ ပါပါတယ်”

“ရောက်လာတဲ့ စည်သည်တွေက အရက်စည်တွေလို့ ထင်
ကြရဲ့လား၊ ရိပ်မိကော ရိပ်မိကြရဲ့လား”

“ထင်ကြပါတယ်၊ ဘယ်သူမှ ရိပ်မိပုံမရပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်
စည်ကြီးတစ်စည်..”

ဓားကောက်ပိုင်ရှင် လူထွေးကြီးမှာ စကားရှေ့မဆက်နိုင်

၁၀၄ ❖ မိုးကျော်သူ

ဘဲရပ်နေ၏။

ရှိုးက...

“ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လဲ”

ဟု အလောတကြီး မေးလိုက်၏။

လူထွားကြီးက...

“စည်ကြီးတစ်စည်နဲ့ လက်ရွေးစင်ဓားသမားနှစ်ယောက် ပျောက်နေပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်၏။

ရှိုး မျက်နှာပျက်သွား၏။

“ဒါက ဘယ်လိုသဘောလဲကွ၊ မင်းကိုယ်တိုင် ကြပ်မတ်ပြီ လုပ်ကိုင်တာမဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်၏။

သူသည် ဒေါသထွက်လာ၏။

ထို့အတူ...

မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံးလည်း ဒေါသကြောင့် နီမြန်းလာ သည်။

သူ၏မျက်နှာကြီးကိုကြည့်ကာ ဓားကောက်ပိုင်ရှင် လူထွား ကြီး၏မျက်နှာပေါ်တွင် စိုးရိမ်ပူပန်မှုများ ရုတ်ခြည်းဖုံးလွှမ်းလာ သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၀၅

“ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကြပ်မတ်ပြီး လုပ်ကိုင်ခဲ့တာပါ။ ဒါ ပေမယ့်”

သူသည် စကားဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရချေ။

ရှိုးက သူ၏စကားကို ကြားဖြတ်ပြောလိုက်လေသည်။

“ဟေ့...ချန်းလု၊ ငါ့ကို စောဒကမတက်နဲ့၊ အဲသည်ပျောက် နေတဲ့အရက်စည်နဲ့ ဓားသမားနှစ်ယောက်ကို မင်းကိုယ်တိုင် မတွေ့ တွေ့အောင် လိုက်ရှာ၊ ရှာလို့မတွေ့ယင် ငါ့ဆီကို မြန်မြန်ပြန်လာခဲ့၊ တာဝန်ကျေပွန်အောင် မဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့မင်းကို မြွေတွင်းထဲချပြီး တော့ အပြစ်ဒဏ်ခတ်မယ်၊ ဟေ့ ထွက်သွားပြီး မြန်မြန်လိုက်ရှာ”

ဓားကောက်ပိုင်ရှင် ချန်းလုသည် ရှိုးကို ကြောက်ရွံ့စွာ ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက်...

စကားထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ဖြင့်...

“ကျွန်...ကျွန်တော် သေချာလုပ်ဆောင်ပါတယ်၊ ဘယ်လို ပျောက်သွားမှန်းလည်း မသိပါဘူး၊ အသက်တော့ ချမ်း...ချမ်းသာ ပေးပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ရှိုးမှာ ဒေါသထွက်သွား၏။

“စကားမရှည်နဲ့၊ အဲသည်စည်ပိုင်းနဲ့ ဓားသမားနှစ်ယောက်

၁၀၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ကိုတွေ့အောင်ရှာနိုင်ယင် မင်းမသေဘူး၊ တွေ့အောင်မရှာနိုင်ယင်
တော့ မင်းကိုသတ်ပစ်ရမှာပဲ”

ဟုပြော၏။

ချန်းလုသည် ကြောက်ရွံ့စွာဖြင့် လျင်မြန်စွာ ထွက်ခွာသွား
လေသည်။

ထိုစဉ်...

အရိပ်တစ်ရိပ်က အမှောင်ရာဇာတို့ဆီ ရောက်လာလေ
သည်။

အဆိပ်မြွေဖြူဆိုသူ ဖြစ်၏။

လွန်စွာ အဆိပ်ပြင်းသော မြွေဖြူတစ်ကောင်က သူ၏
လည်ပင်းတွင် ရစ်ပတ်ထားလေသည်။

ထိုသူက...

“ရိက္ခာအဖွဲ့က သတင်းပို့ပါတယ်၊ ရိက္ခာတွေ အဆင်သင့်
ဖြစ်နေပါပြီ၊ အဲဒါ ကျွန်တော် အစာတွေထဲ အဆိပ်ခတ်ထားရမလား၊
အမိန့်ရှိပါခင်ဗျာ”

ဟု မေးလိုက်၏။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒ-သိမ်း) ❖ ၁၀၇

ရှိုးက...

“မင်းရဲ့အဆိပ်က သေချာရဲ့လား အဆိပ်မြွေဖြူ၊ သူတို့တွေ
ချက်ချင်းသေသွားလို့မဖြစ်ဘူးနော်၊ အဲသည်လို ချက်ချင်းဘုံးဘုံးလဲ
သေသွားယင် ငါ့ရဲ့သားကောင်တွေက အစားအစာနဲ့ အရက်တွေမှာ
အဆိပ်ခတ်ထားမှန်းသိသွားပြီး ဘယ်သူကမှ လက်ညှိုးနဲ့တောင် တို့
ကြည့်တော့မှာ မဟာတိုဘူး”

ဟု ပြောလိုက်၏။

အဆိပ်မြွေဖြူက...

“ဖိတ်ချပါ အမှောင်ရာဇာ၊ ချက်ချင်း မသေနိုင်ပါဘူး၊ စားမိ
သောက်မိတဲ့သူဟာ ချက်ချင်းအားအင်ကုန်ခမ်းသွားပြီး တော်တော်
ကြာလောက်မှ သေသွားမှာပါ”

“သူတို့ထဲမှာ အဆိပ်အကြောင်း နားလည်တဲ့လူတွေပါ လာ
နိုင်တယ်၊ အဲသည်လူတွေ ဟင်းလျာနဲ့အရက်တွေကို စစ်ဆေး ကြည့်
ယင်း အဆိပ်ခတ်ထားမှန်း လုံးဝမသိနိုင်ဖို့ကလည်း အရမ်း အရေး
ကြီးတယ်”

ဟု ပြောပြန်သည်။

အဆိပ်မြွေဖြူ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“ဟုတ်ကဲ့ ဒါကိုလည်း ကျွန်တော် တွက်ပြီးသားပါ”

ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားရှိုးက ပြုံးလိုက်လေသည်။

၁၀၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“မင်းကို ငါယုံကြည်ပြီးသားပါ။ ဒါတွေအားလုံး ပြီးသွား ယ
မင်းကို ငါမမေ့ပါဘူး။ အလုပ်ကိုသာ အောင်အောင်မြင်မြင် ဆော
ရွက်လုပ်ကိုင်ပါ အဆိပ်ခတ်တာ သူတို့တွေ လုံးဝမသိစေနဲ့”

ဟုပြော၏။

အဆိပ်မြေဖြူက...

“စိတ်ချပါ အမှောင်ရာဇာ၊ အဆိပ်ပါရဂူတွေ စမ်းသပ်ယ
တောင် မသိလိုက်နိုင်တဲ့ အဆိပ်ခတ်နည်းမျိုးကို ကျွန်တော် အသုံးပြ
မှာဖြစ်ပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရှိုဝူး ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

“ကောင်းပါပြီ ဒါဆိုယင် အလုပ်သွားစတော့”

အဆိပ်မြေဖြူက...

“သွားခွင့်ပြုပါဦး”

နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားရှိုဝူးသည် ဧည့်သည်တော်ပြည်
နယ်သိုင်းဆရာကြီးများဘက်သို့ လှည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

“ကဲ ခင်ဗျားတို့ အေးအေးဆေးဆေး အနားယူလိုက်ကြပါ
ဦး၊ ကျုပ် တခြားစီစဉ်စရာကလေးတွေ လိုက်ပြီးတော့ စီစဉ်စရာ
သေးလို့ သွားခွင့်ပြုပါဦး”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၀၉

“သွားပါ..သွားပါ”

“ဟာ..ရပါတယ်”

သိုင်းဆရာကြီးများက ကြည်ကြည်ဖြူဖြူပင် သွားခွင့်ပြု
ကြသည်။

ရှိုဝူးသည် အနီးရှိ ကျောက်လှေကားထစ်အစိုင်း အပေါ်သို့
တက်သွားလေသည်။

ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့်တက်မိလျှင် ကျောက်နံရံတစ်ခုက တားဆီး
နေသည်။

“ချပ်”

သူက လျှို့ဝှက်ခလုတ်တစ်ခု နှိပ်လိုက်၏။

ထိုအခါ...

“ဂျိမ်း”

တံခါးပွင့်သွားလေသည်။

ကျောက်လိုဏ်ခေါင်းအမိုးပေါ်တွင် လျှို့ဝှက်စွာရှိနေသော
အခန်းငယ်တစ်ခန်းအတွင်းသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

ထိုအခန်းတွင်းတွင် တစ်ကိုယ်လုံး အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်

ထားသောလူနှစ်ယောက်က အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေသည်။

အမြင့်မှ ခုန်ချလျှင် လေဟုန်ဝဲနိုင်သောဝတ်စုံများကို ကျန်
နန ဝတ်ဆင်ထားကြသည့် လူရွယ်နှစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

သူတို့၏ကျောပေါ်တွင် မြားကျည်တောက်ကြီးတစ်ခုစီ
လွယ်ဝိုးထား၏။

ထို့အပြင်...

လက်ထဲတွင် လေးတစ်လက်စီ အသင့်ကိုင်ဆောင်ထား
သည်။

ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားရှိဝူး၏ လက်ရွေးစင်မြားဝါ
သိုင်းသမားနှစ်ဦးပင်။

ရှိဝူးသည် အခန်းကျဉ်းကလေးထဲရှိ လျှို့ဝှက်မြားပစ်ပေါက်
တစ်ပေါက်မှ အပြင်ဘက်သို့ ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

ကျောက်ဆောင်ကြီးနှစ်ခုအကြားတွင် ကွင်းပြင်ကြီးရှိနေရာ
ထိုကွင်းပြင်ကြီးထဲ၌ စားပွဲ ကုလားထိုင်များချထားသည်။

စားပွဲ ကုလားထိုင်များတွင် နေရာယူထားကြသော
ပေါင်းတစ်ရာခန့်ကို အပေါ်စီးမှ အုပ်မိုး၍မြင်ရ၏။

ထိုမြားပစ်ပေါက်များမှဆိုလျှင် ကိုက်နှစ်ရာခန့် အဝေးတွင်
ရှိသည်။

မျက်လုံးစူးရှလျှင် သဲသဲကွဲကွဲ မြင်ရသည်။

ဤနေရာမှ မြားနှင့်လှမ်းပစ်လျှင် သေကွင်းကို ကောင်း
ကောင်းကြီးထိမှန်လိမ့်မည်။

“ဟေ့..မင်းတို့နှစ်ယောက် သည်ကိုလာကြစမ်း၊ ဟိုကိုကြည့်
စမ်း၊ ဟိုမှာတွေ့လား၊ အနက်ရောင်လင်းနို့ဝတ်စုံတွေ ဝတ်ထားတဲ့
နှစ်ယောက်ကို မြင်ရဲ့လား”

ဟု မေးလိုက်၏။

မြားဝါနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်က...

“မြင်ပါတယ် အမှောင်ရာဇာ၊ သူတို့က..”

“ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ မင်းတို့သိဖို့ မလိုဘူး၊ ငါပြောတာ
ကိုသာ သေသေချာချာ နားထောင်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ အမိန့်ရှိပါ”

ရှိဝူးက...

“သူတို့နှစ်ယောက်ထဲမှာ လူကောင် ခပ်ထွားထွားဟာ မင်း
တို့ပစ်ရမယ့် ပစ်မှတ်ပဲ၊ သူ့ကို မင်းတို့ဂရုစိုက်ကြည့်နေရမယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ ဘယ်တော့ လှမ်းပစ်လိုက်ရမလဲ”

ရှိဝူးက...

“ဟိုကွင်းထဲကနေပြီး ငါကိုယ်တိုင် မင်းတို့ကို အချက်လှမ်း
ပြလိုက်မယ်”

၁၁၂ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဘယ်လို အချက်ပေးမှာလဲ၊ အမိန့်ရှိပါခင်ဗျာ”

မြားဝိဇ္ဇာတစ်ယောက်က တိကျသေချာအောင် မေးလိုက်၏။

“ဟိုကွင်းလယ်မှာ မီးရှူးမီးပန်းတွေ လွှတ်ဖို့ငါစီစဉ်ထားတယ်၊ အဲသည်အတွက် ကျောက်အိုးလိုတယ်၊ မီးရှူးမီးပန်းတွေလွှတ်ဖို့၊ ဗျောက်အိုးတွေထည့်ဖောက်ဖို့ ချထားတဲ့ ကျောက်အိုးတစ်အိုးရှိတယ်၊ အဲသည်ကျောက်အိုးထဲကို ငါကိုယ်တိုင် အနီရောင်မီးပန်းတွေထည့်ပြီး ပစ်လွှတ်အချက်ပေးလိုက်တာနဲ့ မင်းတို့ကမြားနဲ့ပစ်ကြပေတော့”

ဟု ပြောလိုက်၏။

မြားဝိဇ္ဇာက...

“ဟုတ်ကဲ့ နားလည်ပါပြီ”

“သူ့ကို မြားနဲ့ပစ်ပြီးယင် မင်းတို့က ကွင်းကြီးရဲ့ဘေးနားကို လာပြီးတော့ ကိုယ်ယောင်ပြ၊ ငါတို့က မင်းတို့ကိုလိုက်ဖမ်းချင်ဟန်ဆောင်မယ်၊ အဲသည်အခါ မင်းတို့နှစ်ယောက်က ကျောက်တောင်အောက်ကို ခုန်ချပြီး လွတ်အောင်သာထွက်ပြေးပေတော့၊ နားလည်ကြလားဟေ့”

မြားဝိဇ္ဇာတစ်ယောက်က...

“ကျွန်တော်တို့ နားလည်ပါတယ်”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၁၃

ဟု ပြောလိုက်၏။

ရှိဇူးက...

“ကောင်းပြီ နားလည်ယင် ငါပြောတဲ့အတိုင်း စောင့်ကြည့်နေကြ”

ဟုပြောလိုက်လေသည်။

ထို့နောက်...

ရှိဇူးသည် မြားသမားနှစ်ယောက်၏ အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့၏။

ကျောက်လှေကားထစ်များအတိုင်း အောက်သို့ သွက်သွက်ပြန်ဆင်းလာခဲ့သည်။

လူငယ်များနှင့်မခြား ပေါ့ပါးသွက်လက်၍ လွန်စွာစိတ်မြန်သူဖြစ်လေသည်။

တစ်ခဏအတွင်း အကျဉ်းသားများထားရှိရာ လျှို့ဝှက်လိုက်ခေါင်းတစ်နေရာသို့ ရောက်သွားလေတော့သည်။

အတုနဲ့အစစ်

ပထဝီစွမ်းအားသိုင်းသမားရှိပူးသည် အမုန်းဘီလူးနှင့် အပြုံးဘီလူးတို့အား ချုပ်ထားသည့် အချုပ်ခန်းရှေ့သို့ ရောက်လာသည်။

ရှိပူးသည် အမုန်းဘီလူးတို့နှစ်ယောက်အား ချုပ်နှောင်ထားသော အချုပ်ခန်း၏ မျက်နှာချင်းဆိုင် နံရံဘေးတွင် ချထားသော လိုက်ကာအမည်းကြီးတစ်ချပ်ကို လက်ဖြင့်ဆွဲဖွင့်လိုက်လေသည်။

သံတိုင်ကြီးများ စိုက်ထားသော အချုပ်အခန်းတစ်ခန်း ပေါ်လာသည်။

ထိုအခါ...

ထိုအချုပ်ခန်းအတွင်း၌ ထိုင်နေသောသူမှာ...

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၁၅

“ဟင် ဟိုမှာ ဆရာပါလား”

“ဟုတ်တယ်”

အမုန်းဘီလူးနှင့် အပြုံးဘီလူး အကြီးအကျယ်အံ့ဩသွားရသည်။

သူတို့ မျက်လုံးများဖြူးသွားရသည်။

သူတို့ရှေ့ရှိ အကျဉ်းခန်းထဲတွင် မြင်ရသည်က အကျဉ်းသားတစ်ယောက်။

ချူရှင်းမှ ချူရှင်းဖြစ်နေသည်။

“ဒါက ဘာသဘောလဲကွ၊ ဆရာသခင် ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး သည်မှာ အဖမ်းခံနေရတာပါလိမ့်၊ ဧကန္တ တို့အယင် အဖမ်းခံလိုက်ရတာပဲဖြစ်ရမယ်”

“သည်လူကြီးက အင်မတန်ယုတ်မာလှချည်လား၊ သိုင်းပြိုင်ပွဲကျင်းပမယ်လို့ ဖိတ်ခေါ်ပြီး သူနဲ့ယှဉ်ပြိုင်မယ့်လူတစ်ယောက်ကို သည်လိုလုပ်တာ နည်းနည်းမှ မတရားဘူး”

ဟု ပြော၏။

“ဆရာ...ဆရာ”

စိတ်မထိန်းနိုင်တော့သည့်အဆုံး အပြုံးဘီလူးက တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် လှမ်းခေါ်လိုက်မိသည်။

“မင်း ဘယ်သူ့ကို ခေါ်တာလဲ”

၁၁၆ ❖ မိုးကျော်သူ

မေးသံထွက်ပေါ်လာသည်။

အချုပ်ခန်းထဲမှ ချူရှင်းက အပြုံးဘီလူးကို လှမ်းမေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

အပြုံးဘီလူးက...

“ကျွန်တော် ဆရာကိုခေါ်တာပါခင်ဗျာ၊ ဆရာ သည်အထဲကို ဘယ်တုန်းက ရောက်လာတာလဲဟင်”

“ငါ သည်အချုပ်ခန်းထဲမှာ အကျဉ်းသားဖြစ်နေတာ သုံးနှစ်ကျော်ပြီ”

ဟုပြော၏။

“ဗျာ”

ချူရှင်းနှင့်မိမိတို့ ဤတောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ရောက်သည်မှာ ဘာမှမကြာသေးပေ။

ယခု...

ချူရှင်းက သုံးနှစ်ကျော်ပြီဆို၏။

အပြုံးဘီလူး ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။

“မင်းတို့နှစ်ယောက်တူပါလားတဲ့ ချူရှင်းဟာ အစစ်မဟုတ်ဘူးကွ၊ အတူ ငါကမှ ချူရှင်းအစစ်၊ ဟား ဟား ဟား”

ထိုစကားကြောင့် အပြုံးဘီလူးတို့ ပိုပြီးအံ့သြသွား၏။

ထိုလူက....

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၁၇

“ငါ့အယောင်ဆောင်ပြီး အမှောင်ရာဇာ ရွေးချယ်ပွဲကိုတက်ရောက်လာတဲ့ ချူရှင်းအတူကို ငါကိုယ်တိုင် ဆုံးမရလိမ့်မယ်”

ထိုစဉ်...

ရှိုဝူးက အပြုံးဘီလူးတို့ဘက် လျှောက်လာသည်။

ကျောက်နံရံမှ လျှို့ဝှက်ခလုတ်တစ်ခုကို နှိပ်ချလိုက်၏။

“ဂျိမ်း”

ကျောက်တံခါးတစ်ချပ်က အပြုံးဘီလူးတို့၏ အချုပ်ခန်းသံတိုင်ရှေ့တွင် ပိတ်သွားလေတော့သည်။

ရှိုဝူးသည် အကျဉ်းသားချူရှင်း၏ရှေ့တွင် ပြန်ရပ်လိုက်၏။

ပြီးလျှင်...

“မင်း ငါပြောတဲ့အတိုင်း အောင်မြင်မှုရအောင်လုပ်ပါ၊ အောင်မြင်ရင် ငါပေးတဲ့ကတိအတိုင်း မင်းကို အကျဉ်းသားအဖြစ်က ရပ်စဲပေးမယ်၊ တောင်ထိပ်က ပြန်ဆင်းသွားတဲ့အခါ ရွှေဒင်္ဂါးတစ်သိန်းလည်းပေးလိုက်မယ်”

ဟုပြော၏။

ချူရှင်းက...

“ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ၊ အောင်မြင်မှုရအောင် ကျွန်တော် ကြိုးစားပါမယ်၊ နောက်တော့မှသာ ခင်ဗျားကတိကို မဖျက်ပါနဲ့”

၁၁၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“မင်း စိတ်ချပါ၊ ငါ ကတိတည်စေရမယ်”

“ကျွန်တော် အပြင်ကို ဘယ်တော့ထွက်ရမှာလဲ”

“အချိန်ကျယင် တံခါးလာဖွင့်ပေးလိမ့်မယ်၊ အဲသည်အခါ ကျယင် အပြင်ကို ထွက်လာခဲ့ပေါ့”

“ကောင်းပြီ”

“အထဲမှာ စားသောက်စရာနဲ့အရက်တွေ ပြည့်ပြည့်စုံစုံရှိရဲ့ လား”

“ရှိပါတယ်ဗျာ”

“ဟိုဆေးမှုန့်တွေကို အရက်ထဲမှာ နည်းနည်းစီထည့် သောက်ရဲ့လား”

“သောက်ပါတယ်”

“အဲသည်ဆေးမှုန့်ဟာ အင်မတန် အားပြည့်ရှင်လန်းစေတဲ့ ဆေးတစ်ပါးပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ကောင်းပြီ အချိန်ကျတော့ သေခလောက် လာပြီးဖွင့်ပေး လိမ့်မယ်”

ရှိဂူးက ခန်းဆီးအမည်းကြီးကို အပြင်ဘက်မှ ပြန်၍ဆွဲချ လိုက်၏။ အကျဉ်းခန်းထဲမှ ချူရှင်းကို အပြင်က မမြင်ရတော့ချေ။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၁၉

ရှိဂူးက...

“ဂျိမ်း”

အပြီးဘီလူးနှင့် အမုန်းဘီလူးတို့၏ရှေ့မှ ကျောက်တံခါး ကြီးကို ပြန်၍ဖွင့်လိုက်ပြန်သည်။

သံတိုင်များ အပြင်ကရပ်၍ ခါးထောက်ကြည့်လိုက်လေ သည်။

“ရှိဂူး...စောစောကပြောတော့ ကျွန်တော်တို့အခန်းထဲကို မြွေငန်းကြီးလွှတ်ပြီး ထပ်စစ်ဆေးမေးမြန်းမယ်ဆို၊ အခုတော့ ဘာဖြစ်လို့ မြွေငန်းကြီးကို မလွှတ်သေးတာလဲ”

အပြီးဘီလူးက အမြဲတိုက်ကာ မေးလိုက်၏။

ရုတ်တရက်..

ရှိဂူးက တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရလာဟန်ဖြင့် အရေးတကြီး ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

အမုန်းဘီလူးနှင့် အပြီးဘီလူးတို့ အံ့သြသွားကြလေသည်။

စကားမဆိုမိကြဘဲ အတွေးကိုယ်စီဖြင့် ငြိမ်နေကြသည်။

နှစ်ဦးသား ချူရှင်းအကြောင်းကို တွေးတောနေမိလေသည်။

“မင်းတို့နဲ့ အတူတူပါလာတဲ့ ချူရှင်းဟာ အစစ်မဟုတ်ဘူး ကွ၊ အတု၊ ငါကမှ ချူရှင်းအစစ်”

ထိုစကားများကို နှစ်ဦးသား ပြိုင်တူကြားယောင်နေရတာ

၁၂၀ ❖ မိုးကျော်သူ

သည်။ အတန်ကြာမှ အမုန်းဘီလူးက တိတ်ဆိတ်မှုကို စတင်ဖြိုခွဲလိုက်သည်။

“မင်း ဘယ်လိုထင်သလဲ”

အပြုံးဘီလူးက...

“ဘာကိုပြောတာလဲ”

“ဆရာချူရှင်း နှစ်ယောက်ဖြစ်လာတဲ့ကိစ္စကို ပြောတာ”

“အင်း...ငါလည်း သည်ကိစ္စကိုပဲ တွေးနေမိတာ၊ တော်တော် ဦးနှောက်ခြောက်စရာကောင်းနေပြီ”

“မင်းအထင်ပြောစမ်းကွာ၊ ဘယ်ဟာက တကယ့်အစစ်လဲ”

“ငါ မဝေခွဲတတ်ဘူး၊ မင်းကရော ဘယ်လိုယူဆသလဲ”

“ငါကတော့ သည်လိုထင်တယ်”

“ဘယ်လိုလဲ”

“ဟိုဆရာချူရှင်းဟာ အင်မတန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်တယ်၊ မာနသိပ်ကြီးတယ်၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ လူမထင်ဘူးကွ”

“ဟုတ်တယ်”

“အခု တို့နဲ့ပြန်တွေ့ရတဲ့ ဆရာဟာ မင်းအမြင်ပဲ၊ အယင်တုန်းကနဲ့ ဘယ်လောက်ကွာခြားနေသလဲ၊ ယပ်တောင်ရှင်ဖုန်းသစ်လေး သူ့ကိုလာပြီး စော်ကားတုန်းကဆိုယင် သည်းခံနေတာကို ပြန်ပြီး မြင်ယောင်ကြည့်စမ်း၊ အဲသည်တုန်းကဆိုယင် ဆရာ့ကိုကြည့်

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၂၁

ရတာ နည်းနည်းလေးမှ အားမရဘူး”

အမုန်းဘီလူးက သူ့ထင်မြင်ချက်ကိုပြောလျှင် အပြုံးဘီလူးလည်း ဇေဇေဝါဖြစ်လာမိသည်။

ချူရှင်းမှာ အယင်တုန်းကနှင့်မတူတော့သည်မှာ အမှန်ဖြစ်သည်။

ပြဒါးတစ်လမ်း သံတစ်လမ်းဆိုသကဲ့သို့ ကွာခြားချင်တိုင်း ကွာခြားနေလေတော့သည်။

၁၂၂ ❖ မိုးကျော်သူ

“အမုန်းဘီလူး”

အပြုံးဘီလူး၏ ခေါ်သံကြောင့် အမုန်းဘီလူး အတွေးစ
ပြတ်တောက်သွားရသည်။

“ဘာလဲ”

အပြုံးဘီလူးက...

“မင်းဟာ လျှို့ဝှက်တံခါးကြီးတွေကိုတောင် ဖွင့်နိုင်တယ်
မဟုတ်လား၊ သည်အချုပ်ခန်းတံခါးကိုကျတော့ မင်းက ဘာဖြစ်လို့
မဖွင့်နိုင်တာလဲ”

“ထူးဆန်းတဲ့သော့နဲ့ လျှို့ဝှက်စွာခတ်ထားတဲ့သော့ ဖြစ်နေ
လို့ပေါ့ကွာ”

အမုန်းဘီလူး အမူအရာပြောင်းသွား၏။

“ရှု...တိုးတိုး”

ဟု ပြောလိုက်၏။

အပြုံးဘီလူးက...

“ဘာသံကြားလို့လဲ”

“ခြေသံတစ်သံ ကြားတယ်၊ တို့ဘက်ကိုလာနေတာပဲ”

“ဟုတ်လား”

“ဟောရောက်လာပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၂၃

ခြေသံမှာ သူတို့နှစ်ယောက် အခန်းရှေ့၌ ရပ်သွားလေ
သည်။

ထိုစဉ်...

“ချောက်...ကလုပ်”

အသံများ ထွက်လာ၏။

ကျောက်နံရံတစ်ဘက်မှ လျှို့ဝှက်ချောင်းကြည့်ပေါက်က
လေး ပွင့်သွား၏။

ထိုအပေါက်ကလေးထဲမှ ငန်းမြွေကြီးတစ်ကောင်က ဆင်း
လာနေပြီဖြစ်၏။

ထို့နောက်...

“ချောက်”

လျှို့ဝှက်ချောင်းကြည့်ပေါက်လေးက ပြန်လည်ပိတ်သွား
သည်။

ငန်းမြွေကြီးမှာ ကျောက်နံရံအက်ကွဲကြောင်းကြီးအတိုင်း
ဆင်းလာနေ၏။

မြွေကြီးမှာ အလွန်ကြီးမားလှ၏။

မြွေကြီး၏မျက်လုံးနှစ်လုံးက တဝင်းဝင်းတောက်နေလေ
သည်။

လျှာကြီးများမှာလည်း ပြုတ်တစ်ပြုတ်တစ်နှင့် ထွက်ပေါ်နေ

၁၂၄ ❖ မိုးကျော်သူ

သည်။ မြွေကြီး၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ ပေါင်လုံးသာသာခန့် ရှိ၏။

ထို့ကြောင့်...

ထိုငန်းမြွေကြီးမှာ အလွန်ကြီးမားလှသော ဧရာမမြွေကြီး ဖြစ်သည်။

ဤမြွေကြီးမားသောမြွေကြီးကို အပြုံးဘီလူးထို့ မမြင်ဖူးကြ

ပေ။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ရုတ်တရက်မို့ အံ့သြနေကြလေ

သည်။

မျက်လုံးများမှာလည်း အပြူးသားနှင့်ရှိနေကြလေသည်။

အမုန်းဘီလူးက...

“အပြုံးဘီလူး”

ဟုခေါ်လိုက်သည်။

အပြုံးဘီလူးက ဆူးလိုက်၏။

“ဘာလဲ”

အမုန်းဘီလူးက တုန်ယင်စွာဖြင့်...

“ငါတို့နှစ်ယောက် သည်အခန်းထဲမှာ သေရတော့မယ်ထင်

တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

“အားမလျှော့စမ်းပါနဲ့ကွာ၊ ငါ သည်ကောင်ကြီးကိုဖက်ပြီ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၂၅

နပန်းလုံးမယ်”

အပြုံးဘီလူးက အားတင်းယင်းပြောသည်။

ပေါင်လုံးလောက်ကြီးမားသော ငန်းမြွေကြီးသည် သူတို့ နှစ်ယောက်အား စူးစိုက်ကြည့်နေချေပြီ။

နီရဲသော မျက်လုံးကြီးတစ်လုံးက အမုန်းဘီလူးကို ကြည့် လေသည်။

ကျန်မျက်လုံးကြီးတစ်လုံးက အပြုံးဘီလူးကို ကြည့်နေလေ သည်။

လျှာကြီးကလည်း ထုတ်လိုက် သွင်းလိုက်နှင့် ပြုတ်တစ်ပြုတ် တစ်ဖြစ်နေသည်။

“ဒုက္ခပဲ”

အမုန်းဘီလူးနှင့် အပြုံးဘီလူးတို့ ထိတ်လန့်ကာ နောက် ဆုတ်လိုက်ကြလေသည်။

မြွေကြီးက ပတ်ကြားအက်ကြားထဲမှ ထွက်လာပြီး အမုန်း ဘီလူးတို့ ရှိနေသည့် အခန်းတွင်းသို့ ရောက်လာ၏။

အမုန်းဘီလူးက...

“နည်းတဲ့ကောင်ကြီး မဟုတ်ဘူး”

အပြုံးဘီလူးက...

“အေးကွ သူက တခြားမြွေတွေလို အစွယ်နဲ့ပေါက်မှာမို့

၁၂၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ဟုတ်ဘူး၊ ပါးစပ်ဖြူပြီး ငါတို့ကို တစ်ခါထဲမြို့ချလိုက်မှာ”

“မြေမြို့ခံရမှာ အတော်ကို အသည်းယားစရာကောင်းတာပဲ”

နှစ်ယောက်သား နောက်ဆုတ်လိုက်ကြလေသည်။

မြေကြီးက မျက်လုံးပြူးကြီးဖြင့် ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်နေသည်။

ထို့နောက် ရှေ့သို့လျှော့ခနဲ တိုးထွက်လာလေသည်။

အမုန်းဘီလူးတို့ ပိုပြီးနောက်ဆုတ်လိုက်ကြသည်။

“ရှား”

မြေကြီး၏ နှာမူတ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

မြေကြီးသည် လူနံ့ရသွားပြီဖြစ်သည်။

အမုန်းဘီလူးတို့ဘက်သို့ ဦးတည်လိုက်တော့သည်။

အမုန်းဘီလူးက...

“ခုလိုဒုက္ခရောက်ရတာ မင်းကြောင့်”

အပြုံးဘီလူးကို အပြစ်တင်လိုက်လေသည်။

အပြုံးဘီလူးက...

“ငါက ဘာလုပ်လို့လဲ”

“မင်းက စိန်ခေါ်လိုက်တော့ သူက မြေကြီးကိုလွှတ်လိုက်

တာပေါ့”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၂၇

အပြုံးဘီလူး နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

“ငါက တမင်အရဲ့တိုက်ပြီး ပြောလိုက်တာကွ”

“အေးလေ ခုတော့ ဒုက္ခရောက်ရပြီ မဟုတ်လား”

အမုန်းဘီလူးက အပြစ်တင်လိုက်သည်။

အပြုံးဘီလူး ပခုံးတွန့်လိုက်လေသည်။

“လွှတ်လိုက်တော့ကော ငါက ကြောက်နေရမှာလား”

ရုတ်တရက် မြေပေါ်ခြေဆောင့်ကာ မြေကြီး၏ အမြီးပိုင်း

သို့ခုန်သွားလိုက်လေသည်။

“မင်း ဘာလုပ်မလို့လဲ”

အမုန်းဘီလူးက အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားလေသည်။

အပြုံးဘီလူးက...

“သည်မြေကြီးကို အမြီးကကိုင်ရှိက်ပြီး ဆုံးမလိုက်မယ်လေ”

အော်ပြောယင်း မြေကြီး၏အမြီးပိုင်းသို့ ရောက်သွားပြီး

အမြီးကို လှမ်းဆွဲလိုက်လေသည်။

“ရွီး”

မြေကြီးက တွန်သံတစ်ချက်ပေးကာ အမြီးကိုလှုပ်ယမ်းလိုက်ရာ အပြုံးဘီလူးကို ရိုက်ထုတ်လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

“ဖြန်း”

၁၂၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“အား”

ပြင်းထန်သော ရိုက်ချက်ကြောင့် အပြုံးဘီလူး အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

“ဟာ”

အမုန်းဘီလူး ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

“ရှါး”

မြွေကြီးက လဲကျသွားသော အပြုံးဘီလူးကို လျင်မြန်စွာ ရစ်ပတ်လိုက်လေသည်။

အပြုံးဘီလူး ဒုက္ခရောက်ရတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

“မဖြစ်ဘူး”

အမုန်းဘီလူး လက်ဝိုက်ကြည့်မနေနိုင်တော့ဘဲ မြွေကြီးထံ သို့ ခုန်ဝင်သွားလေသည်။

“ဦး”

မြွေကြီးမှာ တိုက်ခိုက်ရန် တမင်လေ့ကျင့်သင်ကြားထားသည့်အလား အမြီးဖြင့် ရိုက်ထုတ်လိုက်လေသည်။

ကျဉ်းမြောင်းသော အချုပ်ခန်းတွင်း ရောက်နေရကာ အမုန်းဘီလူး လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရှောင်တိမ်းနိုင်ခြင်းမရှိဘဲ အမြီးဖြင့် အရိုက်ခံလိုက်ရတော့သည်။

“ဝုန်း”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၂၉

“အား”

အမုန်းဘီလူး လွင့်စဉ်သွားတော့သည်။

နှစ်ယောက်သား ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပါ။

မြွေကြီး၏ မြို့ချစားသောက်ခြင်းခံရတော့မည် ဖြစ်သည်။

အမုန်းဘီလူးတို့ ဒုက္ခရောက်နေစဉ်...

“ဟား...ဟား...ဟား”

ရယ်မောသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို

ကြားလိုက်ရလေတော့သည်။

၁၃၀ ❖ မိုးကျော်သူ

အပြုံးဘီလူးနှင့် အမုန်းဘီလူးတို့ ပြန်ရောက်မလာဘဲ အ
တန်ကြာအောင် ပျောက်ဆုံးနေသဖြင့် ချူရှင်းနှင့်ကျင်းလင်ဝါးတို့
စိတ်ပူလာကြလေသည်။

ချူရှင်းက...

“အပြုံးဘီလူးတို့ အခက်ကြုံနေပြီထင်တယ်၊ မင်းတို့ မသိ
မသာ လိုက်ရှာကြည့်ကြပါ”

ဟု မီးဘီလူး၊ လေလိုက်ဘီလူးနှင့် ရေဘီလူးတို့အား တီး
ဓားပြောလိုက်သည်။

“ကောင်းပါပြီ ဆရာ”

မီးဘီလူး၊ လေလိုက်ဘီလူးနှင့် ရေဘီလူးတို့လည်း လူခွဲကာ
မသိမသာ ထွက်သွားကြလေတော့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၃၁

အန္တရာယ် .

မီးဘီလူးသည် ပတ်ဝန်းကျင်အား သတိမပြတ်အကဲခတ်
ကာ လျှောက်လာ၏။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်နေသည်။

မည်သည့်ထူးခြားချက်မျှ မတွေ့ရချေ။

မီးဘီလူးသည် သတိထား လျှောက်လှမ်းလာသင်း
ကျောက်ဂူတစ်ခုထဲ ဝင်ရောက်လာခဲ့၏။

ကျောက်ဂူမှာ ကျယ်ဝန်းပြီး အခန်းခန်းရှိနေပေသည်။

ကျောက်ဂူထဲတွင် လူရှင်းကာ တိတ်ဆိတ်နေ၏။

မီးဘီလူး မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။

“ဘယ်သူမှလည်း မတွေ့ပါလား”

၁၃၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ရေရွတ်ယင်း လျှောက်လာသည်။

ထိုစဉ်...

ကျောက်အခန်းတစ်ခုထဲမှ အသံအချို့ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကိုကြားလိုက်ရ၏။

မီးဘီလူး တုန်ဆိုင်းမနေပါ။

အသံကြားရာအခန်းဆီ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်သွားလိုက်

သည်။

အခန်းထဲ ဝင်ကြည့်သောအခါ...

“ဟင်”

မီးဘီလူး အံ့သြသွား၏။

အကြောင်းမှာ...

ဘာမှမတွေ့ရ၍ပင် ဖြစ်သည်။

“စောစောက အသံကြားပါတယ်၊ အခု ဘာမှလည်း မတွေ့

ပါလား”

မီးဘီလူး လွှတ်ခနဲ ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

ထို့နောက်...

အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ထိုစဉ်မှာပင်...

“ဝုန်း”

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၃၃

အသံတစ်ချက်နှင့်အတူ မီးခိုးငွေ့များထွက်ပေါ်လာသည်။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် အခန်းတစ်ခုလုံးအား ဖုံးလွှမ်းသွား

လေသည်။

မည်သည့်အရာကိုမျှ သဲကွဲစွာ မတွေ့ရတော့ချေ။

မီးဘီလူး ရင်ထိတ်သွားသည်။

အန္တရာယ် အငွေ့အသက်အား စတင်ခံစားလာရပြီဖြစ်

သည်။

သူက မျှတ်စီနှင့်နားကို ရှင်ရှင်ထားကာ ပတ်ဝန်းကျင်အား
ဝေ့စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် မီးခိုးငွေ့များကြားမှ လူရိပ်များထွက်ပေါ်လာသည်
ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

လူရိပ်များသည် လျင်မြန်စွာ ရောက်ရှိလာပြီး မီးဘီလူး
အား ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်လာကြ၏။

မီးဘီလူး သတိကြီးစွာထားကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်
သည်။

မီးခိုးများဖုံးလွှမ်းနေသော အခန်းထဲ၌ ပြင်းထန်သော တိုက်
ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

၁၃၄ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

မီးဘီလူး၏ ပြင်းထန်သော တိုက်ခိုက်မှုအောက်ဝယ် ရန်သူများတစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျသွားလေသည်။

မီးဘီလူး ရယ်မောကာ...

“ငါ့ကို ထောင်ချောက်ဆင် တိုက်ခိုက်လို့ရမယ်များ ထင်သလား။ ဟား ဟား ဟား”

သဘောကျစွာ ပြောဆိုလိုက်သည်။

ရန်သူများ နောက်ဆုတ်သွားသည်။

မီးဘီလူးက...

“မင်းတို့ ထွက်ပြေးကြတော့မလို့လား”

ရန်သူများသည် နောက်ဆုတ်သွားပြီး တပြိုင်နက်ထဲမှာပင် လက်နက်ပုန်းများဖြင့် တိုက်ခိုက်လာကြသည်။

မီးဘီလူး ရင်ထိတ်သွားသည်။

စကားပင် မဆိုနိုင်တော့ချေ။

မီးခိုးငွေ့များကြားမှ တိုးထွက်လာသော လက်နက်ပုန်းများ

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၃၅

သည် ကာကွယ်ရန်ခက်ခဲကာ အန္တရာယ်ကြီးလှသည် မဟုတ်ပါလား။

“တောက်..တော်တော် ဉာဏ်များတဲ့ကောင်တွေပါလား”

သူက စိတ်ထဲ မကျေမနပ် ရေရွတ်လက်မိသည်။

“ဝှစ်..ဝှစ်..ဝှစ်”

လေတိုးသံများနှင့်အတူ လက်နက်ပုန်းများ ပလူပျံရောက်ရှိလာ၏။

မီးဘီလူးသည် အင်္ကျီလက်အိုးဖြင့် ဝေ့ယမ်းကာကွယ်နေရသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ရန်သူအချို့သည် ရှေ့တိုးကာ တိုက်ခိုက်လာကြလေသည်။ မီးဘီလူး ဒေါသထွက်လာသည်။

“သွားစမ်း”

အော်ငေါက်ကာ ချဉ်းကပ်လာသူများအား တကြမ်းတတိုက် ခိုက်လိုက်လေသည်။

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

ကျယ်လောင်သောအသံများထွက်ပေါ်လာသည်။

ရန်သူများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လွင့်စဉ်သွားကြသည်။

၁၃၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ရန်သူများအား တိုက်ခိုက်နေရ၍ လက်နက်ပုန်းများအား
သတိမမူမိဘဲ ဖြစ်သွားသည်။

ထိုအခါ...

“ဒုတ်”

“အင့်”

လက်နက်ပုန်းတစ်ခုသည် သူ၏ပခုံးအား စိုက်ဝင်သွားလေ
သည်။

မီးဘီလူး ယိုင်ထွက်သွားစဉ်...

“ယား”

ရန်သူတစ်ယောက်က ညာသံပေးကာ ခုန်ဝင်လာလေ
သည်။

“သွားစမ်း”

မီးဘီလူး အော်ငေါက်ကာ လက်ဝါးတစ်ချက် ရိုက်ထုတ်
လိုက်သည်။

လက်ဝါးသည် ရန်သူ၏ရင်ဝတည့်တည့် တိုးဝင်သွားသည်။

ထိုလူက ရှောင်တိမ်းခြင်းမပြုဘဲ ဓားကိုပစ်လွှတ်လိုက်

သည်။

မီးဘီလူး မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

လက်ဝါးအား ရုပ်သိမ်းကာ ကမန်းကတန်း ခုန်ရှောင်ပေး

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၃၇

လိုက်ရသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဓားရှောင်တစ်ချက် ဝင်းလက်သွား၏။

အသင့်စောင့်ကြိုနေသော ရန်သူက ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်

လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

မီးဘီလူး မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

ဘေးဘက်သို့ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်သည်။

သို့တိုင်...

လူချင်းနီးကပ်နေ၍ အပြည့်အဝရှောင်တိမ်းနိုင်တော့ပါ။

ရန်သူ၏ဓားဦးသည် သူ၏ဝမ်းဗိုက်အား ရှပ်ထိသွားလေ

သည်။

“အား”

မီးဘီလူး လွှတ်ခနဲအော်ကာ ဒယီးဒယိုင်ဖြင့် နောက်

ဆုတ်သွား၏။

ရုတ်တရက်...

သူယိုင်ထွက်သွားရာ ကြမ်းပြင်အောက်မှ လက်နှစ်ဘက်

ပေါ်ထွက်လာသည်။

မီးဘီလူး အထိတ်တလန့်ဖြင့် ခုန်ထွက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်

သည်။

သို့သော်...

၁၃၈ ❖ မိုးကျော်သူ

မလွတ်မြောက်တော့ပါချေ။
 လက်နှစ်ဘက်သည် သူ၏ခြေထောက်ကို လှုပ်ရှား၍မရ
 အောင် ဖမ်းချုပ်ထားလိုက်တော့သည်။
 မီးဘီလူး တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်လိုက်၏။
 ထိုစဉ်မှာပင်...
 ဓားကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင်ထားသော ရန်သူများသည် သူ့အား
 ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြလေသည်။
 မီးဘီလူး စိတ်လျော့လိုက်ရ၏။
 ခြေထောက်ဖမ်းချုပ်ထားသော ရန်သူအား တိုက်ခိုက်မည်
 ဆိုပါက သူလည်း လွယ်မည်မဟုတ်ချေ။
 တိုက်ခိုက်လိုက်လျှင်လည်း ခြေထောက်နှစ်ဘက် လှုပ်ရှား
 မရပါချေ။ သူက သက်ပြင်းချကာ မလှုပ်ရှားဘဲ နေလိုက်၏။
 ရန်သူများသည် ဓားဦးဖြင့် ချိန်စွယ်ကာ သူ့အားဖမ်းချုပ်
 လိုက်ကြသည်။
 မီးဘီလူးမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ရန်သူများ၏ ဖမ်းချုပ်ခြင်းခံ
 လိုက်ရလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၃၉

နောက်တစ်ယောက်

လေလိုက်ဘီလူး...။
 မီးဘီလူး အဖမ်းခံရချိန်တွင် လေလိုက်ဘီလူးသည် တခြား
 လမ်းမှ လျှောက်လာသည်။
 မကြာမီ။
 သူက ကျောက်ဂူအနီး ရောက်ရှိလာသည်။
 ကျောက်ဂူတဝိုက် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူရိပ်လူယောင်ပင်
 မတွေ့ရချေ။
 နောက်ဆုံး သူက ကျောက်ဂူထဲဝင်ကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်
 သည်။
 သူက သတိထား၍ ကျောက်ဂူထဲ လှမ်းဝင်လိုက်လေသည်။

၁၄၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ကျောက်ဂူထဲ လှမ်းဝင်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက်...

“ဝေါ”

မြည်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

ကျောက်ဂူအစိုးပေါ်မှ ပိုက်ကွန်တစ်ခု အုပ်စိုးကျလာ၏။

မမျှော်လင့်သောဖြစ်ရပ်မို့ လေလိုက်ဘီလူး အငိုက်မိသွား

သည်။

ပိုက်ကွန်သည် သူ၏တစ်ကိုယ်လုံးအား ဖုံးလွှမ်းသွားလေ

သည်။

သူက ပိုက်ကွန်ထဲ ရောက်သွားသည်နှင့် တပြိုင်နက်တည်း

မှာပင်...

“ဟား...ဟား...ဟား”

ရယ်မောသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

လက်နက်ကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင်ထားသော လူအချို့ထွက်

ပေါ်လာသည်။

သူတို့သည် ငါးသဖွယ်ဖြစ်နေသော လေလိုက်ဘီလူးအား

ကြည့်ကာ...

“မင်း ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ”

လှောင်ပြောင် ပြောဆိုလာကြသည်။

ပိုက်ကွန်ကြိုးအား ဆွဲတင်းကာ ဖမ်းဆီးရန် ပြင်လာကြ

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၄၁

သည်။ လေလိုက်ဘီလူး နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

“ငါ့ကို လွယ်လွယ်နဲ့ ဖမ်းလို့ရမယ်ထင်ယင် မှားသွားမှာ ပေါ့”

စကားဆုံးလျှင် ဓားဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက်..

ပိုက်ကွန်အား ထိုးခွဲကာ ဝေယမ်းပစ်လိုက်လေသည်။

“ထောက်...ထောက်”

ဓားချက်ကြောင့် ပိုက်ကွန်မှာ ပြတ်တောက်သွား၏။

လေလိုက်ဘီလူးသည် ပိုက်ကွန်အား ဖြတ်တောက်ပြီး

နောက် ခုန်ထွက်လာသည်။

“ဟင်”

“ဟာ”

အဖြစ်အပျက်မှာ အလွန်လျင်မြန်လွန်း၍ ရန်သူများ ပါးစပ် အဟောင်းသား ဖြစ်သွားကြလေသည်။

အတန်ကြာမှ သတိဝင်လာကြပြီး..

“ဝိုင်းထား”

“မလွတ်စေနဲ့”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် အော်ဟစ်ကာ ဝိုင်းရံလာကြ၏။

လေလိုက်ဘီလူး ရယ်မောကာ...

၁၄၂ ❖ မိုးကျော်သူ

“မင်းတို့ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ”

ပြောပြောဆိုဆို ဓားကိုလက်အား ဝေယမ်းကာ တိုက်ခိုက်
လိုက်သည်။

ဝင်းလက်သော ဓားရောင်များ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ရန်သူများ ထိတ်လန့်သွားကြသည်။

လေလိုက်ဘီလူး၏ ဓားချက်များသည် လျင်မြန်ပြင်းထန်
လွန်းလှသည် မဟုတ်ပါလား။

ကပွာကယာ ကာကွယ်လိုက်ကြသော်လည်း...

“အား”

“အွန်”

“အမယ်လေး”

ရှေ့ဆုံးမှရန်သူသုံးဦး မကာကွယ်နိုင်ကြပါ။

လေလိုက်ဘီလူး၏ လျင်မြန်သောဓားချက်အောက်ဝယ်
တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျသွားလေသည်။

ရန်သူများ ထိတ်လန့်သွားကြသည်။

လေလိုက်ဘီလူး၏ သိုင်းပညာ မခေမုန်းလည်း ရိပ်စားမိ
သွားကြသည်။

“ဝိုင်းတိုက်ကြဟေ့”

တစ်ယောက်က အော်ယင်း သတိပေးလိုက်၏။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၄၃

ထို့နောက်...

လက်နက်ကိုယ်စီဖြင့် အုပ်စုစု တိုက်ခိုက်လာကြလေသည်။

လေလိုက်ဘီလူး မဲ့လိုက်၏။

“လူအများကြီးနဲ့ ငါ့ကို တိုက်လို့ရမယ်များ ထင်နေသလား”

ကြိုးဝါးယင်း တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

“ချင်...ချင်”

“ယား”

ဓားချင်းထိခတ်သံ၊ အော်ဟစ်ညာသံပေးသံများ ထွက်ပေါ်
လာလေသည်။

လူရိပ်များလည်း ရောထွေးသွားသည်။

“အား”

“အွန်”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

လေလိုက်ဘီလူး၏ဓားချက်မိကာ ရန်သူနှစ်ဦး ထပ်မံလဲကျ
သွားသည်။

မိမိအဖော်များ သေဆုံးသွားသည်ကိုတွေ့လျှင် ရန်သူများ
ဒေါသထွက်လာကြသည်။

“တောက်...ဒီကောင့်ကို အလွတ်မပေးနဲ့”

“ကြာတယ် အသေသတ်ပစ်ကွာ”

၁၄၄ ❖ မိုးကျော်သူ

ခံပြင်းစွာ ရေရွတ်ယင်း ပြေးဝင်လာကြသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“လာခဲ့ ငါ့အကြောင်းသိရမယ်”

ကြိုးဝါးကာ ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ဓားဦးသည် ရှေ့ဆုံးမှ ရန်သူအား ထိုးစိုက်သွားသည်။

တစ်ဖန်...

နောက်ဘက်မှ ဝင်လာသောရန်သူအား ခြေဖြင့်နောက်ပြန်

ကန်ကျောက်လိုက်၏။

“ဝုန်း”

“အား”

ရန်သူနှစ်ဦး စူးရှစွာအော်ကာ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် လဲကျ
သွားသည်။

“ဟင်”

ကျန်လူများ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြသည်။

နောက်သို့လည်း ဆုတ်သွားကြသည်။

သူတို့သည် လေလိုက်ဘီလူးအား မယှဉ်နိုင်မှန်း နားလည်
သွားကြသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“လာခဲ့လေ၊ ကြောက်နေကြပြီလား”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (၃-သိမ်း) ❖ ၁၄၅

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ရန်သူများ ဘာမှမပြောပါ။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် အချက်ပြပြီးနောက် အထုပ်
တစ်ထုပ်အား ကြမ်းပေါ်ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။

“ဝုန်း”

အသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

တဆက်တည်းပင်...

မီးခိုးလုံးများ အူထွက်လာသည်။

ရုတ်တရက်မို့ လေလိုက်ဘီလူး ရင်ထိတ်သွားလေသည်။

ချက်ချင်းပင် နောက်သို့ခုန်ဆုတ်လိုက်၏။

အသက်ကိုလည်း အောင်ထားလိုက်သည်။

အဆိပ်ငွေ့များဖြစ်နေလျှင် အန္တရာယ်ပေးနိုင်သည့် မဟုတ်
ပါလား။

သို့သော်...

အတော်လေးကြာသည်အထိ ဘာမှမထူးခြားပါချေ။

အဆိပ်ငွေ့များမဟုတ်ဘဲ မီးခိုးငွေ့များသာဖြစ်ကြောင်း
လေလိုက်ဘီလူး နားလည်လိုက်၏။

တဆက်တည်းပင်...

ရန်သူများသည် ထွက်ပြေးရန်အတွက် အကွက်ဆင်သွား

၁၄၆ ❖ မိုးကျော်သူ

သည်ဟု ကွက်ဆမိလိုက်သည်။

မကြာမီ။

မီးခိုးများ လွင့်ပါးပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ထိုအခါ...

သူတို့ထင်ထားသလိုပင် ရန်သူများရှိမနေတော့ချေ။

မီးခိုးငွေ့အား အကာအကွယ်ယူကာ ထွက်ပြေးသွားကြပြီ

ဖြစ်သည်။

လေလိုက်ဘီလူး ခြေတစ်ချက်ဆောင့်လိုက်သည်။

“မင်းတို့ ပြေးလို့လွတ်မလား”

ကြိုးဝါးယင်း ကျောက်ဂူလမ်းအတိုင်း ပြေးလိုက်သွားလေ

တော့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၄၇

ကျောက်ဂူအတွင်းပိုင်း၌ ကျယ်ဝန်းသည်။

ကျောက်တုံးများကိုလည်း တွေ့ရသည်။

မည်သည့်ထူးခြားချက်မျှ မတွေ့ရချေ။

လေလိုက်ဘီလူး ခြေလှမ်းရပ်သွားသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း မျက်စိကစားကြည့်လိုက်သည်။

အတန်ကြာအောင် အကဲခတ်ကြည့်ပြီးနောက်...

“သူတို့ ဘယ်ရောက်သွားတာပါလိမ့်”

လွတ်ခနဲ ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

ရန်သူများ မည်သည့်နေရာ ရောက်ရှိသွားပါသနည်း။

အတော်လေးကြာအောင် တွေးတောစဉ်းစားပြီးနောက်...

“ကျောက်ဂူထဲမှာ လျှို့ဝှက်လမ်းတွေများ ရှိနေသလား

မသိဘူး”

ဟုတွေးလိုက်၏။

သူက ခြေလှမ်းရွေ့ရန် ပြင်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်...

“ဝုစ်..ဝုစ်..ဝုစ်”

လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ကျောက်တုံးများနောက်ကွယ်မှ လက်နက်ပုန်းများ တရ

စပ်ပစ်လွှင့်လာသည်။

၁၄၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဟင်”

လေလိုက်ဘီလူး ရင်ထိတ်သွားသည်။

ချက်ချင်း ဘေးသို့ခုန်ထွက်ကာ ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်ရသည်။

အကယ်၍သာ...

သူက သတိမထားဘဲ လျင်မြန်မှုမရှိလျှင် ဒုက္ခရောက်သွား

မည် ဖြစ်သည်။

အစစအရာရာ သတိထားခဲ့၍သာ အန္တရာယ်မကြုံခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ လေလိုက်ဘီလူး မကျေမနပ် ဖြစ်သွားသည်။

“ဟေ့..ဘယ်သူလဲ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်လုပ်တာ သတ္တိရှိယင် ထွက်ခဲ့စမ်း”

ဟု စိန်ခေါ်လိုက်သည်။

မရှေးမနှောင်းမှာပင်...

“ဟူး”

“ဟူး”

အဝတ်အစားလေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး ကျောက် တုံးနောက်ကွယ်မှ လူတစ်စု ထွက်လာ၏။

အားလုံးပင် အနက်ရောင် အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထား

ကြသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၄၉

ဓားကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင်ထားပြီး ခက်ထန်သော ရုပ်သွင် များရှိကြသည်။

စောစောက ရန်သူများထက် အဆင့်မြင့်သည်ဟု လေလိုက် ဘီလူး နားလည်လိုက်သည်။

ဝတ်စုံနက်များသည် လေလိုက်ဘီလူးထံသို့ တဟုန်ထိုး ပြေးဝင်လာကြပြီး တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသည်။

လေလိုက်ဘီလူး ခံပြင်းဒေါသ ထွက်နေသည့်အလျောက်...

“သိကြသေးတာပေါ့ကွာ”

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်သည်။

တဆက်တည်းပင်...

ဓားဆွဲထုတ်ကာ ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဝတ်စုံနက်များကလည်း ဘာမှမပြောဘဲ အတင်းဖိတိုက်နေ သည်။

ကျောက်တုံးများအနီး ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ် ပေါ်လာသည်။

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

စူးရှကျယ်လောင်သော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

၁၅၀ ❖ မိုးကျော်သူ

သည်။ ဝတ်စုံနက်များ ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားသည်
 အချို့က နောက်ဆုတ်သွားကြသည်။
 လေလိုက်ဘီလူး အလွတ်မပေးပါ။
 တရုတ်ကြမ်းပင် လိုက်လံတိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

ဝတ်စုံနက်များ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျသွား၏။
 သူတို့သည် လေလိုက်ဘီလူးအား ကြောက်ရွံ့သွားကြ

သည်။

“ပြေးကြဟေ့”

အော်ဟစ်ကာ ဒရောသောပါး ထွက်ပြေးစွားကြလေသည်။

◆ ◆ ◆

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၅၁

ဝတ်ရုံနီ

ဝတ်စုံနက်များ ထွက်ပြေးသွားကြပြီ ဖြစ်သည်။

“ဟား...ဟား...ဟား”

လေလိုက်ဘီလူး သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ကဲ...စမ်းကြည့်ချင်သေးတယ်ဆို ဘာတတ်နိုင်ကြသေးလဲ”

ဟု ကြိုးဝါးလိုက်၏။

ထိုစဉ်...

“ဟား...ဟား...ဟား”

ကျယ်လောင်သော ရယ်မောသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ

လေသည်။

“ဟင်”

၁၅၂ ❖ မိုးကျော်သူ

လေလိုက်ဘီလူး ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသည်။
ကယျာကယာဖြင့် ရယ်မောသံထွက်လာရာသို့ လှည့်ကြည့်
လိုက်သည်။

ထိုအခါ...

ကျောက်တုံးတစ်တုံးပေါ်၌ လူတစ်ယောက် ရပ်နေသည်ကို
တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုလူသည် တစ်ကိုယ်လုံး အနီရောင်အဝတ်အစားများ ဝတ်
ဆင်ထားသလို အနီရောင်ဝတ်ရုံကြီးတစ်ထည် လွှမ်းခြုံထားလေ
သည်။

လေလိုက်ဘီလူး မျက်မှောင်ကုပ်သွား၏။

ထိုလူသည် သိုင်းပညာမခေဟု ရိပ်စားမိလေသည်။

ထိုလူသည် သူ့အားကြည့်ကာ ရယ်မောနေလေသည်။

လေလိုက်ဘီလူး ကျွဲခြီးတိုသွားသည်။

ထိုလူအား မကျေမနပ်ကြည့်ကာ...

“ခင်ဗျား ဘာရယ်တာလဲ”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ထိုလူ ရယ်မောရာမှ ရပ်တန့်လိုက်သည်။

တစ်ဖန်...

လေလိုက်ဘီလူးအား လက်ညှိုးထိုးကာ...

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၅၃

“မင်းကို သဘောကျလို့ပါ”

ဟု ပြုံးစေ့စေ့ဖြင့် ပြောလာသည်။

“ဘာဗျ”

လေလိုက်ဘီလူး၏အသံ ဟိန်းထွက်လာသည်။

ထိုလူက...

“ကျုပ်က မင်းကို သဘောကျလို့ရယ်မိတာပါ”

ဟု ထပ်ပြောလာသည်။

လေလိုက်ဘီလူး၏မျက်နှာ တင်းမာသွားသည်။

အံတစ်ချက်ကြိတ်ကာ...

“ခင်ဗျား သေချင်နေပြီထင်တယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထိုလူ ပခုံးတွန့်လိုက်၏။

ခေါင်းတစ်ချက်ယမ်းကာ...

“ကျုပ် မသေချင်သေးပါဘူး”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ထိုလူက ဝတ်ရုံနီအား ပုတ်ပြကာ...

၁၅၄ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဝတ်ရုံနီလို့ပဲ မှတ်ထားပေါ့”
 ခပ်ပေါ့ပေါ့ ပြောလာသည်။
 ထိုလူသည် မိမိအား အထင်အမြင်သေးဟန်ရှိကြောင်း လေ
 လိုက်ဘီလူး သိလိုက်၏။
 ထို့ကြောင့်...
 စိတ်ထဲ ခံပြင်းလာ၏။
 အံတစ်ချက်ကြိတ်ကာ...
 “ခင်ဗျားက အတော်လေး ဘဝင်မြင့်တဲ့ပုံပေါက်နေတာကိုး”
 ဟု ပြောလိုက်သည်။
 ဝတ်ရုံနီဆိုသူက ရယ်မောကာ...
 “မင်းကကော အထင်သေးစရာ ကောင်းနေတာကိုး”
 လှောင်ပြောင်လိုက်၏။
 လေလိုက်ဘီလူး ဒေါသထွက်သွားသည်။
 ခြေတစ်ချက်ဆောင့်ကာ...
 “ခင်ဗျား သေချင်ပြီထင်တယ်”
 ငေါက်လိုက်သည်။
 ဝတ်ရုံနီ နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။
 “မင်းက ဘာများတတ်နိုင်မှာမို့လဲ”
 ဟု ပြောလိုက်သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင် (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၅၅

“တောက်”
 လေလိုက်ဘီလူးမှာ အစော်ကားခံရ၍ ဒေါသခြောင်းခြောင်း
 ထွက်သွားသည်။
 ဓားရိုးအား တင်းကြပ်စွာဆုပ်ကိုင်ယင်း...
 “သိကြသေးတာပေါ့၊ ခင်ဗျား ဘယ်လောက်ကြီးကျယ်နိုင်
 မှာမို့လဲ”
 စကားဆုံးလျှင် ခြေတစ်ချက်ဆောင့်ကာ ခုန်ထွက်လိုက်၏။
 သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် လေထဲကျွမ်းပစ်ကာ ဝတ်ရုံနီထံ တိုး
 ထွက်သွားလေသည်။
 ဝတ်ရုံနီက...
 “ကိုယ်ဖော့ပညာကတော့ မဆိုးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် မင်းဘာ
 မှတတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး”
 စိတ်ပျက်သောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
 လေလိုက်ဘီလူး ဘာမှမပြောပါ။
 သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ဝတ်ရုံနီရှိရာ ရောက်ရှိသွားပြီးနောက်
 ဓားဖြင့် ခုတ်ချလိုက်လေသည်။
 သူ၏လှုပ်ရှားမှုမှာ လျင်မြန်တိကျလွန်းလှပေသည်။
 သို့သော်...
 ဝတ်ရုံနီက တုန်လှုပ်မသွားပါ။

၁၅၆ ❖ မိုးကျော်သူ

တစ်ချက်ပြီးယင်း...

“ဒီလိုနဲ့ ဘယ်ရမလဲ”

စကားဆုံးလျှင် လှစ်ခနဲ ခုန်ထွက်သွားသည်။

ထိုအခါ...

“ချမ်း”

မြည်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

လေလိုက်ဘီလူး၏ဓားချက်သည် ကျောက်တုံးအား ထိမှန်သွားလေသည်။

မီးပွင့်ကလေးများပင် ဖြာထွက်လာသည်။

ဝတ်ရုံနီက...

“မင်းဓားချက်က အားပျော့လှချည်လား၊ ကျောက်တုံးခုတ်

ဖို့သက်သက်တော့ ဖြစ်နိုင်မယ် မထင်ဘူး”

ဟု လှောင်ပြောင်ပြောဆိုလာ၏။

လေလိုက်ဘီလူးက...

“စိတ်ချ ဟောဒီဓားနဲ့ ခင်ဗျားကို အပိုင်းပိုင်းခုတ်ပစ်မယ်”

ဒေါသတကြီး ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

ကျောက်တုံးပေါ်မှ ခုန်ဆင်းကာ ဝတ်ရုံနီအား တရကြမ်း

တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၅၇

သူ၏တိုက်ခိုက်မှုသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာကောင်းအောင်ပင် ပြင်းထန်နေပေတော့သည်။

ဓားရိုပ်များသည် ဝတ်ရုံနီ၏တစ်ကိုယ်လုံး လွှမ်းခြုံသွားလေသည်။

ဝတ်ရုံနီက ခန္ဓာကိုယ်အား ချားရဟတ်ပမာ လှည့်ပတ်လိုက်သည်။

အလွန်လျင်မြန်လွန်း၍ အနီရောင်အလင်းတန်းပမာ ဖြစ်နေသည်။

လေလိုက်ဘီလူးသည် ဓားကွက်သုံးဆယ်တိတိ တိုက်ခိုက်လိုက်ပြီးဖြစ်သည်။

ဝတ်ရုံနီက ပွတ်ကာသီကာဖြင့်ပင် ရှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့လေသည်။

လေလိုက်ဘီလူး ရင်ထိတ်လာသည်။

ဝတ်ရုံနီ၏သိုင်းပညာမှာ မိမိထင်ထားသည်ထက် ပိုကောင်းကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်မိလေသည်။

မိမိပေါ့ဆ၍ မဖြစ်မှန်း စိတ်ထဲတွေးလိုက်မိလေသည်။

ဝတ်ရုံနီက ရှောင်ထွက်သွားယင်းမှ...

“မင်းပညာ ဒါအကုန်ပဲလား၊ မင်းပဲငါ့ကို သတ်မယ်ဆို လုပ်လေ”

၁၅၈ ❖ မိုးကျော်သူ

မခံချင်အောင် ပြောလာ၏။

လေလိုက်ဘီလူး အံတင်းတင်းကြိတ်လိုက်သည်။

“ဖိတ်ချ ခင်ဗျား ကျုပ်ဓားအောက်မှာ အသက်ပျောက်သွား
စေရမယ်”

“ဟား...ဟား...ဟား”

ဝတ်ရုံနီမှာ ရယ်စရာပြန်လုံး ကြားရသကဲ့သို့ သဘောက
စွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

အတန်ကြာမှ ရပ်တန့်ကာ...

“ကောင်းပြီ မင်းသတ်နိုင်စွမ်း ရှိသလား မရှိဘူးလား ငါ
ကြည့်မယ်၊ မင်းအစွမ်းရှိသသေလောက် ကြိုးစားပေတော့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

သူ၏အမူအရာသည်လည်း တည်ကြည်လေးနက်သွားလေ
သည်။

လေလိုက်ဘီလူး၏မျက်နှာ အေးစက်တင်းမာလာသည်။

လက်ထဲမှဓားအား ခပ်စွေစွေ အနေအထားပြောင်းလိုက်
သည်။

တစ်ဖန်..

ဝတ်ရုံနီအား စိုက်ကြည့်ကာ...

“သတိထားပေတော့”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖

သတိပေးစကား ဆိုလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

“ယား”

ညာသံပေးကာ စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

သူက အမြင့်ဆုံးဓားကွက်များအား ထုတ်ဖော်လိုက်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

သူ၏ဓားကွက်များသည် လျင်မြန်တိကျသည်။

ဝက်ပါကဲ့သို့ ရှုပ်ထွေးကာ အတုအစစ်ခွဲခြား မရပါချေ။

အလွန် မျက်စိရှုပ်စေသော ဓားကွက်များပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဝတ်ရုံနီ၏ မျက်လုံးများ အရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်ပ
လာသည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ယိမ်းနွဲ့လှုပ်ရှားလာလေသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့်...

ကကြိုးကသည့် ကချေသည့်ပမာ တူလှပေသည်။

သူ၏လှုပ်ရှားမှုသည် နွဲ့နွဲ့နှောင်းနှောင်းနှင့် အထင်သေး
စရာ ကောင်းလှပေသည်။

သို့သော်...

လေလိုက်ဘီလူးမှာ အထင်မသေးရဲတော့ပါ။

အကြောင်းမှာ...

❖ မိုးကျော်သူ

ဝတ်ရုံနီသည် သူ၏ခားကွက်များအား ရှောင်တိမ်းသွားနိုင်
ခဲ့သည်ချည်းပင် မဟုတ်ပါလား။

လေလိုက်ဘီလူး ရင်ထဲ လေးလံလာသည်။

မျက်စိမျက်နှာလည်း ပျက်ယွင်းလာသည်။

တဆက်တည်းမှာပင်...

ဝတ်ရုံနီသည် အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသူဖြစ်ကြောင်း
သဘောပေါက်လာမိ၏။

“ဒီလူရဲ့ ကိုယ်ဖော့ပညာက ကောင်းလှချည်လား။ သိုင်း
ပညာလည်း ခေမာမဟုတ်ဘူး၊ ငါ အတော်လေး သတိထားမှ ဖြစ်
တော့မယ်”

လေလိုက်ဘီလူးက စိတ်ထဲမှ တွေးလိုက်မိသည်။

တဆက်တည်းပင်...

အပြင်းထန်ဆုံးသော ခားကွက်များအား ဆက်တိုက်ပင်
ထုတ်ဖော်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

“ဟီး...ဟီး”

လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ခားရောင်များလည်း ဝင်းလက်နေသည်။

ဝတ်ရုံနီသည် တိုးဝင်လာသမျှ ခားချက်တိုင်းအား ပေါ့ပါးစွာ
ပင် ရှောင်တိမ်းပေးနေ၏။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၆၁

လေလိုက်ဘီလူးသည် ဝတ်ရုံနီအား သိုင်းကွက်တစ်ရာခန့်
တိုက်ခိုက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

အကောင်းဆုံးသော ခားကွက်များကိုလည်း ထုတ်ဖော်ခဲ့ပြီး
ဖြစ်သည်။

သို့တိုင်...

ဝတ်ရုံနီ ဒဏ်ရာရအောင်မဆိုထားနှင့် အင်္ကျီစကိုပင် ထိ
အောင် မတိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ပါ။

လေလိုက်ဘီလူးမှာ တဖြည်းဖြည်း တုန်လှုပ်ချောက်ချား
လာသည်။

ယခုတိုင် ဝတ်ရုံနီက ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ခဲ့ခြင်း မရှိသေးပါ။

သူတိုက်သမျှကို ရှောင်တိမ်း၍သာနေခဲ့သေး၏။

လေလိုက်ဘီလူး၏နဖူးပေါ်တွင် ချွေးများစို့လာလေသည်။

သူ၏အမူအရာ ပျက်ယွင်းနေသည်ကိုကြည့်ကာ ဝတ်ရုံနီ
ပြုံးလိုက်သည်။

“ဘယ်လိုလဲ၊ မင်း ငါ့ကိုထိအောင် မတိုက်ခိုက်နိုင်ဘူး
ဟုတ်လား”

ဟု ပြောလာသည်။

လေလိုက်ဘီလူး အံ့ကြိတ်လိုက်ပြီး...

“ကျုပ်က လွယ်လွယ်နဲ့ အလျော့ပေးမှာ မဟုတ်ဘူးဗျ”

၁၆၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ခံပြင်းစွာ ပြောလိုက်သည်။

ဝတ်ရုံနီ ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“မင်း ဘာမှတတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

သူက အေးတိအေးစက်လေသံဖြင့် ဆက်ပြောလိုက်လေသည်။

“မင်းရဲ့တိုက်ခိုက်မှု ကိုးဆယ့်ရှစ်ကွက်တိတိ ငါရှောင်ပေးခဲ့ပြီး ဖြိုဒိတစ်ခါ ငါအလှည့်ပါ။ မင်းကြိုးစားပြီး ရှောင်တိမ်းပေတော့”

စကားဆုံးလျှင် လက်နှစ်ဘက်အား ဆန့်ထုတ်လာလေသည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှ အေးစိမ့်သော အငွေ့အသက်များ ထွက်ပေါ်လာသည်ဟု လေလိုက်ဘီလူး ခံစားလိုက်မိလေသည်။

သူ၏ရင်ထဲ အဘယ်ကြောင့်မှန်းမသိ ကျောက်ခဲများ ဆွဲထားသလို လေးလံလာမိလေသည်။

ဝတ်ရုံနီက...

“မင်း သတိထားပေတော့”

အေးစက်စက်လေသံဖြင့် ပြောလာ၏။

တဆက်တည်းပင်...

လက်ငွေ့ယမ်းကာ တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

သူ၏လက်ချောင်းများသည် မိုးသီးမိုးပေါက်ပမာ တိုးတက်

အစိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၆၃

လာသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက ဓားဖြင့် ခုတ်ချလိုက်သည်။

ဝတ်ရုံနီက လက်ကိုလှည့်ကာ ကုတ်ဆွဲလိုက်လေသည်။

“ဖတ်”

မြည်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

လေလိုက်ဘီလူး၏ဓားမှာ ဝတ်ရုံနီ၏ ဖမ်းဆုပ်ခြင်းကို ခံ

လိုက်ရသည်။

လေလိုက်ဘီလူးက....

“လွတ်စမ်း”

အော်ငေါက်ကာ ဓားကိုဆွဲယူလိုက်၏။

သို့သော်....

ဓားမှာ ပြုတ်တူဖြင့် အညှပ်ခံရသည့်အလား တုတ်တုတ်မျှ ဝင်မလှုပ်ချေ။

ဝတ်ရုံနီ ပြုံးလိုက်၏။

“မင်းရဲ့အားက ပျော့လှချည်လား”

ပြောသင်း လက်ကို တစ်ချက်လှုပ်လိုက်သည်။

ထိုအခါ...

“ချွမ်း”

ကျယ်လောင်သောမြည်သံနှင့်အတူ ဓားမှာ ထက်ပိုင်းကျိုး

၁၆၄ ❖ ခိုးကျော်သူ

သွားလေသည်။

ထို့အတူ အတွင်းအားလှိုင်းသည် ဓားမှတစ်ဆင့် လေလိုက်
ဘီလူးအား ရိုက်ခတ်မိသွားသည်။

လေလိုက်ဘီလူး၏ဓားကိုလက် တစ်ခုလုံး ကျဉ်တက်သွား
ကာ...

“ချင်”

ဓားကျိုးအား လွှတ်ချကာ နောက်ဆုတ်ပေးလိုက်ရလေ
သည်။ ဝတ်ရုံနီက...

“မင်း ဘာမှတတ်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

ပြောပြောဆိုဆို တိုက်ခိုက်လာသည်။

သူ၏လက်ချောင်းများသည် လက်ပေါင်းများစွာအလား
လေလိုက်ဘီလူးထံ တိုးဝင်လာသည်။

“ဟင်”

လေလိုက်ဘီလူး ရင်ထိတ်သွားသည်။

တိုးဝင်လာသော လက်ချောင်းများသည် အတုအစစ် ခွဲခြား
မရတော့ပါ။ သူက ကမန်းကတန်း နောက်ဆုတ်ပေးလိုက်သည်။

သို့တိုင်...

“ဖြူ”

ဝတ်ရုံနီ၏ လက်ငါးချောင်းသည် ဝဲဘက်ပခုံးအား ဖမ်း

အမိုက်မှောင်မှန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၆၅

ဆုတ်မိလိုက်သည်။

အင်္ကျီပြုထွက်သွားကာ အသားစများပင် လန်တက်သွား
လေသည်။

“အား”

လေလိုက်ဘီလူး လွှတ်ခနဲ အော်လိုက်၏။

သူ၏ပခုံးတစ်ခုလုံး သွေးချင်းချင်းနီရဲသွားလေသည်။

ဝတ်ရုံနီ ဖြိုးလိုက်သည်။

“အခုလောက်ဆို အခြေအနေကို မင်းသဘောပါကသင့်ဖြူ”

လေလိုက်ဘီလူး အံ့ကြိတ်လိုက်၏။

ထို့နောက်...

“ယား”

ညာသံပေးကာ ကမူးရှူးထိုး တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ဝတ်ရုံနီ ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“မင်း ဘာမှတတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

ပြောယင်း အသာအယာပင် ရှောင်တိမ်းပေးလိုက်လေ
သည်။ တဆက်တည်းပင်...

“သတိထား”

အော်ဟစ်သတိပေးကာ လက်ဝါးတစ်ချက် ရိုက်ထုတ်လိုက်
သည်။ လေလိုက်ဘီလူး ဘေးသို့ခုန်ရှောင်ပေးလိုက်၏။

၁၆၆ ❖ မိုးကျော်သူ

သို့သော် သူ့ထက် လျင်မြန်သော ဝတ်ရုံနီ၏ လက်ဝါးရိုက်
ချက်အား မရှောင်တိမ်းနိုင်တော့ပါ။

“ဝုန်း”

“အား”

လေလိုက်ဘီလူး၏အော်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း အနောက်ဘက်သို့ လွင့်စဉ်
သွားသည်။ ထို့နောက်...

“ဝေ့”

သွေးတစ်ချက်အန်ထုတ်ကာ သတိလစ် မေ့မြောသွားလေ
တော့သည်။

ဝတ်ရုံနီ သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်သည်။

“ဟား...ဟား...ဟား”

သူ၏ရယ်မောသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေ
သည်။

ထို့နောက် လေလိုက်ဘီလူးအား ပန်းပေါ်တင်ကာ ဖမ်းဆီး
ခေါ်ဆောင်သွားလေတော့သည်။

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၆၇

အယောင်ဆောင်

မီးဘီလူးနှင့် လေလိုက်ဘီလူးတို့ ရန်သူ၏လက်အတွင်း
ကျရောက်သွားပြီ ဖြစ်သည်။

ဤသည်ကို ရေဘီလူးတစ်ယောက် မသိရှာပါ။

သူသည် လူစုခွဲကာ ထွက်လာပြီးနောက် ကျောက်ဂူအနီး
ရောက်ရှိလာသည်။

ဘေးပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ကျောက်ဂူအား တစ်ချက်အကဲခတ်
ပြီးနောက် သတိကြီးစွာထားကာ လှမ်းဝင်လိုက်လေသည်။

ကျောက်ဂူထဲ၌ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။

လူရိပ်လူယောင်ပင် မတွေ့ရပါချေ။

၁၆၈ ❖ မိုးကျော်သူ

ရေဘီလူး သတိကြီးစွာထားကာ တရွေ့ရွေ့ လျှောက်လှမ်းလာသည်။

ကျောက်ဂူထဲ၌ လမ်းအသွယ်သွယ် ရှိနေ၏။

ထို့အပြင်...

အဆောင်ဆောင် အခန်းခန်းရှိပြီး နန်းတော်ကြီးတစ်ခုအလား ထင်ရပေသည်။

ရေဘီလူးမှာ အံ့သြနေ၏။

ကျောက်ဂူထဲ၌ ဤမျှကြီးကျယ်ခမ်းနားနေလိမ့်မည်ဟု သူမထင်ထားခဲ့ပါချေ။

ရေဘီလူးမှာ ပတ်ဝန်းကျင်အားကြည့်ကာ မှင်သက်နေမိလေသည်။

သူက ပတ်ဝန်းကျင်အား လိုက်လံကြည့်ရှုနေစဉ် ရုတ်တရက် “ဝှံ”

လေတိုးသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဝင်းလက်သောအရာတစ်ခုသည် ရေဘီလူးထံ တန်းတန်မတ်မတ် တိုးဝင်လာလေသည်။

လေတိုးသံကြောင့် ရေဘီလူး ရင်ထိတ်သွားမိလေသည်။

အန္တရာယ်၏ အငွေ့အသက်ကိုလည်း ချက်ချင်းခံစားလိုက်သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၆၉

ရေဘီလူးမှာ ရှောင်တိမ်းရန် မဖြစ်တော့မှန်း နားလည်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်...

လေထဲ ကျွမ်းတစ်ပတ်ပစ်ကာ တိုးဝင်လာသော အရာဝတ္ထုအားခြေထောက်ဖြင့် ခတ်ထုတ်လိုက်လေသည်။

“ဒုတ်”

တိုးဝင်လာသောအရာမှာ တစ်ပတ်လည်သွားပြီး ကျောက်ဂူနံရံ၌ စိုက်ဝင်သွားလေသည်။

ယင်းအရာမှာ ပါးလွှာသော ပေါက်ဓားတစ်လက်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ရေဘီလူးမှာ မျက်မှောင်ကုပ်သွားသည်။

အနီးတဝိုက်၌ ရန်သူရှိနေကြောင်း ချက်ချင်းပင် ရိပ်စားမိလိုက်လေသည်။

သူက မြေပေါ်ပြန်လည်ခြေချလာသည်နှင့် တပြိုင်နက် တည်းလိုလိုမှာပင်...

“ဟူး”

“ဟူး”

အဝတ်အစား လေတိုးသံနှင့်အတူ လူတစ်စု ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

၁၇၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ထိုလူများသည် ဝတ်စုံနက်များ ဝတ်ဆင်ထားပြီး လက်နက်
ကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင်ထားကြလေသည်။

ဝတ်စုံနက်များသည် ဆယ်ယောက်ခန့် ရှိပေသည်။

အနီးသို့ရောက်ရှိလာသည်နှင့် ရေဘီလူးအား ဝိုင်းရံထား
လိုက်ကြလေသည်။

ရေဘီလူး မျက်မှောင်ကုပ်ကာ...

“မင်းတို့ ဘယ်သူတွေလဲ”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ဝတ်စုံနက်များက အဖြေမပေးပါ။

“ယား”

ညာသံပေးကာ ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်လာကြလေသည်။

ရေဘီလူးက ချက်ချင်းပင် တုန်ပြန်တိုက်ခိုက်လိုက်လေ
သည်။

သူ၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ ဝတ်စုံနက်များထက် ပို၍မြန်ဆန်လှ
ပေသည်။

“ဗိုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၇၁

ဝတ်စုံနက် သုံးယောက် လွင့်စဉ်သွားသည်။

ကျန်လူများက အလျော့မပေးဘဲ ထပ်မံတိုက်ခိုက်လာကြ
ပြန်သည်။ သို့သော်...

သိုင်းပညာ အဆင့်အတန်းကွာခြားရကား ရေဘီလူးက
တုန်ပြန် ဟိုက်ခိုက်လိုက်သည်နှင့်...

“ဗိုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဝတ်စုံနက်များ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လွင့်စဉ်သွား
ကြလေသည်။

မကြာမီ။

ဝတ်စုံနက်အားလုံး ကြမ်းပြင်ပေါ်လဲကျသွားကြလေတော့
သည်။

၁၇၂ ❖ မိုးကျော်သူ

တိုက်ပွဲ ပြီးဆုံးသွားချေပြီ။

ရေဘီလူး သက်ပြင်းချလိုက်၏။

ဝတ်စုံနက်များအား တစ်ချက်ဝှေ့ကြည့်ကာ လှမ်းထွက်လာသည်။

ယခု...

သူသည် သတိကြီးစွာ ထားနေပြီဖြစ်သည်။

ရန်သူသည် အချိန်မရွေး ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

ရေဘီလူးသည် လမ်းသွယ်တစ်ခုအတွင်း လျှောက်လှမ်းလာယင်းမှ တစ်နေရာသို့ အရောက်ဝယ်...

“မင်း ဘာတွေ့သလဲ”

အသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ရေဘီလူး ဆတ်ခနဲဖြစ်ကာ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ လူတစ်ယောက် အခန်းတစ်ခုအတွင်းမှ လှမ်းထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူအားတွေ့လျှင် ရေဘီလူး အံ့သြသွားကာ...

“ဆရာ”

ဟုခေါ်လိုက်၏။

ထိုလူကား ချူရှင်းပင် ဖြစ်သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၇၃

ရေဘီလူးက ချူရှင်းဆီ ပြေးသွားကာ...

“ဆရာ လိုက်လာတာလား”

ချူရှင်း ခေါင်းယမ်းကာ...

“မဟုတ်ဘူး၊ ငါက ဒီအထဲမှာနေတာ ကြာပြီ”

“ဗျာ”

ရေဘီလူး အံ့သြသွားသည်။

ထိုစဉ်မှာပင် ချူရှင်းက လျှပ်တပြက်တိုးကပ်ကာ သွေးကြောပိတ်လိုက်၏။

ထိုအခါမှ ရန်သူသည် ချူရှင်းအဖြစ် ဟန်ဆောင်ထားမှန်း ရေဘီလူး သိရှိလိုက်၏။

သို့သော် အချိန်နောက်ကျသွားကာ ရန်သူ၏လက်တွင်း သက်ဆင်းခဲ့ရလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

ထိပ်တိုက်

အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ ကုန်ဆုံးသွားလေသည်။

အပြီးဘီလူးနှင့် အမုန်းဘီလူးတို့ ပြန်ရောက်မလာကြပါ။

သူတို့ အန္တရာယ်ကြုံနေပြီဟု ရိပ်မိသော ချူရှင်းက လေ
လိုက်ဘီလူးတို့အား တိတ်တဆိတ် စေလွှတ်လိုက်လေသည်။

သို့သော်...

လေလိုက်ဘီလူးတို့ သုံးယောက်လည်း ပြန်ရောက်မလာ
ကြတော့ချေ။

“သူတို့သွားတာ အတော်ကြာနေပြီ အစ်ကို”

ကျင်းလင်ဝါးက တီးတိုးသတိပေးလိုက်လေသည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(၃-သိမ်း) ❖ ၁၇၅

ချူရှင်းက...

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်လိုက်သွားမှ ဖြစ်တော့မယ်”

“ကျွန်မလည်း လိုက်ခဲ့မယ်”

ကျင်းလင်ဝါး၏စကားကို ချူရှင်း လက်မခံချေ။

“ညီမလိုက်လို့ မဖြစ်ဘူး”

“ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျောက်ပုံထဲမှာ ဘယ်လိုအန္တရာယ်တွေနဲ့ တွေ့ရမယ်
ဆိုတာ မသိဘူး၊ ညီမက ကလေးတစ်ဘက်နဲ့ဆိုတော့ အပြင်မှာနေခဲ့
တာ အကောင်းဆုံးပဲ”

ချူရှင်းက ရှင်းပြလိုက်ရာ ကျင်းလင်ဝါး ငိုငိုသွားလေသည်။

သို့သော်....

ကလေး...။

သူမသည် လမ်း၌တွေ့ရသော ဒုက္ခရောက်နေသည့် က
လေးတစ်ယောက်ကို သနားအကြင်နာပိုမိသည်။

ယခုတော့...

သူမ သံယောဇဉ်ဖြစ်မိသည့် ကလေးက အနှောက်အယှက်
ဖြစ်လာချေပြီ။

သို့သော်...

ကလေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး သူမ လက်လျှော့လိမ့်မည်။

၁၇၆ ❖ မိုးကျော်သူ

မဟုတ်ပါချေ။

“ကောင်းပါပြီရှင်၊ ကျွန်မ နေခဲ့ပါ့မယ်၊ အစ်ကိုသာ မြန်မြန် ပြန်လာခဲ့ပါနော်”

“စိတ်ချ”

ချူရှင်း ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

ထို့နောက် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်ပြီး ကျောက်ဂူ ကြီးဘက်သို့ မယောင်မလည်ဖြင့် ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၇၇

“ဂျိမ်း”

ကျယ်လောင်သော မြည်ဟီးသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

အပြုံးဘီလူးနှင့် အမုန်းဘီလူးတို့ ခေါင်းထောင်ကြည့်လိုက် ကြလေသည်။

ကြောက်မက်ဖွယ် မြွေကြီးတစ်ကောင်ကြောင့် သူတို့ ဒုက္ခ ရောက်ခဲ့ကြသည်။

မြွေစာဖြစ်ကာနီးဆဲဆဲတွင် ရယ်မောသံကြီးနှင့်အတူ ရှိဝူး ရောက်ရှိလာလေသည်။

ရှိဝူး၏လက်ထဲ ပလွေတစ်ချောင်း ကိုင်ထား၏။

ပလွေကို ဝေ့ယမ်းလိုက်လျှင် စူးရှသောပလွေသံ ထွက်ပေါ် လာလေသည်။

မြွေကြီးလည်း ပလွေသံကြားလျှင် လှုပ်ရှားလာကာ အပြုံး ဘီလူးတို့အား အန္တရာယ်မပြုတော့ဘဲ ကျောက်ပတ်ကြားအက်ကြား ထဲသို့ လျှောခနဲ တိုးဝင်သွားလေတော့သည်။

ရှိဝူးက...

“မင်းတို့ တော်တော်ထိတ်လန့်သွားကြတယ် ထင်တယ်”

အပြုံးဘီလူးက ရင်ကော့လိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ ဘာကြောင့် ကြောက်ရမှာလဲဗျ”

ရှိဝူးက...

၁၇၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“မင်းမကြောက်သေးဘဲကိုး၊ ထားပါတော့လေ၊ မင်းတို့အားလုံး လူစုံအောင် စောင့်လိုက်ဦးမယ်”

“ဘာဗျ”

“မင်းတို့အဖော်တွေကို မကြာခင် မင်းတို့တွေ့မြင်ရတော့မှာပါ”

စကားဆုံးလျှင် ရှိရူးက တဟားဟား ရယ်မောကာ ပြန်ထွက်သွားတော့သည်။

သူ၏စကား မှန်ကန်နေပါသည်။

မကြာပါချေ။

အဖမ်းခံလိုက်ရသော လေလိုက်ဘီလူး၊ မီးဘီလူးနှင့်ရေဘီလူးတို့ အချုပ်ခန်းထဲ ရောက်ရှိလာကြလေတော့သည်။

အပြီးဘီလူးက...

“အစ်ကိုကြီးတို့ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲဗျာ”

လေလိုက်ဘီလူးက...

“မင်းတို့နှစ်ယောက် ပြန်ရောက်မလာလို့ ဆရာက လိုက်ရှာခိုင်းတာနဲ့ ကျောက်ဂူထဲဝင်ခဲ့ကြတာ၊ ငါတို့ ကံဆိုးပြီး အဖမ်းခံလိုက်ရတာ”

ဘီလူးငါးဖော်စလုံး အဖမ်းခံလိုက်ရပြီ ဖြစ်သည်။

ချူရှင်းကား အထီးကျန်ဖြစ်ချေပြီ။

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၇၉

ဧနီးသည် ကျင်းလင်ဝါးမှာ ကလေးတစ်ဘက်နှင့်ကောင်းစွာ အကူအညီပေးနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

“တို့ငါးယောက် လူစုံနေပြီ၊ ဘာကြောက်စရာလိုသလဲ”

“ဟုတ်တယ်၊ တိုက်ခိုက်ထိုးဖောက်ပြီး ထွက်ကြမယ်”

“တစ်ယောက်ယောက် ရောက်လာတာနဲ့ တိုက်ခိုက်ကြတာပေါ့”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောဆိုသံများ ကျွက်ကျက်ညံ့နေသည်။

လေလိုက်ဘီလူး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ဆရာကို ကူညီမယ့်လူ မရှိတော့ဘူးဗျ၊ သူတစ်ယောက်ထဲ အထီးကျန်ဖြစ်နေပြီ”

ဟုညည်းတွားလိုက်၏။

ထိုစကားကြားလျှင် ညည်းတွားနေကြသော အပြီးဘီလူးတို့ အသံတိတ်သွားကြလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

၁၈၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ရှိပူး၏မျက်နှာ ပြုံးရွှင်နေသည်။

သူ၏ရှေ့တွင် ရှိနေသော ချူရှင်းကိုကြည့်လိုက်သည်။

ထိုချူရှင်းကား အပြုံးဘီလူးတို့ တွေ့ခဲ့ရသည့် ချူရှင်းဖြစ်
လေသည်။

ရှိပူးက...

“အပြုံးဘီလူးတို့က မင်းကိုတွေ့လိုက်တာနဲ့ သူတို့ဆရာချူ
ရှင်းလို့ ထင်မှတ်သွားကြတာပဲလား”

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ”

“လောင်ရှီးမင်းရဲ့ရုပ်ဖျက်ပညာ သိပ်တော်တယ်။ ချီးကျူး
ပါတယ်ကွာ”

လောင်ရှီသည် တိဘက်လူမျိုးတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။

ရှိပူးက လောင်ရှီ ခေါင်းဆောင်သော တိဘက်မှ သိုင်းသ
မားများအား စည်းရုံးသိမ်းသွင်းကာ လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ခန့်ကပင်
ချူရှင်းကို ဒုက္ခပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မျက်နှာဝါနှင့် ချူရှင်းလွှတ်လိုက်သော သိုင်းသမားများအား
ရှိပူးတို့လူစုကပင် လမ်းခရီးမှ ကြားဖြတ်လုပ်ကြံခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။

ထိုစဉ်က...

ချူရှင်းအား အဆိပ်ဖြင့် အကောက်ကြံခဲ့သည်မှာ အဘိုးအို

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၈၁

အသွင် ရုပ်ဖျက်ထားသော ‘လောင်ရှီ’ပင်ဖြစ်သည်။

ရှိပူးသည် အမှောင်လောက၌ ထင်ရှားသူဖြစ်သော်လည်း
ချူရှင်းလောက် မကျော်ကြားခဲ့ပေ။

ချူရှင်းက သူ့အား သတိမထားမိခဲ့ခြင်းကြောင့် ဒုက္ခ
ရောက်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

ချူရှင်း အမှောင်လောကဘုရင်ဖြစ်ခဲ့စဉ်က ရှိပူးသည် လို
လိုလားလား တောက်ခံခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့် သူ့အား ရှိပူးက အကောက်ကြံလိမ့်မည်ဟု
ချူရှင်း မထင်မှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့အပြင်...

ရှိပူးက ငရဲပျော်ဟာလွေနှင့် သွေးဓားဘွန်ချောင်းတို့သည်
အမှောင်ဘုရင်ဘွဲ့ထူးကို လုယူဖို့ကြံစည်နေကြသည်ဟု သတင်းပေး
ခဲ့သေး၏။

ချူရှင်းက ဘွန်ချောင်းနှင့် ဟာလွေတို့နှစ်ယောက်အ
ကြောင်း စုံစမ်းရန် ဘီလူးငါးဖော်အား စေလွှတ်ထားသဖြင့် မျက်
နှာဝါက တိဘက်သိုင်းသမားဆိုးများအကြောင်း လာပြီးပြောပြသော
အခါ ဘီလူးငါးဖော်မှာ ချူရှင်းအနီး၌ ရှိမနေကြဘဲ အဝေးသို့ရောက်
ရှိကာ ချူရှင်းနှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်နေခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေတော့
သည်။

၁၈၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ရှိုးက ချူရှင်းအား လုပ်ကြံရာတွင် အမှောင်လောက ရုပ်
ဖျက်ပိဇ္ဇာတစ်ယောက်ဖြစ်သော လောင်ရှိကိုလည်း အသုံးချခဲ့လေ
သည်။

ယခု...

ချူရှင်း ပြန်လည်ထွက်ပေါ်လာသောအခါ၌လည်း လောင်
ရှိကိုပင် အသုံးချရန် စီစဉ်ထားလေတော့သည်။

“လောင်ရှိ ချူရှင်းထွက်ပေါ်လာယင် မင်းက ချူရှင်းဟန်
ဆောင်ပြီး လှုပ်ရှားရမယ်၊ အစီအစဉ်အတိုင်းပဲ ဆက်ပြီး လှုပ်ရှား
ရမယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

လောင်ရှိက...

“အခု ချူရှင်း ထွက်ပေါ်လာပြီ မဟုတ်လားဗျာ”

ရှိုးက...

“သည်ကိုရောက်လာတဲ့ ချူရှင်းအစစ်ကို ငါတို့ လက်စ
ဖျောက်လိုက်ယင် မင်းဟာ သူ့နေရာကို အစားထိုးဝင်လို့ရပြီပေါ့”

လောင်ရှိ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“သည်တစ်ခါတော့ ချူရှင်းက သတိရှိနေတော့မှာ သူ့ကို
လွယ်လွယ်နဲ့ရမယ် မထင်ဘူး၊ သူ့ရဲ့သိုင်းပညာ သိပ်ပြီးကြောက်စရာ
ကောင်းတယ်ဆိုတာ ကျုပ်လက်တွေ့ပဲ”

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၈၃

ရှိုး လက်ကာပြလိုက်သည်။

“မင်း ဘာမှစိုးရိမ်မနေနဲ့၊ သူ့တပည့်ဘီလူးငါးဖော်တောင်
ငါ့ရဲ့လက်ထဲရောက်နေပြီ။ ချူရှင်းကော ဘာကြောင့် ငါ့လက်ထဲ
ရောက်မလာနိုင်ရမှာလဲ၊ မင်းသာ ချူရှင်းအဖြစ် ဟန်ဆောင်တာ
ပီပီနီနီ ရှိပါစေ”

“ကျုပ်အတွက် စိတ်ချပါဗျာ”

ပြောသာပြောလိုက်သော်လည်း လောင်ရှိသည် ချူရှင်း
ကိစ္စတွင် စိုးရိမ်ကြောင့်ကျမူရှိနေသေးကြောင်း ရှိုး ရိပ်စားမိထား၏။
ရှိုး ပြုံးလိုက်သည်။

“လောင်ရှိ...မင်းက ချူရှင်းရဲ့ဇနီးသည်ကို ချုပ်ကိုင်ထား
လိုက်နိုင်ပြီဆိုယင် ချူရှင်း ဘာတတ်နိုင်တော့မှာလဲကွ”

ထိုစကားကြားမှ လောင်ရှိ ကျေနပ်သွားလေသည်။

“စိတ်ချပါဗျာ၊ ကျုပ်ကို ချူရှင်းလို့ သူယုံကြည်နေမှာပါ၊
ဒါဆို ကျုပ်တို့အကြံ အောင်ပြီပေါ့”

ထိုစဉ် အဝေးမှ တိုက်ခိုက်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို
ကြားလိုက်ရလေသည်။

လောင်ရှိ မျက်မှောင်ကုပ်သွား၏။

“တိုက်ခိုက်သံတွေပါလား”

ရှိုး ရယ်မောလိုက်သည်။

၁၈၄ ❖ မိုးကျော်သူ

“ချူရှင်းက သူ့တပည့်တွေကို လိုက်ရှာယင်း ကျောက်ဂူထဲ
ရောက်လာပြီလေ၊ မင်းလည်း သူ့ရဲ့နီးသည်ဆီကိုသွားဖို့ အချိန်
ရောက်ပြီ”

“ကောင်းပါပြီဗျာ”

ရှိုဝူး လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်လျှင် လောင်ရှိက ပြေးထွက်သွား
လေတော့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၈၅

ချူရှင်းက ကျောက်ဂူထဲ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။

ကျောက်ဂူထဲ လူရှင်းကာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေလေ
သည်။

ချူရှင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

မကူးတော့ဟု သဘောထားကာ ရင်ကော့ပြီး လှမ်းဝင်
လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ် လေအေးတစ်ချက် ဝှေ့ယမ်းတိုက်ခိုက်လာပြီး မီးခိုး
များလွင့်ပျံ့လာလေသည်။

မီးခိုးများသည် ထူထပ်သိပ်သည်းလာပြီး လက်တစ်ကမ်း
အကွာသို့ပင် ကောင်းကောင်းမတွေ့မြင်နိုင်တော့အောင် ဖုံးလွှမ်း
သွားတော့သည်။

ချူရှင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ဒါ ထောင်ချောက်ပဲ”

ဘီလူးငါးဖော်လည်း ထောင်ချောက်မိကာ ဒုက္ခရောက်နေ
ကြပြီဖြစ်ကြောင်း နားလည်လိုက်လေသည်။

ချူရှင်း ဘာကိုမှ အမှုမထားဘဲ ရှေ့ဆက်လှမ်းသွားလိုက်
သည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

“ဝုစ်..ဝုစ်..ဝုစ်”

၁၈၆ ❖ မိုးကျော်သူ

မီးခိုးများကြားမှ လက်နက်ပုန်းကလေးများ ပစ်လွှင့်လာသကဲ့သို့ လက်နက်ကိုယ်စီကိုင်ဆောင်ထားသူများ ထွက်ပေါ်လာကာ ချူရှင်းအား ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေတော့သည်။

ချူရှင်း မဲဖြိုးဖြိုးလိုက်သည်။

“လာခွဲကြစမ်း”

ဟုကြိုးဝါးကာ လက်ဝါးနှစ်ဘက်၌ အတွင်းအားစုစည်းပြီး ရိုက်ထုတ်လိုက်လေသည်။

ပြင်းထန်သော လေပွေလှိုင်းများ ထွက်ပေါ်လာပြီး...

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ ရန်သူများ လွင့်စဉ်သွားကြသကဲ့သို့ မီးခိုးငွေ့များလည်း တဖြည်းဖြည်း ပါးလွှာကာလွင့်ပြယ်သွားပြီး ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး လင်းလင်းချင်းချင်း ဖြစ်လာလေတော့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၈၇

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ကြည်ကြည်လင်လင် ဖြစ်သွားလျှင် အတုန်းအရုန်း လဲကျနေသည့် လူဝံဟန်ဆောင်ထားသည့် ရှိဂူး၏လူများကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ချူရှင်း ချောင်းတစ်ချက်ဟန်လိုက်သည်။

“ရှိဂူး...ခင်ဗျား ထွက်မလာသေးဘူးလားဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူ၏အသံ ကြည်လင်ပြတ်သားစွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။

မရှေးမနှောင်းမှာပင်...

“ဟား...ဟား...ဟား”

ကျယ်လောင်သော ရယ်မောသံကြီး ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ရယ်သံအဆုံးတွင် လူရိပ်တစ်ခု ရောက်လာလေသည်။

ချူရှင်းက...

“ဆရာကြီး ဟာလွေကိုး”

မှန်ပေသည်။

ထိုလူမှာ ငရဲပျော်ဟာလွေ ဖြစ်လေသည်။

ဟာလွေက...

“ခေါင်းဆောင်ကြီးကို တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ၊

အမှောင်လောကက ပျောက်ကွယ်သွားတော့ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်သွားပြီ

၁၈၈ ❖ မိုးကျော်သူ

ထင်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်နေခဲ့တာ”

ချူရှင်းက...

“ကျုပ်အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ”

ဟာလွေက...

“ခေါင်းဆောင်ကြီးဟာ အမှောင်လောကထဲကို ပြန်ဝင်မလာသင့်တော့ပါဘူးလေ၊ အိမ်ထောင်ကျနေပြီဆိုတော့ တစ်နေရာရာမှာ ဇာတ်မြှုပ်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး နေလိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ မဟုတ်လား”

ချူရှင်းက...

“ဪ...ကျုပ်အိမ်ထောင်ကျ နေတာကိုတောင် ခင်ဗျားတို့ သိနေကြပြီကိုး”

ဟာလွေက...

“ရှိုး မသိတာ ဘာမှမရှိပါဘူးလေ”

ချူရှင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“သူဟာ ကျုပ်ကို ထောက်ခံခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ၊ ခုလို ကျုပ်ကို ဒုက္ခပေးလိမ့်မယ်လို့ မမျှော်လင့်ခဲ့ဘူး၊ သူ့ကို သတိမထားမိတာ ကျုပ်မှားသွားတယ်”

ဟာလွေက...

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၈၉

“အမှောင်လောကဘုရင်ဆိုတဲ့ ဘွဲ့ထူးကို လူတိုင်းက လိုချင်မက်မောကြတာပေါ့”

ချူရှင်းက...

“ကောင်းပြီ ရှိုးဟာ အမှောင်လောကဘုရင်ဆိုတဲ့ ဘွဲ့ထူးနဲ့ သင့်တော်တဲ့လူတစ်ယောက်လား၊ ပြောပါဦး”

ဟာလွေ အဖြေမပေးပါ။

ချူရှင်းကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်လိုက်သည်။

“ခေါင်းဆောင်ကြီးက သိုင်းလောကနဲ့ကင်းကွာခဲ့တာကြောင့် သိုင်းပညာလည်း ဆုတ်ယုတ်သွားလိမ့်မယ်လို့ အားလုံးမျှော်လင့်ထားကြတာ”

“ခင်ဗျား လက်တွေ့စမ်းသပ်ကြည့်လိုက်ယင် သိရမှာပေါ့ဗျာ”

“ကောင်းပြီ ကျုပ်ကို စမ်းသပ်ခွင့်ပြုပါ”

စကားဆုံးလျှင် ဟာလွေက လက်ဝါးနှစ်ဘက်အသုံးပြုကာ တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ချူရှင်းကလည်း ပြန်လည်ရင်ဆိုင်လိုက်လေသည်။

◆ ◆ ◆

၁၉၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ဟာလေ့သည် အမှောင်လောကတွင် သြဇာတိက္ကမကြီး
မားသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။

ယခုတော့ ချူရှင်း၏ရန်သူတစ်ယောက်ပမာ ဖြစ်လာ၏။

ဟာလေ့က အတွင်းအား ထုတ်ဖော်ကာ တရကြမ်း တိုက်
ခိုက်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော်...

ချူရှင်းနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိလျှင်...

“ဝုန်း”

ကျယ်လောင်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာကာ ဟာလေ့
နောက်ဆုတ်လိုက်ရလေတော့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(၃-သိမ်း) ❖ ၁၉၁

ဟာလေ့ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ခေါင်းဆောင်ကြီးရဲ့ သိုင်းပညာ ဆုတ်ယုတ်မသွားတဲ့အ
ပြင်ပိုပြီးတောင် တိုးတက်လာပါလား”

ဟုချီးကျူးလိုက်လေသည်။

ချူရှင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ကျုပ်ဟာ ရှိရူးထက် ပိုပြီး အမှောင်လောကရဲ့ခေါင်း
ဆောင်ရာထူးနဲ့ ထိုက်တန်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား လက်ခံပြီထင်ပါ
တယ်”

ဟာလေ့ ဘာမှမပြောဘဲ နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

“ကျုပ်တော့ လက်မခံနိုင်သေးဘူး”

စကားသံနှင့်အတူ လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထိုလူမှာ သံသေဓားဟိုစွမ်းဖြစ်လေသည်။ ချူရှင်းက...

“ဆရာဟိုစွမ်းကိုး”

ဟိုစွမ်းက...

“မင်းဟာ တစ်ချိန်က ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် စည်းကမ်း

အရ ငါးနှစ်ပြည့်ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ခေါင်းဆောင်ရွေးပွဲ ကျင်းပရမယ်၊
ဒါကြောင့် ခုချိန်မှာ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် အသိအမှတ် မပြုနိုင်သေး
ပါဘူး”

၁၉၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ချူရှင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ်က ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ပြီး ဗိုလ်စွဲခဲမယ်ဆို
ယင်ကော”

“ဒါကတော့..”

ဟိုစွမ်းက စကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်ထားလိုက်ပြီးမှ
ဆက်ပြောလေသည်။

“ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ယှဉ်ပြိုင်ကြည့်ခွင့်ရမယ်ဆိုယင်တော့ တစ်
မျိုးပေါ့လေ”

“ရပါတယ်ဗျာ”

ချူရှင်း လက်ခံလိုက်လေသည်။

ဟိုစွမ်းက...

“သတိထားပါ”

သတိပေးပြီးသည်နှင့် ဓားဆွဲထုတ်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက်လေ
တော့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၉၃

ဟိုစွမ်းသည် ဓားအကျော်အမော် တစ်ယောက်ဖြစ်လေ
သည်။

သူ၏ဓားသိုင်းက ထူးခြားဆန်းပြားပြီး အစွမ်းထက်လှပေ
သည်။

သူ၏ဓားချက်အောက်၌ အသက်ပျောက်သွားရသူ မနည်း
တော့ချေ။

ယခုလည်း ချူရှင်းအား ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်လိုက်
လေသည်။

“ဝှစ်..ဝှစ်..ဝှစ်”

စူးရှသောလေတိုးသံများနှင့်အတူ ဝင်းလက်သော ဓား
ရောင်များ ထွက်ပေါ်လာကာ ချူရှင်း၏တစ်ကိုယ်လုံး ဖုံးလွှမ်းသွား
လေသည်။

ဟိုစွမ်း၏ ဓားချက်ကြောင့် ချူရှင်း လဲကျသွားမည် ထင်ရ
လေသည်။

“ဟိတ်”

“ယား”

ညာသံပေးသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး ဓားရိပ်များပျောက်
ကွယ်သွားလေသည်။

“ခြွမ်း”

၁၉၄ ❖ မိုးကျော်သူ

ဟိုစွမ်း လူတခြားစားတခြား ဖြစ်ကာ နောက်ဆုတ်သွားရ
လေသည်။

ချူရှင်းက ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုတော့ဘဲ လက်
နှစ်ဘက်နောက်ပစ်ထားလိုက်လေသည်။

ဟိုစွမ်း ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်သည်။

“ကျုပ်က ခေါင်းဆောင်ကြီးကို လုံးဝယှဉ်နိုင်ပါဘူးဗျာ”
ပြောပြီး နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

ချူရှင်းက...

“ကျုပ်က ရှိရူးကို တွေ့ချင်တယ်၊ သူ့ကို တွေ့လို့မရဘူး
လားဗျာ”

ဟိုစွမ်း ပန်းတွန့်လိုက်လေသည်။

ဟာလွေက...

“သူက ဧည့်သည်တွေကို ဧည့်ခံနေမှာပေါ့”

ဟုပြောလေသည်။

“ကောင်းပါပြီဗျာ”

ချူရှင်း ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ကျောက်ဂူ
ကြီးထဲမှ လှမ်းထွက်သွားလေတော့သည်။

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၉၅

ကျောက်ဂူအပြင်ဘက် စုရုံးရောက်ရှိလာသည့် အမှောင်
လောကသားများအား ဧည့်ခံထားသည့် မြေကွက်လပ်တွင် လှုပ်လှုပ်
ရှားရှား ဖြစ်နေ၏။

ရှိရူး၏လူများက စားသောက်ဖွယ်ရာများ၊ အရက်များဖြင့်
လိုက်လံဧည့်ခံနေပြီဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ရှိရူးကိုယ်တိုင်ကလည်း လိုက်လံဧည့်ခံနေ၏။

ချူရှင်း ကျောက်ဂူထဲမှ ထွက်လာချိန်၌ ရှိရူးက စုရုံးရောက်
ရှိလာကြသော အမှောင်လောကသားများအား သူက ချူရှင်း၏
နေရာကို ဆက်ခံကာ အမှောင်လောကရာဇာဘွဲ့ထူးကို ခံယူလိုက်
ပြီဖြစ်ကြောင်း ကျေညာလိုက်ပြီဖြစ်လေသည်။

တစ်ဘက်သတ် ကျေညာလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျေညာပြီးသည်နှင့် စားသောက်ပွဲကြီး ကျင်းပပေးလိုက်
ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ရှိရူးက သူ့ဘက်မှ သေချာအောင်စီစဉ်ထားပြီးပြီဖြစ်၍
ကျေညာချက် ထုတ်ပြန်လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရောက်ရှိနေကြသော အမှောင်လောက ဧည့်သည်များ
လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်နေကြခြင်းမှာ အချို့က ရှိရူး၏ကျေညာချက်
ကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

အမှောင်လောကသားများသည် ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ့်အတိုင်း
www.burmeseclassic.com

၁၉၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ထင်ရာစိုင်းနေကြသူများ ဖြစ်လေသည်။

ရှိုဝူးသည် အမှောင်လောကရာဇာဘွဲ့ထူးကို သိမ်းပိုက်ဖို့ ကြိုးစားနေကြောင်း အားလုံးသိထားကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် ထောက်ခံသူများထက် မကျေမနပ်ဖြစ်နေသူ ပိုများ၏။

ရှိုဝူးက ရွှေဒင်္ဂါးများပေးကာ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းထားကြသူ များသည်လည်း ရှိုဝူးအား နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်သွားကြသည်မှာ အတန်ကြာပြီဖြစ်သည်။

ထိုလူများသည် ယခုအချိန်၌ ရွှေဒင်္ဂါးများကြောင့် ရှိုဝူးကို ထောက်ခံကြသော်လည်း မည်သည့်အချိန်တွင် သဘောထားပြောင်း လဲသွားမည်ကို မပြောနိုင်ပါချေ။

ထို့ကြောင့်...

ရှိုဝူးက တစ်ဘက်သတ် ဆောင်ရွက်ခဲ့သော်လည်း တကယ် တမ်း အမှောင်လောကသားများအပေါ် ဩဇာသက်ရောက်မှု လွှမ်း မိုးထားနိုင်ခြင်း ရှိမရှိ၊ မသေချာမရေရာတော့ပါ။

ရှိုဝူးကလည်း အခြေအနေကို ရိပ်မိထားပြီး သူ့ဘက်က သေချာအောင် ကြိုတင်စီစဉ်ထားခဲ့တော့သည်။

စုရုံးရောက်ရှိလာသော အမှောင်လောကသားများအား အဆိပ်ခတ်ထားသော အရက်နှင့် စားသောက်ဖွယ်ရာများဖြင့် ဧည့်

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၉၇

ခံပြီး အားလုံး အဆိပ်မိသွားအောင် စီစဉ်ထားခြင်းဖြစ်လေသည်။

ချူရှင်း ကျောက်ဂူအပြင်ဘက် ရောက်လာချိန်၌ လူတစ် ယောက်၏ ကျယ်လောင်သောစကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

“ကျုပ်တို့က သားရဲတောင်က အမှောင်ရာဇာရွေးချယ်ပွဲကို တက်ရောက်လာကြတာ၊ ဆရာကြီးရှိုဝူးရဲ့ တစ်ဘက်သတ် ကျေညာ ချက်ကို နားထောင်ဖို့ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ”

အဝါရောင်ဝတ်ထားသူ တစ်ဦးက ထိုင်ရာမှထကာ ပြော လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည်ကို နားလည်ထား ပြီးသော ရှိုဝူးက အပြုံးမပျက်ချေ။

အဝါရောင်ဝတ်ထားသူမှာ နန်ကျင်းဒေသရှိ အမှောင်လော ကသားများအား ဦးဆောင်နေသည့် ဟူးပြန့်ဆိုသူဖြစ်သည်။

ရှိုဝူးက...

“ဆရာဟူးပြန့်ရဲ့ သဘောက ဘယ်လိုများလဲ၊ ပြောပါဦး”

ဟူးပြန့်က...

“အခုကိစ္စမှာ အမှောင်ရာဇာချူရှင်း ပါဝင်မှ အဓိပ္ပါယ်ရှိ လိမ့်မယ်ဗျ”

ရှိုဝူးက...

၁၉၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဪ...ချူရှင်းကိုယ်တိုင်က အမှောင်ရာဇာဘွဲ့ထူးကို ကျုပ်ကို လွှဲပြောင်းပေးမှ မင်းတို့လက်ခံကြမယ်ဆိုပါတော့”

“ဒါ အမှန်ပဲ၊ အားလုံးသဘောတူထားတဲ့ အမှောင်ရာဇာ နဲ့ပတ်သက်တဲ့ စည်းကမ်းတွေအတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်တာ အကောင်းဆုံးပဲဗျ”

“ချူရှင်းကိုယ်တိုင်က သူ့ရဲ့ရာထူး ကျုပ်ကို လွှဲပြောင်းပေး မယ်ဆိုယင်ကော”

“ဒါက..”

“ကောင်းပြီ ကျုပ်လက်တွေ့ပြမယ်”

ရှိုဝူးက တစ်နေရာသို့ လက်ညှိုးညွှန်ကာ ပြောလိုက်၏။

“ချူးရှမ်းမင်းဖြေရှင်းလိုက်ပါဦး”

ချူးရှမ်းက ရှိုဝူးလက်ညှိုးညွှန်ရာသို့ ကြည့်လိုက်လျှင် ကလေးချီဝိုးထားသော ကျင်းလင်ဝါးနှင့်အတူ ယှဉ်တွဲရှိနေသည့် ချူရှင်းတစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူကား ချူရှင်းအတူ ဖြစ်လေသည်။

ချူရှင်းအတူ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်သည်။

ရောက်ရှိနေသူအားလုံးက ချူရှင်းအတူကို လှမ်းကြည့်လိုက် ကြလေသည်။

ချူရှင်းအတူကလည်း အားလုံးကို ဝေကြည့်လိုက်ပြီး..

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၁၉၉

“ကျုပ်ရဲ့ရာထူးကို ဆရာကြီးရှိုဝူးကို ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ လွှဲ ပြောင်းပေးလိုက်မယ်ဆိုယင် မိတ်ဆွေတို့ ဘယ်လိုသဘောရသလဲ ဗျာ”

ဟုပြောလိုက်ရာ ဟူးပြန့်အပါအဝင် အမှောင်လောကသား အားလုံး ငြိမ်ကျသွားကြလေတော့သည်။

“ဟား...ဟား...ဟား”

ရှိုဝူး သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“က...အားလုံး ကြားတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ခုချိန်ကစပြီး အမှောင် ရာဇာဘွဲ့ထူးကို ကျုပ်လွှဲပြောင်းရယူလိုက်ပြီ၊ အားလုံး ကျုပ်အမိန့်ကို နာခံကြရလိမ့်မယ်”

ရယ်ရယ်မောမော ပြောနေရာမှ ရုတ်တရက် မျက်နှာကြီး ခက်ထန်တင်းမာသွားပြီး..

“ကျုပ်အမိန့်ကို မနာခံခဲ့ယင် သေဒဏ်အပြစ်ပေးခံရလိမ့် မယ်”

ဟု ခြိမ်းခြောက်လိုက်လေသည်။

ချူရှင်းအတူ လက်ကာပြလိုက်သည်။

“ခဏနေပါဦးဗျာ”

ရှိုဝူး ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

“မင်း ဘာပြောချင်သေးလို့လဲ”

၂၀၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ချူရှင်းအတုက...

“ကျုပ်က အမှောင်ရာဇာရာထူး ခင်ဗျားကိုလွှဲပြောင်းပေးယဉ် ဘယ်လိုသဘောရသလဲလို့ အားလုံးရဲ့သဘောထားကို မေးမြန်းလိုက်တာပါ။ ခင်ဗျားကို လွှဲပြောင်းပေးမယ်လို့ မပြောသေးပါဘူး”

“ဘာ”

“ကျုပ်ထက် အားလုံးရဲ့သဘောထားက ပိုပြီးအရေးကြီးတယ် မဟုတ်လားဗျာ”

ရှိုဝူး ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

ချူရှင်းအတုသည် ကြိုတင်စည်းဝါးရိုက်ထားသည့်အတိုင်း ပြောဆိုခြင်းမပြုဘဲ ကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ် ပြောချင်ရာ ပြောနေသည် မဟုတ်ပါလား။

ကျင်းလင်ဝါးက ချူရှင်းအတုကိုကြည့်ယင်း စိတ်ထဲ၌ ထူးခြားသည်ဟု ခံစားနေရတော့သည်။

ချူရှင်းအတု၏စကားကြောင့် အားလုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာကြလေသည်။

“ကျုပ်ကတော့ ဆရာချူရှင်းပဲ ဆက်ပြီးဦးဆောင်စေချင်ပါတယ်ဗျာ”

ဟူးပြန်က သူ၏သဘောထားကို ပြောပြီး တဆက်တည်း

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၀၁

မှာပင်...

“စည်းကမ်းအတိုင်း ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုယင် ဆရာကြီးရှိဦးက အမှောင်ရာဇာရာထူးအတွက် ဆရာချူရှင်းကို စိန်ခေါ်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ပါတယ်။ သည်ရာထူးကို လိုချင်တဲ့ တခြားလူတွေလည်း စိန်ခေါ်ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ပါတယ်။ ဆရာချူရှင်းကို အနိုင်ရတဲ့လူဟာ ‘အမှောင်ရာဇာ’ရာထူးကို လွှဲပြောင်းရယူနိုင်မှာပေါ့ဗျာ”

ဤတွင် အမှောင်လောကသားများက ဟူးပြန်၏စကားကို ဝိုင်းဝန်းထောက်ခံလိုက်ကြသဖြင့် ဆိုဆူညံညံ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ရှိုဝူး ဒေါပွသွားလေသည်။

“မင်းက ဘာသဘောလဲ”

ကြိုတင်စည်းဝါးရိုက်ထားသည့်အတိုင်း မလုပ်သည့် ချူရှင်းအတု(ဝါ) အဆိပ်လောင်ရှိကို အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

လောင်ရှိက...

“ကျုပ်က ခင်ဗျားကို မယုံကြည်ပါဘူးဗျာ၊ ထုကယ်တော့ အမှောင်လောကစည်းလုံးညီညွတ်ပြီး အေးချမ်းနေအောင် ဆရာချူရှင်းကပဲ ဆောင်ရွက်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ နားလည်ထားပါတယ်။ ဆရာချူရှင်းပျောက်ဆုံးနေတာကြောင့် ခင်ဗျားနဲ့ပူးပေါင်းပြီး အဆင်ပြေသလို ဆောင်ရွက်ခဲ့တာပါ”

၂၀၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ဟူးပြန်က ဝံဟားဟား ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“ဆရာချူရှင်း ပျောက်ဆုံးသွားတာဟာ အကြောင်းရှိရမယ် တစ်ယောက်ယောက်က သူ့ကိုဒုက္ခပေးလိုက်လို့ပဲဖြစ်မယ်လို့ ကျုပ် တို့ယုံကြည်ထားကြတယ်၊ ခုတော့ ဆရာချူရှင်းကို ဒုက္ခပေးတဲ့လူဟာ ခင်ဗျားပဲဖြစ်မယ်လို့ ကျုပ်တို့ သဘောပေါက်ပါပြီဗျာ”

အမှောင်လောကသားများ၏ မကျေမနပ် ပြောဆိုသံများ ဟိုမှသည်မှ ထွက်ပေါ်လာကာ ကျွက်ကျက်ညံ့သွားတော့သည်။

ရှိုဝူး အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

“လောင်ရှီ..မင်းသစ္စာဖောက်လိုက်တာ ချမ်းသာရာရမယ် ထင်သလား”

လောင်ရှီက...

“ကိစ္စမရှိပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်အတွက် ဆရာချူရှင်းက တာဝန် ယူ ဖြေရှင်းပေးပါလိမ့်မယ်”

စကားဆုံးလျှင် မျက်နှာကို လက်ဖြင့်ပွတ်သပ်လိုက်ရာ မျက်နှာဖုံးအတုကွာကျပြီး မူလရုပ်သွင် ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

“ဟင်”

ကျင်းလင်ဝါး အံ့သြသွား၏။

“ရှင်..ရှင်က..အစ်ကိုချူရှင်းလည်း မဟုတ်ပါလား”

လောင်ရှီ ပြုံးလိုက်သည်။

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၀၃

“ကျုပ်က လောင်ရှီပါ”

ရှိုဝူးကို မလွန်ဆန်နိုင်သဖြင့် ချူရှင်းအတုဟန်ဆောင်ခဲ့ရပုံ ကို ပြောပြလိုက်လေသည်။

“ဒါဖြင့် အစ်ကိုချူရှင်းကကော”

ကျင်းလင်ဝါး မေးလိုက်သည်။

လောင်ရှီက...

“ဆရာချူရှင်း ရှိပါတယ်၊ သူက ရှိုဝူးကို ဆုံးမပါလိမ့်မယ် ဗျာ”

ထိုစဉ်...

“ဟား...ဟား...ဟား”

ကျယ်လောင်သော ရယ်မောသံကြီး ကွက်ပေါ်လာလေ သည်။

ရှိုဝူးက ဖုန်းတိုက်ရယ်မောလိုက်ပြီး မလှမ်းမကမ်းသို့ ရောက်ရှိလာသော ငရဲပျော်ဟာလွေနှင့် သွေးဓားဘွန်ချောင်းတို့အား လှမ်းမေးလိုက်လေသည်။

“သည်ကိုရောက်လာတဲ့လူအားလုံး အဆိပ်မိသွားအောင် စီစဉ်ထားတယ် မဟုတ်လား”

ဟာလွေတို့ ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်”

၂၀၄ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဒါဖြင့် ခုချိန်မှာ သူတို့အားလုံး အဆိပ်မိနေကြပြီဆိုပါတော့”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ အနည်းနဲ့အများတော့ အဆိပ်မိနေကြမှာ သေချာပါတယ်”

ရှိုးက ပရိသတ်ဘက် လှည့်လိုက်သည်။

“ကဲ အားလုံးကြားတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ကျုပ်ကို အာခံမယ်ဆိုယင် အားလုံး ဒုက္ခရောက်သွားလိမ့်မယ်”

ထိုအခါ စုရုံးရောက်ရှိလာသော အမှောင်လောကသားများ ပို၍ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

ရှိုးက...

“လောင်ရှိ...မင်းက ချူရှင်းကို အားကိုးနေတယ်လို့ ငါမထင်ခဲ့ဘူး”

လောင်ရှိကို လှမ်းပြောလိုက်၏။

လောင်ရှိက...

“ဆရာချူရှင်းလက်ထက်မှာ အမှောင်လောက အေးချမ်းသာယာခဲ့တယ်လေ၊ ခင်ဗျားလက်ထဲ ရောက်သွားယင်တော့ နေ့တိုင်း သွေးထွက်သံယိုဖြစ်နေတော့မှာပဲ၊ ခင်ဗျားက အမှောင်လောကသားတွေကို အသုံးချပြီး သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးဖို့ ကြိုးစားမှာဆိုတော့ အဖြူရောင်လောကသားတွေနဲ့ထိပ်

အမိုက်မှောင်မုန်တိုင်း (ဒု-သိမ်း) ❖ ၂၀၅

တိုက်ရင်ဆိုင်ရတော့မှာပဲ မဟုတ်လား၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျားသဘောမကျတာနဲ့ ဒုက္ခပေးတာကို ခံရဦးမှာပဲ မဟုတ်လားဗျာ၊ ခင်ဗျားထက်စာယင် ဆရာချူရှင်းက အမှောင်လောကအတွက် ပိုပြီးစွမ်းဆောင်ပေးနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်ယုံကြည်ထားတယ်လေ၊ အားလုံးကလည်း သည်လိုသဘောထားကြမှာပဲဗျ”

အမှောင်လောကသားများသည် လောင်ရှိ၏စကားကို ပိုင်းဝန်းထောက်ခံလိုက်ကြလေသည်။ ရှိုးက...

“မိတ်ဆွေတို့နှစ်ယောက်က သောင်ရှိကို အများရှေ့မှာ ဆုံးမ ပြလိုက်ပါဗျာ”

ဟာလွေနှင့် ဟိုစွမ်းတို့အား ပြောလိုက်သည်။

ဟာလွေတို့ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“မဖြစ်ဘူးဗျ”

ရှိုး အံ့သြသွားသည်။

“ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ”

ဟာလွေက...

“လောင်ရှိပြောတာ မှန်နေလို့ပါ”

“ဘာဗျ”

“ခင်ဗျားသာ အမှောင်ရာဇာဘွဲ့ထူးရသွားယင် အားလုံး ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ နားလည်နေပါပြီဗျာ”

၂၀၆ ❖ မိုးကျော်သူ

• ရှိပူ့ မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

အားလုံးကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းကာ
အမှောင်ရာဇာတ္တံ့ထူးရယူဖို့ ကြိုးစားခဲ့သည်။

အားလုံးက သူ့အားထောက်ခံကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့
သည်။

ချူရှင်းကို သုတ်သင်နိုင်ပါလျှင် မည်သူမျှ ခေါင်းမောကြည့်
ဝံ့တော့မည်မဟုတ်ဟုလည်း မျှော်လင့်ထား၏။

ယခုတော့...

အားလုံးက သူ့ကိုလက်မခံဘဲ ငြင်းဆန်နေကြပြီ ဖြစ်လေ
သည်။ အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။

“သင်းကြောင့်ပဲ ဖြစ်မယ်”

ရှိပူ့က ချူရှင်းကို ဒေါသဖြစ်လာ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် သူ့ထံ ဦးတည်လှမ်းလာနေသည့် ချူရှင်း
ကိုတွေ့လိုက်ရလေသည်။

ရှိပူ့ ဒေါသ အထွဋ်အထိပ် ရောက်သွား၏။

သို့သော်...

အားလုံးက ဝိုင်းဝန်းဆန့်ကျင်နေကြပြီဖြစ်ရာ သူဘာမှတတ်
နိုင်တော့မည် မဟုတ်ကြောင်း နားလည်လိုက်လေတော့သည်။

အမှိုက်မှောင်မုန်တိုင်း(၃-သိမ်း) ❖ ၂၀၇

လေ တဟူးဟူး တိုက်ခတ်နေ၏။

လေပြင်းများက သားရဲတောင်ထိပ်မှ လောဘ၊ ဒေါသ၊
မောဟနှင့် ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို တိုက်ခတ်ဖယ်ရှားပစ်လိုက်သည်
ထင်ရ၏။

တောင်ထိပ်ပေါ်၌ ချူရှင်း၊ ကျင်းလင်ဝါးတို့ ဇနီးမောင်နှံ
နှင့် တီလူးငါးဖော်တို့သာ ကျန်ရစ်ခဲ့တော့သည်။

ရှိပူ့ကိုယ့်ကိုကိုယ် အဆုံးစီရင်သွားပြီးနောက် အားလုံးက
ချူရှင်းကို အမှောင်ရာဇာတ္တံ့ထူး ပြန်လည်အပ်နှင်းလိုက်ကြသည်။

ချူရှင်း လက်ခံခဲ့သည်။

အမှောင်လောကကို တဖြည်းဖြည်း ထိန်းကျောင်းပြုပြင်
သွားမည်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် လက်ခံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သူက မကောင်းမှုများကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီဖြစ်သလို အခြား
သူများကိုလည်း အမြင်မှန်ရလာစေရန် စည်းရုံးဆောင်ရွက်သွားရန်
ဖြစ်လေသည်။

သွေးထွက်သံယို တိုက်ပွဲများဖြစ်ပေါ်မလာသည်ကို အ
မှောင်လောကသားများကလည်း ကျေနပ်နေကြ၏။

ချူရှင်းကို ယုံကြည်ပြီး အားကိုးအားထား ပြုနေကြသည့်
အမှောင်လောကသားများသည်လည်း လူသားများပင် ဖြစ်ကြသည့်
မဟုတ်ပါလား။

၂၀၈ ❖ မိုးကျော်သူ

ချူရှင်းတို့လူစုသာ ကျန်ရစ်ခဲ့ချိန်၌ သားရဲတောင်ထိပ်ပေါ်
သို့ လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာလေသည်။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ် ဖြစ်သည်။

ချူရှင်းက ကျင်းလင်ဝါးထံမှ ကလေးငယ်ကို တောင်းယူ
လိုက်၏။

ကျင်းလင်ဝါး မပေးချင်ဘဲ ပေးလိုက်ရ၏။

ချူရှင်းက ကလေးငယ်ကိုပွေ့ချီကာ ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ်ထံသို့
လှမ်းသွားပြီး ပေးအပ်လိုက်သည်။

ခွန်လွန်ဂိုဏ်းချုပ် ပြုံး၍လက်ခံပြီး ချူရှင်းအား အသိအ
မှတ်ပြုသည့်သဘောဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

ထို့နောက် တောင်ပေါ်မှ ဆင်းသွားလေသည်။

ထိုတဒင်္ဂအချိန်လေးအတွင်းမှာပင် ချူရှင်း၏ရင်ထဲ၌
အနှောင်အဖွဲ့မရှိ လွတ်လပ်ပြီး အေးချမ်းပျော်ရွှင်သော ခံစားချက်
များ ဖြစ်ပေါ်ခံစားလိုက်ရလေတော့သည်။

ပြီးပါပြီ။

BURMESE
CLASSIC
COM